

လုကာ

ရိုးသားပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏

သတင်းကောင်း

နိဒါန်း

လုကာ ရိုးသား ပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းသည် ယေသျှု ခရစ်တော်၏ အသက်တာကို ဖော်ပြသော ဓမ္မသစ်ကျမ်း လေးအုပ်ထဲမှ တစ်အုပ် ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာအုပ် တစ်အုပ်စီကို “သတင်းကောင်း” ဟု အဓိပ္ပာယ်ဟိသော “သတင်းကောင်းတရား” ခေါ်ကြသည်။ ထိုစာအုပ်များကို မသဲ၊ မာကု၊ လုကာ၊ ယောဟန်ရို့က ယေသျှု သီဆုံးပြီးနောက် ရိုးထားခကြသည်။ လုကာသည် ယေသျှု၏ အကြောင်းကို ရိုးသားခြင်းသာမက၊ ယေသျှုသည် သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီးနောက် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တော်များအကြောင်းကို ဖော်ပြထားသော တမန်တော်များ၏ လုပ်ဆောင်ချက် ဟုခေါ်သော စာအုပ်ကိုလည်း ရိုးသားခသည်။ လုကာ ရိုးသားပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းကို ရိုးသားခသည့်အချိန် သို့မဟုတ် မည်သည့်နီရာ၌ ရိုးသားခသည်ကို ဇာသူမျှ မသိကြသော်လည်း၊ ပညာသျှင် အများစုက ခရစ်တော် မွီးဖွားပြီးနောက် ၇၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ရိုးသားခသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရိုးသားသူသည် လူက ဖြစ်ပြီး ဆီးဆရာဝန် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်၏။ သူ၏ စာရိုးသားပုံနှင့် ဘာသာစကား သုံးနှုန်းထားပုံသည် ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ပြသသည်။ လူကသည် ယေသျှု၏ ဘဝအသက်တာကို မှန်ကန်သော ဖော်ပြချက်တစ်ခုဖြင့် ရိုးသားခပြီး ထိုဖြစ်ရပ်၏ အဖြစ်အပျက်များကို အခြားသူရို့သည် ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် အကျိုးရဟိနိုင်ကြစီခြင်းငှာ ရိုးသားလိုဟန် ဟိခ၏ (၁.၁-၃)။ သူသည် ယုဒလူမျိုး မဟုတ် (ကော ၄.၁၀-၁၄)၊ ယုဒလူမျိုး မဟုတ်သောသူများ နားလည်နိုင်သော နည်းဖြင့် ရိုးသားခသည်။ ယုဒလူမျိုး၏ ဓလေ့ထုံးစံများကို ယင်းပြသည့် နည်းလမ်းတွင် ထိုအရာကို ယင်းယင်းလင်းလင်း မြင်ရသည် (၁.၈)။

လူက ရိုးသား ပြုစု ထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းသည် မသဲနှင့် မာကု စာအုပ်များနှင့် အလွန် ဆင်တူသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုသူရို့သည် တူညီသော အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြ၍ ရိုးသားနည်းလည်း ဆင်တူကြသည်။ လူကသည် နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်၏ မွီးဖွားခြင်းအကြောင်းကို စာအုပ်သုံးအုပ်တွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြပီးထားသည်။ လူကသည် ခွင့်ရှုတ်ခြင်းကို (အခန်းကြီး ၃.၃; ၁၁.၄; ၁၇.၃-၄; ၂၃.၃၄; ၂၄.၄၇) တွင် လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကို (အခန်းကြီး ၃.၂၁; ၅.၁၆; ၆.၁၂; ၁၁.၁-၁၂; ၂၂.၃၂) တွင်

လည်းကောင်း အသားပီး၍ ဖော်ပြထားသည်။

အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်

၁။ အခန်း ၁ တွင်၊ လုကာသည် သူ၏ သတင်းကောင်းကို မိတ်ဆက်ပြီး စာရီးသားရခြင်း အကြောင်းကို လည်း ယှင်းပြထားသည် (၁.၁-၄)

၂။ ထို့နောက်၊ သူသည် ယေ သျှု မွီး ဖွား ခြင်း နှင့် သာသနာတော်အတွက် ကိုယ်တော် ပျင်ဆင်ထားပုံကို ဖော်ပြထားသည် (၁.၅-၄.၁၃)

၃။ လုကာသည် သတင်းကောင်း၏ ကျန် ဟိသောကြီးမားသော အစိတ်အပိုင်းအတွက်လည်းကောင်း၊ ယေသျှု လုပ်ဆောင်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများကိုလည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော် ပြုခဲ့သော နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် သွန်သင်ပီးသည့် အရာများကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြထားသည်။ (၄.၁၄-၂၁.၃၈)

၄။ နိဂုံးချုပ်တွင်၊ နောက်ဆုံးအခန်း နှစ်ခန်းတွင် ယေသျှုသည် မည်သို့သီဆုံးခပုံ၊ သဂြိုဟ်ပုံနှင့် သီခြင်းတရားမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ပုံကို ဖော်ပြထားသည်။ (၂၂.၁-၂၄.၅၃)

¹ မြတ်သော သော်ဖီလု၊

အကျွန်ရို့ကြား၌ ဖြစ်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများကို ကောင်းစွာ ရီးသားပြုစုသော လူများစွာ ဟိခပါ၏။

2 အစအဦးမှ မျက်မြင်သက်သီများနှင့် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူရို့က ငါရို့အား ပြောကြားသည့်အတိုင်း သူရို့သည် ရီးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။

3 ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကလည်း ထိုအကြောင်းအရာအားလုံးကို အစဦးမှ သေသေချာချာဂရုစိုက် လေ့လာခဲ့သူဖြစ်သည့်အလျောက်၊ သင်ဖတ်ရှုနိုင်ခြင်းငှာ စနစ်တစ်ကျ ပြုစုရသော် ကောင်းမည်ဟု ယူဆရပါသည်။

4 သင်အား သင်ကြားပီးခသော အကြောင်းအရာများသည် ဧကန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည် သိစိခြင်းငှာ ဤအရာများကို ရိုးလိုက်ပါ၏။

ဗတုတိဇယောဟန် မွီးဖွားမည့်အကြောင်း ပြောကြားချက်

5 ယုဒ* သျှင်ဘုရင် ဟေရုဒ် လက်ထက်၌ ဇာခရိဟု နာမည်ဟိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ပါးဟိ၏။ ထိုသူသည် အဘိယ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပြီး သူ၏မယားက ဇလိဇဗက်ဟု နာမည်ဟိ၏။ ဇလိဇဗက်ကလည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်အနွယ်ဝင်ဖြစ်၏။

6 ထိုသူနှစ်ဦးမှာ ဘုရားသခင်၏ ရှိတော်မောက်တွင် သူတော်ကောင်းဖြစ်ပြီးလျှင် သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်ဟိသမျှနှင့် မိန့်တော်မူချက်အားလုံးကို လိုက်နာကြ၏။

* 1:5 ယုဒ၊ ပါလတိုန (ပါလက်စတိုင်း) နယ်ပယ် တစ်ခုလုံး။

၇ သို့ရာတွင် ဧလိဗက်သည် အမြဲမဖြစ်သည့်အတွက် သူ့ရိုးမှာ အချေ မဟိပါ။ သူ့ရိုးနှစ်ဦးလုံးသည် အသက် အိုမင်း နိန်ပြီဖြစ်၏။

၈ တစ် နို့၌ ဇာခရိ သည် မိမိ၏အလှည့်ကျ လာ သည့်အတွက် ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်နိုင်၏။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အရ ယဇ်ပလ္လင်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ပူဇော်ရန် စာရီးတံ ချ၍ ရှိုးခြယ်ခြင်းခံရလေ၏။ ထို့ကြောင့် သခင်ဘုရား၏ ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊

၁၀ မီးယှို့ပူဇော်နိုင်သည့် အချိန်တွင် လူစုလူဝေးရှိသည် အပြင်ဖက်တွင် ဆုတောင်းနိုင်ကြ၏။

၁၁ ထိုအချိန်၌ သခင်ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဇာခရိ ရှိတွင် ပေါ်လာပြီးလျှင် နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်၏ လက်ယာဖက်တွင် ရပ်နိုင်၏။

၁၂ ဇာခရိကလည်း ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်သောအခါ စိုးရိမ်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လေ၏။

၁၃ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်တမန်က “ဇာခရိ၊ မကြောက်ကေ့၊ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်၏ ဆုတောင်းပတု ထနာကို နားညောင်းတော်မူဗျာယ်၊ သင်၏မယား ဧလိဗက်သည်လည်း သားရတနာကို ဖွားမြင်လိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုသားကို ယောဟန်ဟု နာမည်ပေးရမည်။

၁၄ သင်လည်း ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင် ရလိမ့်မည်၊ ထိုသို့

သားမွီးဖွားလာသည့်အတွက် အခြားသော လူအပေါင်းရို့လည်း ပျော်ရွှင်ကြလိမ့်မည်။

15 သူ သည် သခင်ဘုရား၏ ရှို့ တော် မှောက်၌ ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူသည် စပျစ်ရည်နှင့် သီရည်သီရက်ကို သောက်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အမိဝမ်းထဲကပင် သူသည် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလိမ့်မည်။

16 များစွာသော ဣသရေလလူမျိုးတို့ကိုလည်း မိမိရို့အသျှင် ဘုရားသခင် အထံတော်ပါးသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပီးလိမ့်မည်။

17 သူသည် သခင်ဘုရား၏ ရှို့တော်ပြီးဖြစ်ပြီးလျှင် ပရောဖက်ဇေလိယကဲ့သို့ ခွန်အားတန်ခိုး ကြီးလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် အဖတို့နှင့် သားသမီးတို့ကို ပြန်လည်သင့်မြတ်စီလိမ့်မည်။ နားမထောင်သောသူရို့အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ပြန်လည် ရစီ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်စီခြင်းငှာ သခင်ဘုရား၏ လူစုကို ပျင်ဆင်ပီးလိမ့်မည်” ဟု ဇာခရိအား မိန့်တော်မူ၏။

18 ဇာခရိက “ဤပိုင်ဖြစ်လာဖို့ကို ဇာပိုင် အကျွန် သိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ကလည်း အိုဗျာယ်၊ အကျွန်၏မယားလဲ အိုဗျာယ်” ဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်ပြော၏။

19 ကောင်းကင်တမန်ကလည်း “ငါကား ဘုရားသခင်၏ မျက်မှောက်တော်၌ ခစားနိုင်သော ဂါဗြေလဖြစ်၏။ သင့်အား ဤသတင်းကောင်းကို ပြောကြားဖို့ ငါ့ကို ရွတ်လိုက်

တော်မူ၏။

20 သင်သည် ငါ့ပြောသောစကားကို မယုံကြည်သော်လည်း အချိန်တန်သောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်သည် ငါ့စကားကို မယုံကြည်သောကြောင့်၊ သင်၌ ငါ၏ကတိတော် ပြည့်စုံလာသည့်နို့ တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နိမ့်ရလိမ့်မည်” ဟုဆို၏။

21 လူတိက အခရိုကို စောင့် နိမ့်ကြသော်လည်း ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ကြန့်ကြာနိမ့်သည်ကို အံ့သြနိမ့်ကြ၏။

22 အခရိုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်လာသောအခါ သူ့ရို့ကို စကားမပြောနိုင် ဖြစ်နိမ့်သောကြောင့် ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံ မြင်ခရကြောင်းကို သူ့ရို့ ရိပ်မိကြ၏။ အခရိုကလည်း စကားမပြောနိုင်သောကြောင့် ကိုယ်လက် အမှုအရာဖြင့် ပြ၍သာ နိမ့်၏။

23 အခရိုလည်း ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အမှုပြီးဆုံးသောအချိန်တွင် အိမ်သို့ ပြန်လားလေ၏။

24 ကာလအတန်ကြာသောအခါ သူ၏မယား ဧလိဇဗက်က ပဋိသန္ဓေတည်၍ သူသည် ငါးလပတ်လုံး အိမ်ထဲ၌ အောင်းနိမ့်၏။

25 သူမကလည်း “ယခုတွင် ငါ့ကို သခင်ဘုရားကျေးဇူးပြုတော်မူဖျာယ်၊ ငါ့ကို လူတိက ကဲ့ရဲ့ကြသည်ကိုလည်း ကိုယ်တော်က ဖယ်ယှားစီဖျာယ်” ဟု ဆို၏။

ယေသျှု မိုးဖွားတော်မူမည့်အကြောင်း ဟောကြားချက်

26 ဧ လိ ဇ ဗ က်၏ကိုယ်ဝန် ခြောက် လ သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါမြေလအား ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်မြို့သို့ ရွတ်လိုက်တော်မူ၏။

27 ထိုကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်သော ယောသပ်နှင့် စိုစပ်ထားသူ သတို့သမီးကညာအဖို့ ဖြစ်၏။ သူမ၏နာမည်မှာ မာရိဖြစ်၏။

28 ကောင်းကင်တမန်က သူမပါးသို့ လာပြီးလျှင် “သင်သည် ကြီးစွာသောမင်္ဂလာကို ခံစားရသူဖြစ်၏။ သင်၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဟိပါစီ။ သခင်ဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ဟိ၏” ဟု ဆို၏။

29 ကောင်းကင်တမန် စကားကို ကြားသောအခါ မာရိသည် လွန်စွာပူပင်သောက ရောက်လျက်၊ ဤနှုတ်ဆက်စကားက အပိုင်ဖြစ်မည်နည်းဟု အံ့သြနိန်၏။

30 ကောင်းကင်တမန်က “မာရိ၊ မကြောက်ကေ့၊ သင်သည် ဘုရားသခင်ရှိတော်မှာ မျက်နှာရဗျာယ်။

31 သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူပြီးလျှင် သားရတနာကို မွီးဖွားလိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေသျှုဟု နာမည်မှည့်ခေါ်ရမည်။

32 ထိုသားသည် ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်ပြီးလျှင် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရအသျှင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏အဖဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ကို သူ့အား ပီးတော်မူလိမ့်မည်။

33 ထိုသူသည် ယာကုပ်၏အမျိုးအနွယ်ရှိ ကို အစဉ် အမြဲအုပ်စိုးပြီးလျှင် သူ၏ နိုင်ငံတော်လည်း အဆုံး ဟိ လိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု ဆို၏။

34 မာရိကလည်း “အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျားနှင့် မ ဆက်ဆံဖူး၍ ဤအမှုအရာသည် ဇာပိုင်ဖြစ်နိုင်ပါမည် နည်း” ဟု ကောင်းကင်တမန်အား ဆို၏။

35 ကောင်းကင်တမန် က လည်း “သန့် ယှင်း သော ဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်၌ သက်ရောက် ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုး တော်သည် သင့် ကို လွှမ်းခြုံ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သန့်ယှင်း မြင့်မြတ်သောသူငယ် ကို ဖွားမြင်လာပြီးလျှင် သူ့ကို ဘုရားသခင်၏သားတော် ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

36 သင်၏ ဆွီမျိုးဖြစ်သော ဇေလိဇဗက်ကိုလည်း သတိရ ပါ။ သူမသည် အသက်ကြီးခါမှ ပဋိသန္ဓေလွယ်နိုင်ရဗျာ ယ်။ အမြို့မဟု အခေါ်ခံနိုင်ရသောသူသည် အဂုဆိုကေ ပဋိသန္ဓေခြောက်လ ဟိနိုင်ဗျာယ်။

37 ဘုရားသခင် မတတ်နိုင်သောအရာ တခုလည်းမဟိ” ဟု ဆို၏။

38 မာရိကလည်း “အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်၏ အခိုင်း အစီဖြစ်၏။ အသျှင် ဖော်ပြသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစီ” ဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သူမပါး မှ ထွက်လားလေ၏။

ဇေလိဇဗက်ပါးသို့ မာရိအလည်လားခြင်း

39 များ မကြာခင် မာရီသည် အသင့် ပျင်ဆင်ပြီး လျှင် ယုဒပြည် တောင်ပေါ်ဒေသ၌ဟိသော မြို့တစ်မြို့သို့ အယင်လားလေ၏။

40 သူမသည် ဇာခရီအိမ်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ဧလိဇဗက်ကို နှုတ်ဆက်လေ၏။

41 မာရီ၏ နှုတ်ဆက်စကားကို ဧလိဇဗက်သည် ကြားသောအခါ သူမ၏ဝမ်းထဲက အချေကလည်း လှုပ်လေ၏။ ဧလိဇဗက်ကလည်း သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝပြီးလျှင်၊

42 ကျယ်သော အသံဖြင့် “သင်သည် ဟိသမျှသော မိန်းမတို့ထက် မင်္ဂလာဟိ၏။ သင်မွီးဖွားလာမည့်သားလည်း မင်္ဂလာဟိ၏။

43 အကျွန်ုပ်သခင်၏မိခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို လာရသော အခွင့်ထူးကို အကြောင့် ခံစားရပါမည်နည်း။

44 သင်၏ နှုတ်ဆက်စကားကို အကျွန်ုပ် ကြားသောအခါ အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲက အချေလည်း ဝမ်းမြောက်လို့ ခုန်ပါ၏။

45 သခင်ဘုရားပီးတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်ယုံကြည်သည့်အတွက် အလောက် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်နည်း” ဟု ပြောလေ၏။

မာရီ၏ ချီးမွမ်းတေးခြင်း

46 မာရီက၊

“ငါ၏ စိတ်နှလုံးသည် သခင်ဘုရားကို ချီးမွမ်းပါ၏။

47 ငါ၏ကယ် တ င် သျှ င် ဘုရားသခင် ကြောင့်
ငါ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းပါ၏။

48 ကိုယ်တော်သည် မိမိအခိုင်းအစီ၏ နိမ့်ကျသော
အဖြစ်ကို အောက်မွှေသတိရပြီးလျှင်၊

အဂုဗ္ဗစ၍ လူအပေါင်းရို့သည် ငါ့ကိုမင်္ဂလာဟိသူဟု ခေါ်
ကြလိမ့်မည်။

49 အကြောင်းမူကား အနန္တတန်ခိုးသျှင် ဘုရားသခင်
သည် ငါ့ အတွက် ကြီး မြတ် တော် မူ သော
အကြောင်းအရာတို့ကို ပြုတော်မူခ၍ ဖြစ်၏။

ကိုယ်တော်၏နာမတော်သည် သန့်ယှင်းပါ၏။

50 ကိုယ်တော့်ကို ကြောက်ရွံ့ရုံသီကြသောသူရို့ကို
သားစဉ်မြီးဆက် ကရုဏာထားတော်မူ၏။

51 တန်ခိုးကြီးသော လက်ရုံးတော်နှင့် တားဆီးပြီးလျှင်
အတွင်းစိတ်သဘော၌ မာနကြီးသောသူရို့ကို ကွဲလွင့်
စီပါ၏။

52 တန်ခိုးကြီးသော ဘုရင်တို့ကို ရာဇပလ္လင်ထက်မှ ဆွဲချ
ပြီးလျှင်
နိမ့်ကျသောသူရို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ၏။

53 ငတ်မွတ်သောသူရို့ကို ကောင်းသောအရာတို့နှင့် ပြည့်
ဝစီပြီး၊
ချမ်းသာကြွယ်ဝသောသူရို့ကို လက်မလာဖြင့် ရှုတ်
လိုက်တော်မူ၏။

54 အကျွန်ရဲ့ အဖိုးအဖိုးတို့ကို ကိုယ်တော်ပီးခသည့် ကတိ
တော်နှင့်အညီ
မိမိ၏အခိုင်းအစီ ကုသရေလလူမျိုးတို့ကို မစတော်
မူပြီ။

55 အာဗြဟံနှင့် သူ၏မျိုးနွယ်များအတွက် ထားတော်မူခ
သော ကရုဏာတော်နှင့်အညီ
အစဉ်အမြဲပြုခြင်းငှာ သတိရတော်မူပြီ” ဟု ဆို၏။

56 ထို့နောက် မာရိသည် ဧလိဇဗက်ပါးတွင် သုံးလ
လောက်နီပြီးလျှင် အိမ်သို့ ပြန်လားလေ၏။

ဗတုတိဇယောဟန် ဖွားမြင်ခြင်း

57 ဧလိဇဗက်သည် အချိန်စဉ်သောအခါ သားရတနာကို
ဖွားမြင်လေ၏။

58 ထိုကဲ့သို့ သူမအား သခင်ဘုရားသည် အံ့ဩရ
လောက်အောင် ကျေးဇူးပြုသည်အကြောင်းကို ကြားကြ
သောအခါ အိမ်နီးချင်းနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကလည်း
သူမနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

59 ထို့နောက် သျှစ်ရက်မြောက်သော နံ့တွင် သူရို့သည်
သူငယ်အား အရီဖျားလှီးရန် လာကြပြီး သူငယ်ကို အဖ
နာမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

60 သို့သော် သူငယ်၏ မိခင်က၊ “ယင်းနာမည်ကို မမှည့်
ပါကေ၊ ယောဟန်ဟု နာမည်မှည့်ခေါ်ရမည်” ဟု ဆိုလျှင်၊

61 သူရို့ကလည်း၊ “သင်ရို့အမျိုး၌ ထိုနာမည် တစ်
ယောက်လေ့ မဟိ” ဟု သူမကို ပြန်ပြောကြ၏။

62 ထို့နောက် သူငယ်ကို နာမည်ပီးရန် သူ၏ဖခင်အား လက်ဟန်အမူအရာဖြင့် မိန်းကြ၏။

63 ဇာခရိကလည်း သင်းပုန်းတစ်ချပ်ကို တောင်းယူပြီး လျှင် “သူငယ်၏နာမည်က ယောဟန်ဖြစ်သည်” ဟု ရီး လိုက်သောအခါ သူရို့အားလုံး အလွန်အံ့သြကြ၏။

64 ထိုခဏချင်းတွင် ဇာခရိကလည်း စကားပြန်ပြောနိုင် သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

65 အိမ်နီးချင်း တိကလည်း ကြောက်ရွံ့ကြပြီး၊ ထို သတင်း သည် လည်း ယုဒ ပြည် တောင်တန်း ဒေသ တလျှောက်လုံးကို ပြန့်နှံ့လေ၏။

66 ဤသတင်း ကို ကြား သော သူ အပေါင်း ရို့ သည် စဉ်းစားလျက် “ဤသူငယ်ကား ဇာပိုင်ဖြစ်လာမည်နည်း” ဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား သခင်ဘုရား၏ တန်ခိုး တော်သည် သူငယ် အထက်၌ သက်ရောက် လျက် ဟိ လေ၏။

ဇာခရိ၏ ပရောဖက်ပြုချက်

67 ယောဟန်၏အဖ ဇာခရိသည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်ဝပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ သတင်းစကား တော်ကို ဟောပြောသည်မှာ၊

68 “ဣသရေလ အမျိုးသား ရို့၏အ သျှင် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာဟိစီသတည်း။

အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် သူ၏လူမျိုးကို
ကူညီမစဖို့ရန် ကြွလာတော်မူ၍ သူ့ရဲ့ကို ရှိုးနှုတ်
တော်မူဗျာယ်။

69 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ရဲ့အဖို့ တန်ခိုးကြီးမားသော
ကယ်တင်သျှင်ကို
မိမိအစီခံ ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ထဲမှ ပေါ်ထွန်းစီတော်မူ
ပြီ။

70 ရှိုးသန့်ယှင်းသူ ပရောဖက်တိမှတဆင့် ကတိတော် ထား
ခသည်နှင့်အညီ၊

71 ကိုယ်တော်က အကျွန်ရဲ့ကို အကျွန်ရဲ့၏ ရန်သူတိ
နှင့်၊

အကျွန်ရဲ့အား မုန်းတီးသောသူရဲ့လက်မှ ကယ်ထုတ်
လေ၏။

72 အကျွန်ရဲ့ အဖိုးအဖီးတိကို ကရုဏာထားတော်မူ
ကြောင်းနှင့်၊

မိမိ၏ သန့်ယှင်းသော ပဋိညာဉ်တော်ကို အောက်မို
တော်မူကြောင်း မိန့်တော်မူခ၏။

73-74 အကျွန်ရဲ့ အဖိုးအဖီး အာဗြဟံအား ဂတိသစ္စာ ပြု
တော်မူခသည်နှင့်အညီ၊

အကျွန်ရဲ့တိကို ရန်သူရဲ့လက်မှ ကယ်ပြီးလျှင်၊

ကြောက်ရွံ့ခြင်းမဟိဘဲ ကိုယ်တော်၏ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်စီမည်။

75 ယင်းအတွက်ကြောင့် အကျွန်ရဲ့လည်း ကိုယ်တော်၏
မျက်မှောက်တော်၌ သန့်ယှင်းခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်
ခြင်းအားဖြင့်
တစ်သက်လုံး ရှင်သန်ဖို့ဖြစ်၏။

76 “ငါ့သား၊ သင်သည် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ ပရော
ဖက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊
သင်သည် ထိုသခင်ဘုရားအတွက် လမ်းကို ပျင်ဆင်ခြင်း
ငှာ
သခင်ဘုရား၏ ရှိတော်ဦး ဖြစ်လိမ့်မည်။

77 ကိုယ်တော်၏ လူတိကိုလည်း သူ့ရဲ့၏ အပြစ်မှ ခွင့်
ချွတ်ပြီးလျှင်
ကယ်တင် တော် မူ မည့် အကြောင်း ပြော ကြား ရ
လိမ့်မည်။

78 အကျွန်ရဲ့ ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းကရုဏာနှင့်
ပြည့်ဝတော်မူ၏။

ကိုယ်တော်၏ ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူး တော်သည်
ကောင်းကင် မှ နီ၏အရောင် ကဲ့သို့ အကျွန် ရဲ့
အထက်၌ ထွန်းလင်းစီတော်မူပြီးလျှင်၊

79 သီမင်းအရိပ်၏ မှောင်မှိုက်ထဲ၌ နီထိုင်သူရဲ့၌
အလင်းသည် ပေါ်ထွန်းလျက်၊
အကျွန်ရဲ့ကို ငြိမ်သက်ခြင်းလမ်းသို့ ညွှန်ပြတော်မူ
လိမ့်မည်” ဟု ဆိုလေ၏။

80 သူငယ်သည် ကြီးပြင်းလာပြီးလျှင် ဝိညာဉ်အရာ၌ တိုးပွားလေ၏။ သူသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့ရှိ တွင် ထင်ရှားမည့် နိုးရက်တိုင်အောင် တောကန္တာရ၌ နီထိုင်လေ၏။

2

ယေသျှုဖွားမြင်ခြင်း

(မသဲ ၁.၁၈-၂၅)

1 ထိုကာလ၌ ဧကရာဇ်ဘုရင် ဩဂုတုတုသည် ရောမ အင်ပါယာတစ်ခုလုံးကို သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ယူရန် အမိန့်တော်ထုတ်လေ၏။

2 ဤသည်ကား ကုရေ နီသည် ယူရိ ဘုရင်ခံ ဖြစ်သောအခါ ပထမဆုံးအကြိမ် သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ခြင်း ဖြစ်၏။

3 သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်းသည် စာရင်းသွင်းရန် မိမိရို့၏ဇာတိ မြို့ရွာသို့ လားကြ၏။

4 ထို့ကြောင့် ယောသပ်သည်လည်း ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သောကြောင့် ဂါလိလဲနယ် နာဇရက်မြို့မှ ဒါဝိဒ်၏မြို့ဖြစ်သည့် ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့သို့ လားကြ၏။

5 သူသည် ထိမ်းမြားရန် စုံစပ်ထားသော မာရိနှင့်အတူ စာရင်းသွင်းရန် လားလေ၏။ သူမ၌ ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားလျက် ဟိ၏။

6 သူရို့သည် ဗက်လင်မြို့တွင် ဟိနိန်စဉ် အချေ မွီးဖွားချိန် ရောက်လာ၍၊

7 သူမသည် မိမိ၏သားဦးကို ဖွားမြင်လေ၏။ တည်းခိုသည့်အိမ်တွင် သူ့ရိုးအတွက် နီရာမဟံသောကြောင့် သူမသည် သူငယ်ကို အဝတ်စနှင့်ပတ်ကာ နွားစာခွက်တွင် သိပ်ထားလေ၏။

သိုးထိန်းများနှင့် ကောင်းကင်တမန်တိ

8 ထိုအခါ ထိုပြည်၌ သိုးထိန်းရိုးသည် ည၌ အခါကွင်းပြင်၌ မိမိရိုး၏သိုးအုပ်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်ကြ၏။

9 သခင်ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် သူ့ရိုး၌ ပေါ်လာပြီး၊ သခင်ဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်သည် သူ့ရိုးပတ်လည်တွင် ထွန်းလင်းတောက်ပလေ၏။ ထိုသူ့ရိုးသည် အလွန် ကြောက်လန့်ကြလေ၏။

10 သို့ရာတွင် ကောင်းကင်တမန်က “မကြောက်ကတ်ကေ၊ ငါသည် လူတိအားလုံးအတွက် အလွန်ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကောင်းကို သင်ရိုးပါးသို့ ယူလာ၏။

11 ဤနိတွင် ဒါဝိဒ် မြို့၌ အသျှင်ခရစ်တော်တည်းဟူသော ကယ်တင်သျှင်သည် သင်ရိုးအဖို့အလို့ငှာ ဖွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူဗျာယ်။

12 သင် ရိုး အတွက် ဤအကြောင်းအရာ၏ နိမိတ်လက္ခဏာ ဟူမူကား၊ မွီးကင်းစ အချေ တစ်ယောက်ကို အဝတ်စနှင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် နွားစာခွက်၌ သိပ်ထားသည်ကို တွဲမြင်ရလိမ့်မည်” ဟု မြွက်ဆို၏။

13 ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းရိုးသည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာကြပြီးလျှင်၊

14 “အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဟိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူပါစီသောဝံ။ မြီကြီးထက်မှာလည်း ကိုယ်တော် နှစ်သက်တော် မူသော လူအပေါင်းရှိ၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဟိပါ စီသောဝံ” ဟု ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမြှတ်ဆို ကြ၏။

15 ကောင်းကင်တမန်ရှိသည် သူရှိပါးမှ ထွက်ခွါ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်ကြသောအခါ သိုးထိန်းရှိက “ထာဝရဘုရားသည် ငါရှိအား ပြောကြားတော်မူသော ဤ အမှုအရာများကို ဗက်လင်မြို့သို့ လား၍ ကြည့်ကြကုန်အံ့” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

16 ထို့ကြောင့် သူရှိသည် အယင်လားကြပြီးလျှင် မာရိနှင့်ယောသပ်ကိုလည်းကောင်း၊ နွားစာခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ဟိသော သူငယ်တော်ကိုလည်းကောင်း မြင်တို့ကြလေ၏။

17 သူငယ်ကို မြင်တို့သောအခါ သူရှိသည် သူငယ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းကင်တမန် ပြောပြသော အကြောင်းအရာများကို ပြောပြကြ၏။

18 သိုးထိန်းတိပြောသော စကားကို ကြားရသောသူ အပေါင်းရှိသည် အလွန်အံ့သြကြ၏။

19 မာရိကလည်း ထိုအကြောင်းအရာအားလုံးကို မှတ်ထားပြီးလျှင် အလေးအနက် စဉ်းစားဆင်ခြင်လျက် နိန်၏။

20 သိုးထိန်း ရို့ က ကောင်းကင်တမန် ဖော်ပြ သည့် အတိုင်း ကြားရ၊ မြင်ရသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း မြက်ဆိုလျက် ပြန်လားကြလေ၏။

ယေသျှုဟုနာမည်ပီးခြင်း

21 သျှစ်ရက်မြောက်သောနို့တွင် သူငယ်အား အရီဖျား လှီးခြင်းမင်္ဂလာကို ပီးသောအခါ၊ သူငယ်ပဋိသန္ဓေမယူခင် ကောင်းကင်တမန်ကပီးသော နာမည်ဖြစ်သည့် ယေသျှု ဟူသောနာမည်ဖြင့် မှည့်ကြလေ၏။

ယေသျှုကို ဗိမာန်တော်၌ဆက်ကပ်ခြင်း

22 မောသျှု၏ ပညတ်တရားအရ ယောသပ်နှင့်မာရိသည် စင်ကြယ်ခြင်းဝတ်ကို ပြုရမည့် အချိန်ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင် ရှို့တော်၌ ဆက်ကပ်ရန် သူငယ်ကို ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်လား၏။

23 “သားဦး ယောက်ျား မှန်သမျှ ကို ဘုရားသခင် အား ဆက်ကပ်ရမည်” ဟူ၍ ဘုရားသခင်၏ ပညတုတိကျမ်း၌ ဖော်ပြထား၏။

24 သူရို့သည်လည်း “ဂြိုးချေ နှစ်ကောင်ကို ဖြစ်စီ၊ ခိုနှစ်ကောင်ကို ဖြစ်စီ ပူဇော်ရမည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း ဘုရားသခင်၏ ပညတုတိကျမ်းတွင် ဖော်ပြပါဟိသည့် အတိုင်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။

25 ထိုအချိန်၌ သျှုမောင်ဟု ခေါ်သော လူတစ်ယောက်သည် ယေရုဆလင်မြို့တွင် နီထိုင်လျက်ဟိ၏။ သူသည်

ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၍ ဘာသာတရားကိုင်းယှိုင်းသော သူဖြစ်၏။ သူသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့ ကယ်တင်ခြင်း ရဖို့ရန် စောင့်မျှော်နိုင်သောသူလည်း ဖြစ်ပြီး သန့်ယှိုင်း သောဝိညာဉ်တော်သည် သူ၌ တည်တော်မူ၏။

26 သူသည် ဘုရားသခင်၏ မေသျှိယကို မဖူးရခင် မသီရဟု သန့်ယှိုင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဗျာဒိတ် တော်ကို ရထားသူလည်းဖြစ်၏။

27 ထိုအခါ သျှုမောင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ ဦးဆောင် မှုအားဖြင့် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ပညတ်တရား အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် မိဖနှစ်ပါးရှိသည် သူငယ် ယေ သျှုကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ခေါ်လာကြသောအခါ၊

28 သျှုမောင်သည် သူငယ်ကို သူ့လက်ဖြင့် ပို့ချ၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေသည်မှာ၊

29 “ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ကတိတော်သည် အဂ္ဂ ပြည့်စုံ နိန်ပြီ ဖြစ်သည့်အတွက်၊

ကိုယ်တော်၏ အခိုင်းအစီကို ငြိမ်သက်စွာ လားရ သောအခွင့်ကို ပီးတော်မူပါ။

30-32 တစ်ပါးအမျိုးသားတိအတွက် ကိုယ်တော်၏အလင်း

ကို လင်းစီရန်နှင့်

ကိုယ်တော်လူမျိုးတော် ဣသရေလ၏ ဘုန်းအသရေ ထွန်းလင်းလာစီရန်၊

လူမျိုးအပေါင်းရှိ ရှိ၌ ကိုယ်တော်သျှင် ပျင်ဆင်ထား သော၊

ကယ်တင်ခြင်းကို အကျွန်ုပ်တို့အား တပ်အပ်မြင်ရ
ဗျာယ်” ဟု မြွက်ဆို၏။

³³ သူငယ်၏မိဖရိုသည် သူငယ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့
မောင် ပြောဆိုသောစကားကို ကြားသောအခါ အံ့သြ
ကြ၏။

³⁴ သူ့မောင်သည် သူ့ရို့ကို ကောင်းကြီးပီး၍ သူ၏မိခင်
မာရီအား၊ “များစွာသော ဣသရေလလူမျိုး၌ ဖျက်ဆီးခံရ
သူများနှင့် ကယ်တင်ခြင်းခံရသူများ အတွက် ဤသူငယ်
ကို ဘုရားသခင်သည် ရှိုးခြယ်ခန့်ထားတော်မူဗျာယ်။ ဤ
သူသည် ဘုရားသခင်ထံပါးမှ အမှတ်လက္ခဏာဖြစ်ပြီး
လျှင် သူ့ကို လူတိက ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊

³⁵ သူ့ရို့၏ စိတ်နှလုံးအကြံအစီတို့ကို ပေါ်လွင်စီကြ
လိမ့်မည်။ သင်၏နှလုံးကို သံလျက်ဓါးနန့် ထိုးဖောက်ခံ
ရသကဲ့သို့ နာကြင်စွာခံစားရလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆို၏။

³⁶ အာသျှာအမျိုးအနွယ်ဝင်၊ ဖနွေလ၏သမီး၊ အနုနု
အမည်ဟံသည့် အသက်ကြီးရင့်သော ပရောဖက်မတစ်
ယောက် ဟိ၏။ သူမသည် အိမ်ထောင်ပြု၍ ခုနစ်နှစ်သာ
ပေါင်းသင်းခရပြီး၊

³⁷ အဂ္ဂ အသက် ၈၄ နှစ်တိုင်တိုင်* မုဆိုးမဘဝနှင့် နီ
ထိုင်ရ၏။ သူမသည် အစာယောင်၍ ဆုတောင်းလျက် နို့
ညမလပ် ဘုရားဝတ်ပြုကာ ဗိမာန်တော်မှမခွါဘဲ နိမ့်၏။

* 2:37 အဂ္ဂ အသက် ၈၄ နှစ်တိုင်တိုင်၊ သို့မဟုတ် မုဆိုးမဘဝနှင့် ၈၄
နှစ်ဟိရာ။

38 သူမသည်လည်း ထိုအချိန်၌ ရောက်လာပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ယေရုဆလင် မြို့ ရွှီး နုတ် ကယ်တင် ခံ ရ မည့် အကြောင်း ကို စောင့်မျှော်နိုင်သော လူအပေါင်းရို့အား သူငယ်အကြောင်း ကို ပြောဆို၏။

နာဇရက်မြို့သို့ ပြန်လားခြင်း

39 ယောသပ်နှင့် မာရိရို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ဟိသမျှကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် သူရို့၏ မြို့ဖြစ်သော ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။

40 သူငယ်သည် ကြီးထွားသန်မာလာပြီး ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံကာ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သူ့အထက်၌ တည်လျက်ဟိ၏။

ဗိမာန်တော်ထဲ၌ သူငယ်ယေသျှု

41 ယေသျှု၏ဗိမာန်သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသခါပွဲတော်ကိုခံယူရန် ယေရုဆလင်မြို့သို့ လားကြလေ၏။

42 ယေ သျှု သည် အသက် တစ် ဆယ့်နှစ် နှစ် ဟိသောအခါ သူရို့သည် ထုံးစံဟိသည်အတိုင်း ပွဲတော်သို့ လားကြ၏။

43 သူ၏ဗိမာန်သည် ပွဲတော်ပြီးဆုံးချိန်၌ အိမ်သို့ပြန်ကြသော်လည်း သူငယ်ယေသျှုသည် ယေရုဆလင်မြို့တွင် ကျန်ခလေ၏။ ထိုသို့ ကျန်ခသည်ကို သူ၏ဗိမာန်သည် မသိကြ။

44 ထို့ကြောင့် သူ၏မိဖ ခုန့်က သူသည် သူ့ခို၏ အပေါင်းအဖော်များ ထဲတွင် ဟိလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက် တစ်နိဗ္ဗာန်ခရီး လားပြီးမှ မိမိခို၏ မိတ်ဆွေတို့နှင့် ဆွဲမျိုးသားချင်းတိကြားတွင် သူ့ကို ရှာကြ၏။

45 သူ့ခိုသည် သူ့ကို မတို့သောအခါ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန်လား၍ ရှာကြ၏။

46 တတိယမြောက်နှစ်တွင် သူ့ခိုသည် သူငယ်ကို မိမိ၏ တော်ထဲတွင် တို့ကြ၏။ သူသည် ယုဒဆရာများနှင့် အတူ ထိုင်ကာ သူ့ခို၏တရားစကားများကို ကြားနာလျက် သူ့ခိုနှင့် ဆွေးနွေး မိန်းမြန်းလျက် နိမ့်၏။

47 သူ၏စကားကို ကြားသော သူတိုင်းက လည်း သူ၏ဉာဏ်စွမ်းနန့် ဖြေကြားချက်ကို အံ့သြကြ၏။

48 သူ၏မိဖခိုသည် သူ့ကို တို့သောအခါ အံ့မောကျ၍၊ သူ၏ မိခင်က “ငါ့သား၊ ဇာဖြစ်လို့ ငါ့ခိုကို ဤသို့ ပြုသနည်း၊ မေမေနှင့်ဘာဘာကလည်း ကောင်းကောင်း စိတ်ပူပြီးလျှင် သားချေကို ရှာခရသည်” ဟု ပြော၏။

49 သူက၊ “ဇာဖြစ်လို့ အကျွန်ုပ်ကို ရှာကြပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အဖအိမ်တော်၌ ဟိ နိန်ရမည် ဆိုသည်ကို မသိကြသလား” ဟု မိဖခိုအား ပြန်ပြော၏။

50 သို့ရာတွင် သူ့ခိုက သူသည် မိမိခိုအား ဇာကို ပြောနိန်သည်ကို နားမလည်ကြ။

51 ထို့ကြောင့် ယေသျှုသည် မိဖခိုနှင့်အတူ နာဇရက်မြို့သို့ လိုက်လာပြီး မိဖခို၏စကားကို နာခံလျက်နိမ့်၏။

သူ၏မိခင်သည်ကား ဖြစ်ပျက်ခဿမျှကို မိမိစိတ်နှလုံးထဲတွင် မှတ်သားထားလေ၏။

⁵² ယေ သျှု သည်လည်း ခန္ဓာနှင့် ဉာဏ်ပညာ ပိုင်းတွင် တိုးတက်ကြီးထွားလျက် ဘုရားသခင်နှင့် လူရှိ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းလျက် ဟိလေ၏။

3

ဗတုတိဇိယောဟန်၏ ဟောပြောချက်

(မသေ ၃.၁-၁၂; မာကု ၁.၁-၈; ယောဟန် ၁.၁၉-၂၈)

¹ ကေရာဇ်ဘုရင် တိဗေရီ နန်းစံနှစ် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ဟိသောအခါ ယုဒပြည်တွင် ပုန့်တိပိလတ်သည် ဘုရင်ခံဖြစ်၏။ ဂါလိလဲပြည်တွင် ဟေရုဒ်၊ ဣတုရဲနယ်နှင့် ဩခေါနိတ်နယ်တွင် ဟေရုဒ်၏ညီ ဖိလိပုပု၊ အဘိလင်နယ်တွင် လုသာနိရို့သည် အသီးသီး နယ်စားများ ဖြစ်ကြ၏။

² အနုနနှင့် ကယာဖရို့က ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် တောကန္တာရ၌ဟိသော ဇာခရိ၏သား ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရ၏။

³ ထို့ကြောင့် ယောဟန်သည် ယော်ဒန်မြစ်ဝှမ်း တလျှောက် လားပြီးလျှင် “အပြစ်မှ နောင်တရပြီးလျှင် ဗတုတိဇိကို ခံယူကတ်ပါ။ သို့မှသာ ဘုရားသခင်သည် သင်ရို့အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်” ဟု ဟောပြောလေ၏။

⁴ ပရောဖက် ဟေသျှာယကျမ်းစာ၌ ရီးသားထားသည်မှာ၊

“တောကန္တာရတွင် ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံမှာ၊
‘ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို အသင့်ပျင်ဆင်
ကြလော့၊

ကိုယ်တော်၏လမ်းကို ပြောင့်တန်းအောင် ပြုလုပ်ကြ
လော့၊

⁵ ချိုင့်ဝှမ်းဟိသမျှကို ဖို့ပြီးလျှင်
တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့ကို ဖြိုကြလော့။

ကောက်သောလမ်းကို ပြောင့်တန်းစီပြီးလျှင်၊

ကြမ်းတမ်းသောလမ်းကိုလည်း ချောမွတ်စီကြလော့၊

⁶ လူအပေါင်းရို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်ခြင်းကို
တို့မြင်ရလိမ့်မည်” ဟု ဖြစ်၏။

⁷ ယောဟန်သည် မိမိထံ၌ ဗတုတိဇံခယူရန် ရောက်လာ
ကြသော လူအပေါင်းရို့အား “အချင်း မြို့ဆိုးအမျိုးရို့၊ ကျ
ရောက်လတ္တံ့သော အမျက်တော်၏ ဖီးမှ ယောင်မြီးရန်
သင်ရို့ကို ဇာသူက သတိပီးသနည်း။

⁸ နောင်တရခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အသီးကို သီးကြလော့။
အာဗြဟံသည် ငါရို့အဖ ဖြစ်သည်ဟု မပြောကတ်ကော့။
ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့ကို အာဗြဟံ၏ အမျိုး
အနွယ်တို့ဖြစ်လာအောင် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည် ဟု သင်
ရို့ကို ငါပြောဆို၏။

⁹ ပေါက်ဆိန်ကို သစ်ပင်အရင်း၌ အသင့် ပျင်ထားသည်
ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းသောအသီးကို မသီးသော အပင်ဟိ

သမျှကို ခွတ်ပစ်ပြီး မီးအိုင်ထဲသို့ ဝေးပစ်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။

¹⁰ လူအပေါင်းရှိက “ထိုသို့ဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်ို့ ဇာပိုင်လုပ်ရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းကြလျှင်၊

¹¹ ယောဟန်က “အကျိုးနှစ်ထည် ဟိသောသူက အကျိုးမဟိသောသူအား အကျိုးတစ်ထည်ကို ပီးလော့၊ စားစရာဟိသောသူကလည်း ထိုနည်းအတိုင်း မျှဝီပီးလော့” ဟု ပြန်ပြော၏။

¹² တချို့သော အခွန်ခံသူရှိကလည်း ဗတုတိဇ်ကို ခံယူရန် လာကြ၍ သူရှိက “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်ို့ ဇာလုပ်ရပါဖို့လဲ” ဟု မိန်းကြ၏။

¹³ ယောဟန်ကလည်း “တရားဝင်သတ်မှတ်ထားသည်ထက် အခွန်ကို ပိုမကောက်ကတ်ကော့” ဟု ပြန်ပြော၏။

¹⁴ ထို့နောက် တချို့သော စစ်သားတိကလည်း “အကျွန်ုပ်ို့ ဇာပိုင်လုပ်ရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းကြ၏။

ယောဟန်က “သင်ရှိသည် ဇာသူကိုလည်း မတရားမစွပ်စွဲကတ်ကော့၊ ဇာသူဖဲသာကိုလည်း အားဓမ္မ မယူကော့။ သင်ရှိရသည့် လစာနှင့် ရောင့်ရဲကြလော့” ဟု ပြန်ပြော၏။

¹⁵ လူတိက မေသျှိယ ကြွလာဖို့ယာ ဟု စောင့်မျှော်နိုင်ချိန်ဖြစ်ရာ ယောဟန်သည် မေသျှိယပင် ဖြစ်နိုင်သလော ဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ တွေးတောလျက်နိုင်ကြ၏။

16 သို့ဖြစ်၍ ယောဟန်က “ငါက သင်ရို့ကို ရီအားဖြင့် ဗတုတိဇ်မင်္ဂလာကို ပီး၏။ ငါ့ထက်ကြီးမြတ်သောသူသည် ငါ့နောက်၌ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ ငါသည် ထိုအသျှင်၏ ခြံနင်းကြိုးကိုတောင် မဖြီထိုက်။ ထိုအသျှင်သည် သင်ရို့ကို သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် လည်းကောင်း၊ မီးနှင့် လည်းကောင်း ဗတုတိဇ်မင်္ဂလာကို ပီးတော်မူလိမ့်မည်။

17 ထိုသူသည် မိမိ၏ ကောက်နယ်တလင်းကို ယှင်းလင်းရန် လက်၌ ဆန်ကောကို ကိုင်ထားတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဂျုစပါးတံကို ပုတ်ထဲတွင် စုသိမ်းပြီးလျှင် အဖျင်းတံကို မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲ၌ လောင်ကျွမ်းစီတော်မူလိမ့်မည်” ဟု သူရို့ကို ပြောဆို၏။

18 ယောဟန်သည် ခြားနားသော နှိုးဆော်ချက်များနှင့် ထိုသူရို့၏ အကျင့်တိကိုလည်း ပြောင်းလဲစီရန် လူတို့ကို တိုက်တွန်း၍ သတင်းကောင်းကို သူရို့အား ဟောပြောတော်မူ၏။

19 သို့သော် ယောဟန်သည် နယ်စားဟေရုဒ်အား၊ သူ့ညီ၏မယားဖြစ်သော ဟေရောဒိကို သိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့် အခြားသော မကောင်းမှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့သောကြောင့် ဆိုးမခ၏။

20 ထို့နောက် ယောဟန်ကို ထောင်ထဲတွင် ချုပ်ထားစီခြင်းဖြင့် ဟေရုဒ်သည် ပို၍ ဆိုးရွားသော အပြစ်ကို ကျူးလွန်လေ၏။

ယေသျှု ဗတုတိဇံ ခံယူတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၃.၁၃-၁၇; မာကု ၁.၉-၁၁)

²¹ လူအပေါင်း ရှိသည် ဗတုတိဇံကို ခံယူကြပြီး သောအခါ ယေသျှုသည်လည်း ဗတုတိဇံမင်္ဂလာကို ခံယူတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်းတော်မူစဉ် ကောင်းကင်ပွင့်ဟ၍၊

²² သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြီးငှက်အသွင် ဖြင့် ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်၏အပေါ်သို့ ဆင်းသက် တော်မူ၏။ ကောင်းကင်မှအသံတော်ကား “သင်သည် ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သည်” ဟု ထွက် ပေါ်လာ၏။

ယေသျှု၏ မျိုးနွယ်တော်များ

(မဿဲ ၁.၁-၁၇)

²³ အမှုတော်ကို စတင်ဆောင်ရွက်ချိန်၌ ယေသျှုသည် အသက်သုံးဆယ်ခန့် ဟိတော်မူ၏။ လူများအထင်မှာ ကိုယ်တော်သည် ယောသပ်၏သား ဖြစ်၏။ ယောသပ် သည် ဧလိ၏ သားတည်း။

²⁴ ဧလိသည် မဿတ်၏သား၊ မဿတ်သည် လေ ဝိ၏သား၊ လေဝိသည် မေလခိ၏သား၊ မေလခိသည် ယ နု၏သား၊ ယနုသည် ယောသပ်၏သား ဖြစ်၏။

²⁵ ယောသပ်သည် မတ္တသိ၏သား၊ မတ္တသိသည် အာ မုတ်၏သား၊ အာမုတ်သည် နာဟုံ၏သား၊ နာဟုံသည် ဧ

သလိ၏သား၊ ဒေသလိသည် နဂုဂဲ၏သားဖြစ်၏။

²⁶ နဂုဂဲသည် မာအတ်၏သား၊ မာအတ်သည် မတ္တသိ၏သား၊ မတ္တသိသည် သျှေမိ၏သား၊ သျှေမိသည် ယောသပ်၏သား၊ ယောသပ်သည် ယုဒ၏သား ဖြစ်၏။

²⁷ ယုဒသည် ယောဟနန၏သား၊ ယောဟနနသည် ရေသ၏သား၊ ရေသသည် ဇေရုဗဗေလ၏သား၊ ဇေရုဗဗေလသည် သျှာလသေလ၏သား၊ သျှာလသေလသည် နီရဲ၏သား ဖြစ်၏။

²⁸ နေရဲသည် မေလခိ၏သား၊ မေလခိသည် အဒုဒိ၏သား၊ အဒုဒိသည် ကောသံ၏သား၊ ကောသံသည် ဇလမောဒိ၏သား၊ ဇလမောဒိသည် ရေ၏သား ဖြစ်၏။

²⁹ ရေသည် ယောသျှု၏သား၊ ယောသျှုသည် ဇလျေဇ၏သား၊ ဇလျေဇသည် ယောရိမ်၏သား၊ ယောရိမ်သည် မဿတ်၏သား၊ မဿတ်သည် လေဝိ၏သား ဖြစ်၏။

³⁰ လေဝိသည် သျှိုမောင်၏သား၊ သျှိုမောင်သည် ယုဒ၏သား၊ ယုဒသည် ယောသပ်၏သား၊ ယောသပ်သည် ယောနန်၏သား၊ ယောနန်သည် ဇလျာကိမ်၏သား ဖြစ်၏။

³¹ ဇလျာကိမ်သည် မေလေ၏သား၊ မေလေသည် မဲနန်၏သား၊ မဲနန်သည် မတ္တသ၏သား၊ မတ္တသသည် နာသန်၏သား၊ နာသန်သည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်၏။

³² ဒါဝိဒ်သည် ယေသျှု၏သား၊ ယေသျှုသည် ဩဗ

က်၏သား၊ ဩဗက်သည် ဗောဇဏ်၏သား၊ ဗောဇဏ်သည် စာလမုန်၏သား၊ စာလမုန်သည် နာရှန်၏သားဖြစ်၏။

³³ နာရှန်သည် အမိနဒပ်၏သား၊ အမိနဒပ်သည် အဒ်မိန်၏သား၊ အဒ်မိန်သည် အာရ်နိ၏သား၊ အာရ်နိသည် ဟေဇရုံ၏သား၊ ဟေဇရုံသည် ဖာရက်၏သား၊ ဖာရက်သည် ယုဒ၏သား ဖြစ်၏။

³⁴ ယုဒသည် ယာကုပ်၏သား၊ ယာကုပ်သည် က္လဇာက်၏သား၊ က္လဇာက်သည် အာဗြဟံ၏သား၊ အာဗြဟံသည် တေရ၏သား၊ တေရသည် နာခေါ၏သားဖြစ်၏။

³⁵ နာခေါသည် စေရောက်၏သား၊ စေရောက်သည် ရာဂေါ၏သား၊ ရာဂေါသည် ဖာလက်၏သား၊ ဖာလက်သည် ဟေဗာ၏သား၊ ဟေဗာသည် သျှာလ၏သား ဖြစ်၏။

³⁶ သျှာလသည် ကာကုန်၏သား၊ ကာကုန်သည် အာဖာဒ်၏သား၊ အာဖာဒ်သည် သျှေမ၏သား၊ သျှေမသည် နောဇ၏သား၊ နောဇသည် လာမက်၏သား ဖြစ်၏။

³⁷ လာမက်သည် မသုသျှာလ၏သား၊ မသုသျှာလသည် ဇနောက်၏သား၊ ဇနောက်သည် ယာရက်၏သား၊ ယာရက်သည် မဟာလေလ၏သား၊ မဟာလေလသည် ကာကုန်၏သား ဖြစ်၏။

³⁸ ကာကုန်သည် ဇနုတ်၏သား၊ ဇနုတ်သည် သျှေသ၏သား၊ သျှေသသည် အဒ်၏သား၊ အဒ်သည် ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်သတည်း။

4

ယေသျှုအား စုံစမ်းသွီးဆောင်ခြင်း
(မသဲ ၄.၁-၁၁; မာကု ၁.၁၂-၁၃)

¹ ယေသျှုသည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝပြီး ယော်ဒန်မြစ်မှ ပြန်ကြွလာတော်မူစဉ် ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကို တောကန္တာရသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

² ထိုအရပ်၌ ရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွီးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုနံ့ရက်များအတွင်း မည်သည့်အစားအစာကိုမျှ သုံးဆောင်တော်မမူသောကြောင့် ထိုအချိန်လွန်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် ဆာမွတ်တော်မူ၏။

³ ထိုအခါ မာရ်နတ်က “သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဤကျောက်ခဲကို မုန်ဖြစ်စီဖို့ အမိန့်ပီးပါ” ဟု လျှောက်၏။

⁴ ယေသျှုကလည်း၊ “လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ရှင်သည် မဟုတ် ဟူ၍ ကျမ်းစာ၌လာ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁵ ထို့နောက် မာရ်နတ်သည် ကိုယ်တော်ကို တောင်ထက်သို့ ခေါ်ဆောင်လားပြီးနောက် လောကီနိုင်ငံဟိသမျှကို ချက်ချင်း ညွှန်ပြလေ၏။

6 ထိုအခါ မာရ်နတ်က “ဤဘုန်းတန်ခိုးစည်းစိမ် ဟိ သမျှတို့ကို သင့်အားပီးမည်။ ဤအရာတို့ကို ငါ့အား ပီး အပ်ထားသည်ဖြစ်၍ ငါသည် ပီးချင်သောသူကို ပီးနိုင်၏။

7 သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကို ကိုးကွယ်သည်ဟိသော် ဤအရာအားလုံးသည် သင်၏ ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု ပြော၏။

8 ယေသျှုကလည်း “ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ‘သင် ရှို့၏အသျှင် ဘုရားသခင်ကိုသာ ကိုးကွယ်၍ ထိုအသျှင်၏ အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်ရမည်’” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

9 မာရ်နတ်သည် ယေသျှုကို ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခေါ်လားပြီး ဗိမာန်တော်အထွဋ်ထိပ်၌ ထားပြီးလျှင် “သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်ကိုယ်တိုင် ဤနီရာမု အောက်သို့ ခုန်ချလိုက်ပါ။

10 ကျမ်းစာတော်မြတ်တွင် ‘သင့်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဘုရားသခင်က မိန့်မှာထားတော်မူ၏၊’

11 ထို့အပြင် ‘သင်၏ခြံကို ကျောက်နုနု မထိခိုက်စီ ခြင်းငှာ သူရို့လက်နှင့် သင့်ကို ကိုင်ထားကြလိမ့်မည်’” ဟူ၍လည်း ဆို၏။

12 ယေသျှုကလည်း “‘သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စုံစမ်းခြင်းမပြုရ’ ဟု ကျမ်းစာ၌လာ၏” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

13 မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွီးဆောင်ခြင်း အားလုံးကို ပြု

ပြီးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံပါးမှ အဝီးသို့ ထွက်လာပြီး
လျှင် အခါအခွင့်ကောင်းကို စောင့်နိန်၏။

ယေသျှုသည် ဂါလိလဲပြည်တွင် အမှုတော်ကို စတင်
ဆောင်ရွက်ခြင်း

(မသံ ၄.၁၂-၁၇; မာကု ၁.၁၄-၁၅)

¹⁴ ထို့နောက် ယေသျှုသည် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်
တော်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်ဝလျက် ဂါလိလဲပြည်သို့ ပြန်ကြွလာ
တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ သတင်းတော်သည် ထိုဒေသ
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသို့ ပြန့်လားလေ၏။

¹⁵ ကိုယ်တော် သည် တရားဇရပ် များ၌ ဟောပြော
သွန်သင်သောကြောင့် လူတိုင်းက ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း
ကြ၏။

နာဇရက်မြို့၌ ယေသျှု ငြင်းပယ်ခံရခြင်း

(မသံ ၁၃.၅၃-၅၈; မာကု ၆.၁-၆)

¹⁶ ထို့နောက် ယေသျှုသည် မိမိကြီးပြင်းရာ နာဇရက်
မြို့သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် ဥပုသ်နို့၌ ထုံးစံဟိသည်အတိုင်း
တရားဇရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကျမ်းစာ
ကို ဖတ်ခြင်းငှာ ထတော်မူလျှင်၊

¹⁷ ပရောဖက်ဟောရှာယ ကျမ်းစာကို ကိုယ်တော်အား ပီး
တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကျမ်းစာကို ဖွင့်၍ တွေ့တော်
မူသော ကျမ်းစာ၌ ရီးထားသည်မှာ၊

18 “ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထက်၌
တည်တော်မူပြီးလျှင်၊
ဆင်းရဲသားရှိအား သတင်းကောင်းကို ပြောကြားရန်
ငါ့ကို ရွီးခြယ်တော်မူပြီ။

အချုပ်အနှောင် ခံရသူများ ကို လွတ်မြောက် စီရန်
အကြောင်းနှင့်
မျက်စိကန်းသူရှိကို မျက်စိပြန်မြင်စီရန်၊

ညည်းပန်းနှိပ်စက်ခံရသူရှိကို ကယ်မရန်နှင့်၊

19 ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူရှိကို ကယ်တင်ခြင်းငှာ
အချိန်ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာရန် ငါ့ကို ရွတ်
လိုက်တော်မူ၏” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

20 ထို့နောက် ယေသျှုက ကျမ်းစာလိပ်ကိုလိပ်၍ တရား
ဇရပ်မှူးအား ပြန်ပီးပြီးနောက် ထိုင်တော်မူ၏။ တရား
ဇရပ်ထဲ၌ဟိသော လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော့်ကို စိုက်
ကြည့်နိုင်ကြ၏။

21 ကိုယ်တော် က “ဤ ကျမ်းစာ၌ပါ သော
အကြောင်းအရာ များသည် သင် ရှိ ကြားသည် အတိုင်း
ဤနို့ ပြည့်စုံလီဗျာယ်” ဟု သူရှိအား မိန့်တော်မူ၏။

22 လူအပေါင်း ရှိသည် ကိုယ်တော်၏အကြောင်း ကို
ချီးကျူးပြောဆိုပြီး နှုတ်တော်ထွက်စကားများကို အံ့သြ
ကြ၏။ သူရှိက “ဤသူသည် ယောသပ်သား မဟုတ်
လား” ဟုပြောကြ၏။

23 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ “သင်ရှိသည် ‘အချင်း ဆီးဆရာ၊ သင့်ရောဂါကို သင်ပျောက်အောင် ကုလော့’ ဆိုသည့် ဆိုရိုးစကားကို အသုံးပြု၍ ငါ့အား ကေန့်အမှန် ဆိုလိမ့်မည်။ ‘ကပေရနောငမြို့၌ အသျှင်ပြုခဲ့သည့် အမှုကို အကျွန်ရှိ ကြားသည်အတိုင်း အသျှင်နီထိုင်ရာမြို့၌လည်း ပြုတော်မူပါ’ ဟု ငါ့ကို ပြောကြလိမ့်မည်။”

24 ယေသျှုကလည်း “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ပရောဖက်ရှိသည် မိမိနီရပ်မြို့၌ မျက်နှာမရတတ်။” ဟု ထပ်၍ မိန့်တော်မူ၏။

25 “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧလိယလက်ထက် ဣသရေလ နိုင်ငံတွင် သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး မိုးခေါင်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသော အစာငတ်မွတ်ခြင်းဖီး ကျရောက်သောအခါ၌ ဣသရေလအမျိုး မုဆိုးမတိ ဟိကြ၏။

26 သို့သော်လည်း ပရောဖက်ဧလိယအား ဇာသူတစ်ယောက်ပါးကိုမျှ ရွတ်လိုက်တော်မမူ။ ဇိဒုံပြည်၊ ဇရတုတမြို့သူ မုဆိုးမပါးသို့သာ ရွတ်တော်မူ၏။

27 ပရောဖက်ဧလိယ သို့ လက်ထက်တွင်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားရှိသည် နှုနာရောဂါသည် အများဟိသော်လည်း ဇာသူတစ်ယောက်မျှ ကျန်းမာခြင်းကို မရကတ်၊ ယူရိပြည်သား နေမန်သာလျှင် ကျန်းမာခြင်းကို ရ၏” ဟု သူရှိအား မိန့်တော်မူ၏။

28 တရားဇရပ်၌ဟိသော လူအပေါင်းရှိသည် ထိုစကား

ကို ကြားသောအခါ အလွန် ဒေါသ ထွက်ကြ၏။

²⁹ သူ့ရိုးသည် ထ၍၊ ယေသျှုအား တောင်ကမ်းပါးမှ တွန်းချရန် မြို့တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်းသို့ ခေါ်ဆောင် လားကြ၍ ကိုယ်တော့်ကို တောင်ကမ်းပါးစွန်းမှ တွန်းချ ရန် ရည်ရွယ်ကြ၏။

³⁰ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ် အလယ်မှ လျှောက်၍ ကြွလားတော်မူ၏။

နတ်ဆိုးပူးသော လူတစ်ဦး

(မာကု ၁:၂၁-၂၈)

³¹ ထို့နောက် ယေသျှုသည် ဂါလိလဲပြည်၊ ကပေ ရေကောင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဥပုသ်နိဗ္ဗိ လူတို့ကို ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။

³² ကိုယ်တော်၏ ဟောပြောချက် များသည် အခွင့်အာဏာ ပါဟိသောကြောင့် သူ့ရိုးသည် အံ့သြ ကြ၏။

³³ တရားဇရပ်ထဲတွင် ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုး ဝင်ပူးခံရ သူတစ်ဦး ဟိ၏။ မိစ္ဆာနတ်ဆိုးက၊

³⁴ “အို၊ နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ရဲ့နှင့် ဇာဆိုင်လဲ၊ အကျွန်ရဲ့ကို ပျက်စီးစီရန် အတွက် ကြွလာသလား၊ ကိုယ်တော်သည် ဇာသူဖြစ်သည် ကို အကျွန် သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သ

န့်ယှင်းသောသူဖြစ်ပါ၏” ဟု ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်လေ၏။

³⁵ ယေသျှုကလည်း၊ “တိတ်ဆိတ်စွာ နိန်၍ သူ့အထဲက ထွက်လားလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကို လူအများရှ်၌ လှဲချပြီးလျှင် အနာတရ မဖြစ်စိဘဲ သူ့အထဲမှ ထွက်လားလေ၏။

³⁶ လူအပေါင်းရှိသည် အံ့ဩလျက် “ဤစကားက ဇာပိုင်မျိုးလဲ၊ ဤသူသည် ဝိညာဉ်ဆိုးတို့ကို ထွက်လားရန် တန်ခိုးအာဏာဖြင့် အမိန့်ပီး၍ သူ့ရှိ ထွက်လားကြပါသည်တကား” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

³⁷ ယေသျှု၏ သတင်းတော်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသတလျှောက်တွင် ပြန့်လေ၏။

ယေသျှုသည် များစွာသော လူတို့ကို ကျန်းမာစီတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၈:၁၄-၁၇; မာကု ၁.၂၉-၃၄)

³⁸ ယေသျှုသည် တရားဇရပ်မှ ထွက်ကြွ ပြီး သျှိုမုန်၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ သျှိုမုန်၏ယောက္ခမသည် အဖျားဝေဒနာကို ပြင်းစွာ ခံစားနိုင်သည်ဖြစ်၍ သူ့ရှိသည် ထိုအကြောင်းကို ကိုယ်တော်အား လျှောက်ထားကြ၏။

³⁹ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် သူမ၏အနားတွင် ရပ်ပြီးလျှင် အဖျားပျောက်စီရန် အမိန့်ပီးတော်မူလျှင် အဖျားပျောက်သဖြင့် ချက်ချင်းထ၍ သူ့ရှိအား အာဂန္တုဝတ်ကို ပြုလေ၏။

40 နီဝင်ပြီးနောက် လူတိက ရောဂါအမျိုးမျိုးဟိသော သူ အပေါင်းရို့ကို ယေသျှုထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရို့၏ ဂေါင်းထက်မှာ လက် ကိုတင်၍ ရောဂါများကို ပျောက်စီတော်မူ၏။

41 မိစ္ဆာနတ် ဆိုး ရို့ က “အ သျှ င် သည် ဘုရားသခင်၏သား တော်ဖြစ်၏” ဟု အော်ဟစ် လျက် လူတိထဲမှ ထွက်လားကြ၏။

ယေ သျှု သည် နတ်ဆိုးတိ အား စကား တစ်ခွန်း ကို မျှ ပြော ခြင်း ကို မ ပြု ခြင်း ဌာ အ မိန့်ပီး တော် မူ၏။ အကြောင်းမူကား သူရို့သည် ကိုယ်တော်အား မေသျှိုယ ဖြစ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

တရားဇရပ်များ၌ ယေသျှု ဟောပြောတော်မူခြင်း
(မာကု ၁:၃၅-၃၉)

42 မိုးလင်းသောအခါ ယေသျှုသည် လူသူကင်းဝီးသော အရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ လူရို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာ၍ တို့သောအခါ မိမိရို့ပါးမှ ထွက်ကြွမလားစီရန် ကြိုးစား ကြ၏။

43 သို့စေကာမူ ကိုယ်တော်က၊ “ငါသည် အခြားမြို့များ ကိုလည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သတင်းကောင်းကို ဟောပြောရမည်။ အကြောင်းမူကား ဤအတွက်ကြောင့် ငါ့ကို ရွတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

44 ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ယုဒပြည် တရားဇရပ် များတွင် လှည့်လည်၍ တရားဟောတော်မူ၏။

5

ယေသျှုသည် ပထမဆုံး တပည့်တော်များကို ခေါ်ခြင်း
(မဿဲ ၄:၁၈-၂၂; မာကု ၁:၁၆-၂၀)

¹ တစ်နိဗ္ဗိ ယေသျှုသည် ဂဏ်နေသရက်အိုင်ကမ်းခြံတွင်
ရပ်နိန်တော်မူစဉ် လူတိက ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပါတ်
တော်ကို ကြားနာခြင်းငှာ ကိုယ်တော်ထံပါးသို့ တိုးဝင်လာ
ကြ၏။

² ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ကမ်းနား၌ ကပ်ထားသော
လောင်းနှစ်စင်းကို မြင်၏။ တံငါသည်ရှိသည် လောင်း
ထက်ကဆင်းပြီးနောက် ပိုက်များကို ဆီးကြောလျက်နိန်
ကြ၏။

³ ယေသျှုသည် လောင်းများအနက် သျှိုမုန်၏ လောင်း
ထက်သို့ တက်တော်မူပြီးလျှင် လောင်းကို ကမ်းမှအနည်း
ချေခွါရန် သျှိုမုန်အား ပြော၏။ ထို့နောက် ယေသျှုသည်
ထိုင်ပြီးလျှင် လူပရိတ်သတ်ရှိအား ဟောပြောသွန်သင်
တော်မူ၏။

⁴ ထိုသို့ ဟောပြောပြီးသောအခါ၊ ကိုယ်တော်က “ရီနက်
ရာသို့ ရွှံ့လား၍ သင့်အဖော်တို့နှင့်အတူ ပိုက်ကိုချပြီး ငါး
ဖမ်းကြလော့” ဟု သျှိုမုန်အား မိန့်တော်မူ၏။

⁵ သျှိုမုန်က၊ “သခင်၊ အကျွန်ရဲ့ တစ်ညလုံး ကြိုးစား၍
ငါးရှာကြသော်လည်း ငါးချေ တစ်ကောင်တောင် မရ။

သို့သော် ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသောကြောင့် ပိုက်တိကို ချပါမည်” ဟုလျှောက်ထား၏။

⁶ သူ့ရို့သည် ပိုက်တိကို ချပြီးနောက် အုပ်မိသောငါး များလွန်းသဖြင့် ပိုက်များပင် စုတ်ပြဲလုမတက်ဖြစ်၏။

⁷ ထို့ကြောင့် လာရောက်ကူညီခြင်းငှာ အခြားသော လောင်းတွင်ဟိသော အဖော်များကို အချက်ပြ၍ ခေါ်ကြ၏။ ထိုသူရို့သည် လာ၍ လောင်းနှစ်စင်း၌ ထည့်ကြရာ ငါးနှင့်ပြည့်သဖြင့် လောင်းများ နစ်မြုပ်လုနီးပါး ဖြစ်လေ၏။

⁸ ထိုအခြင်းအရာကို သျှိုမုန်ပေတရုမြင်သောအခါ ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်းတွင် ပျပ်ဝပ်လျက် “အသျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသောသူဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ရို့ပါးမှ ကြွလားတော်မူပါ” ဟုလျှောက်၏။

⁹ ထိုသို့လျှောက်ရသည်မှာ ဖမ်းမိသော ငါးများပြားသဖြင့် သျှိုမုန်နှင့် သူ့အပေါင်းအဖော်ရို့သည် အံ့သြကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

¹⁰ သျှိုမုန်၏ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်များဖြစ်ကြသော ဇေဗဲဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်သည်လည်း အံ့သြကြ၏။ ယေသျှုက သျှိုမုန်အား “မကြောက်ကတ်ကေ၊ သင်ရို့သည် အဂုအချိန်ကစပြီးလျှင် လူကိုများသော တံငါဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹¹ ထိုသူရို့သည် လောင်းကို ကမ်းနားမှာ ကပ်ထားပြီးလျှင် ဟိသမျှကိုစွန့်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

လူတစ်ဦးကို ယေသျှု ရောဂါပျောက်စီခြင်း
(မသေ ၈.၁-၄; မာကု ၁.၄၀-၄၅)

¹² တစ်နိတွင် ယေသျှုသည် မြို့တစ်မြို့၌ ဟိတော်မူစဉ် ထိုမြို့၌ တစ်ကိုယ်လုံး နှုတ်ထွက်သူတစ်ယောက်သည် ဟိ၏။ သူသည် ယေသျှုကို မြင်လျှင် ပျပ်ဝပ်လျက် “အသျှင်၊ အလိုတော်ဟိလျှင် အကျွန်ုပ်ကို သန့်ယှင်းနိုင်ပါ၏”* ဟု လျှောက်တင်၏။

¹³ ယေသျှုသည် လက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူပြီးလျှင် “ငါအလိုဟိ၏။ သန့်ယှင်းစီ” ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ချက်ချင်းပင် ထိုသူသည် ရောဂါပျောက်လေ၏။

¹⁴ ယေသျှုက “ဤအကြောင်းအရာကို တစ်ယောက်ကိုလေ့ မပြောကေ့” ဟု တားမြစ်ပြီး “သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ပါးကို လားပြီးလျှင် ကိုယ်ကိုပြုလော့၊ သင့်ရောဂါ ပျောက်ကင်းကြောင်း လူတိရှိ၌ သက်သိဖြစ်ဖို့အတွက် မောသျှု မိန့်မှာထားသော ပူဇော်သကာကို ဆက်သလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁵ သို့ရာတွင် ယေသျှု၏သတင်းတော်သည် ပို၍ ပြန့်လားသဖြင့် လူအပါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်၏တရားတော်ကို ကြားနာရန်နှင့် မိမိရှိ၏အနာရောဂါများမှ ကျန်းမာခြင်းရစီရန် လာကြ၏။

* 5:12 အကျွန်ုပ်ကို သန့်ယှင်းနိုင်ပါ၏။ ဤရောဂါသည် လူတစ်ဦးအား ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မသန့်ယှင်းဟု ယူဆသည်။

16 သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် လူသူကင်းဝီရာ အရပ်၌ ဆုတောင်းရန် ကြွလားလေ့ဟိ၏။

ယေသျှုသည် လိဖြတ်သူကို ကျန်းမာစီခြင်း
(မသဲ ၉.၁-၈; မာကု ၂.၁-၁၂)

17 တစ်နိဉ် ယေသျှုသည် ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ စဉ် ဖာရိယှဲတိနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာတချို့သည် ထိုင် နိန်ကြ၏။ သူ့ရို့သည် ယုဒ ပြည်နှင့် ဂါလိလဲ ပြည် မြို့ရွာ အသီးသီးမှ လည်းကောင်း၊ ယေရုဆလင်မြို့မှ လည်းကောင်း လာရောက်ကြသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစီရန် ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုး တော်သည် ယေသျှု၌ဟိ၏။

18 လူတချို့သည် လိဖြတ်သူတစ်ယောက်ကို အိပ်ရာနန့် မ၍ ယူလာကြပြီးလျှင် ယေသျှု ရှိတော်မောက်၌ ချထား ရန်အတွက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်နိုင်ခြင်းငှာ ကြိုးစားကြ၏။

19 လူထုပရိသတ်ကြောင့် သူ့ရို့သည် လူနာကို သယ်ယူ ရန် လမ်းကို ရှာမတို့နိုင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် လူနာကို အိပ်ရာနှင့်တကွ အိမ်ခေါင်ထက်သို့ မတင်လာပြီးလျှင် အိမ်ခေါင်ကို ဖွင့်၍ လူအုပ်အလယ်၌ဟိသော ယေသျှု၏ ရှိတော်မောက်သို့ လျောချကြ၏။

20 ယေသျှုသည် ထိုသူရို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင် သောအခါ၊ လူနာအား “အဆွီ၊ သင်၏အပြစ်ကို ရွတ်ဗျာ ယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

21 ကျမ်းတတ်ဆရာတို့နှင့် ဖာရိယုတိက “ဤသူကား ဇာသူလဲ၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား ပြောဆိုပါသည်တကား၊ ဘုရားသခင်မှလွဲ၍ အပြစ်ကို ဇာသူက ရွတ်ပီးနိုင်မည်နည်း” ဟု တွေးတော နိန်၏။

22 ယေသျှုသည် သူ့ရို့ တွေးတောနိန်သည်ကို သိတော်မူသဖြင့် “သင်ရို့ ဇာဖြစ်လို့ ယင်းပိုင် တွေးတော နိန်ကြသနည်း၊

23 ‘သင်၏အပြစ်ကို ရွတ်ဗျာယ်’ ဟု ပြောသည်က ပို၍ လွယ်မည်လား၊ ထိုသို့ မဟုတ်လျှင် ‘ထ၍ လှမ်းလားလော့’ ဟု ပြောသည်က ပို၍ လွယ်မည်လား၊

24 လူသားသည် ဤလောက၌ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်ရို့ကို သက်သီပြမည်” ဟု ဆိုလျက် လီဖြတ်သူအား “သင့်ကို ငါပြောမည်၊ ‘ထ’ အိပ်ရာလိပ်ကို ထမ်းပြီးလျှင် အိမ်သို့ပြန်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

25 ချက်ချင်းပင် ထိုသူသည် လူတိရို့တွင် ထရပ်လျက် မိမိလဲလျောင်းနိန်ခသော အိပ်ရာကို ထမ်းပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် အိမ်သို့ပြန်လေ၏။

26 လူအပေါင်းရို့သည် အလွန်ပင် အံ့သြလျက် “ငါရို့သည် အံ့သြစရာတို့ကို ဤနို့တွင် တွို့မြင်ရဗျာယ်” ဟု ထိတ်လန့်စွာ ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

လေဝိကို ယေသျှု ခေါ်ယူတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၉:၉-၁၃; မာကု ၂:၁၃-၁၇)

²⁷ ထို့နောက် ယေသျှုသည် ထွက်ကြွတော်မူ၍ လေဝိ အမည်ဟံသော အခွန်ခံတစ်ယောက်သည် အခွန်ရုံး၌ ထိုင် နိန့်သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် လေဝိအား၊ “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

²⁸ လေဝိသည် ထ၍ ဟံသမျှကို စွန့်ပြီး နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

²⁹ ထို့နောက် လေဝိသည် မိမိ၏အိမ်၌ ယေသျှုအတွက် ညွှဲခံပွဲကြီးကို ကျင်းပရာ များစွာသော အခွန်ခံတို့နှင့် အခြားသောသူရို့သည် သူရို့နှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။

³⁰ တချို့သော ဖာရိယုံနှင့် သူရို့၏ ကျမ်းတတ်ဆရာ တချို့က “ဇာဖြစ်လို့ သင်ရို့သည် အခွန်ခံတို့၊ အခြား အပယ်ခံသူရို့တို့နှင့်အတူ စားသောက်ကြသနည်း” ဟု တပည့်တော်ရို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

³¹ ထိုအခါ ယေသျှုက “ကျန်းမာသူသည် ဆီးဆရာကို အလိုမဟံ၊ ဖျားနာနိန့်သောသူသာ အလိုဟံ၏။

³² ဖြောင့်မတ်သောလူတို့ကို ခေါ်ဖို့ ငါလာသည် မဟုတ်၊ အပြစ်လုပ်သောလူတို့ကို နောင်တရဖို့အတွက်သာ ခေါ်ဖို့ ငါလာ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အစာယောင်ခြင်းအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း

(မဿဲ ၉:၁၄-၁၇; မာကု ၂:၁၈-၂၂)

33 လူတချို့က “ယောဟန်တပည့်တို့က အစာယောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို မကြာမကြာ ပြုလေ့ဟိ၏။ ထိုနည်းတူ ဖာရိယုံတပည့်တို့လည်း ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်တပည့်တော်ရို့က စားသောက်၍ နိန့်ကြသည်တကား” ဟု ကိုယ်တော်ကို လျှောက်ထားကြ၏။

34 ယေသျှုကလည်း၊ “မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၌ သတို့သားနှင့်အတူ ဟိုကြသော အပေါင်းအဖော်ရို့ကို အစာယောင်ခိုင်းနိုင်မည်လော။

35 သို့သော်လည်း သတို့သားကို သူရို့အပါးမှ ဆောင်ယူမည့်အချိန် ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူရို့သည် အစာယောင်ကြလိမ့်မည်။” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

36 ယေသျှုသည် ပုံဥပမာဆောင်လျက် “ဇာသုတစ်ယောက်မှ အထည်သစ်က အစတစ်စကို ဆုတ်ပြီးလျှင် အထည်ဟောင်းနှင့် စပ်ဖာထည်းလေ့မဟိ။ ထိုသို့ ဖာထည်းခလျှင် အထည်သစ်သည် ပျက်စီးလားရုံမျှမက၊ အထည်ဟောင်းနှင့်လည်း လိုက်ဖက်လိမ့်မည် မဟုတ်။

37 ထိုနည်းတူ၊ စပျစ်ရည်သစ်ကို သားရီဘူးအဟောင်း၌ ထည့်လေ့မဟိ။ ထည့်ခသည်ဟိသော် သားရီဘူးပေါက်ကွဲပြီးလျှင် စပျစ်ရည် ယိုထွက်လာလိမ့်မည်၊ သားရီဘူးလည်း ပျက်စီးလိမ့်မည်။

38 စပျစ်ရည်အသစ်ကို သားရီဘူးအသစ်တွင် ထည့်ရမည်။

39 ပြီးလျှင် စပျစ်ရည်အဟောင်းကို သောက်သူက စပျစ်ရည်အသစ်ကို သောက်ချင်မည် မဟုတ်။ ‘စပျစ်ရည်အဟောင်းက သာ၍ ကောင်းသည်’ ဟု ဆိုတတ်သည်” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

6

ဥပုသ်နို့အကြောင်း မိန်းမြန်းစုံစမ်းခြင်း

(မဿဲ ၁၂.၁-၈; မာကု ၂.၂၃-၂၈)

1 ဥပုသ်နို့၌ ယေသျှုသည် ဂျုံစပါးခင်းများကို ဖြတ်၍ ကြွတ်တော်မူစဉ် တပည့်တော်ရှိသည် ဂျုံစပါးများကို ခြွီယူပြီးလျှင် လက်ဖြင့် ပွတ်နယ်လျက် စားကြ၏။

2 ဖာရိယုံတချို့က “ဥပုသ်နို့၌ မလုပ်အပ်သောအရာကို သင်ရှိ၊ အကြောင့် လုပ်ကြသနည်း” ဟု မိန်းကြ၏။

3 ယေသျှုက “ဒါဝိဒသည် သူနန့် သူ၏လူတို့ ဝမ်းဆာသောအချိန်တွင် အပိုင် ပြုခကြောင်းကို သင်ရှိ၊ မဖတ်ဖူးကြသလော။

4 သူသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်ပြီး ပညတ်တော်အရ ယဇ်ပုရောဟိတ်မှတစ်ပါး အသူမျှ မစားထိုက်သော ရှိတ်တော်မုန့်ကို ယူစားပြီးလျှင် သူ၏ လူတို့ကိုလည်း ပီးခ၏။”

5 ထို့နောက် ယေသျှုက “လူသားသည် ဥပုသ်နို့၏ အသျှင်ဖြစ်သည်” ဟု သူရှိအား မိန့်တော်မူ၏။

လက်တစ်ဖက် လီဖြတ်နိန်သူ

(မဿဲ ၁၂.၉-၁၄; မာကု ၃.၁-၆)

6 အခြားသော ဥပုသ်နို့ တစ်နို့တွင် ယေသျှုသည် တရား ဇရပ်ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။ ထို နီရာ၌ လက်ျာဖက် လက်သီသူတစ်ဦးဟိ၏။

7 တချို့သော ကျမ်းတတ်ဆရာရှိနှင့် ဖာရီယုရှိသည် ယေသျှုကို အပြစ်ရှာလိုသဖြင့် ဥပုသ်နို့၌ ထိုသူအား ကျန်းမာခွင့်ပီးမည်၊ မပီးမည်ကို စောင့်ကြည့်ကြ၏။

8 သို့သော် ယေသျှုသည် ထိုသူရှိ၏ အကြံအစည်ကို သိသောအခါ လက်သီသောသူအား “ထလာပြီးလျှင် ရှို့ တွင်လာရပ်ပါ” ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည် ထ၍ မတ်တပ်ရပ် နိန့်၏။

9 ထိုအခါ ယေသျှုက “သင်ရှိကို ငါမိန်းမေ။ ပညတ် တရားအရ ဥပုသ်နို့၌ ကျေးဇူးပြုသင့်သလား၊ သူ့အကျိုး ကို ဖျက်ဆီးသင့်သလား။ လူတစ်ယောက်၏အသက်ကို ကယ်သင့်သလား၊ ဖျက်ဆီးသင့်သလား” ဟု မိန့်တော် မူ၏။

10 ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရှိအား လှည့်ပတ်၍ ကြည့် တော်မူပြီးလျှင် လက်သီသောသူအား “သင့်၏လက်ကို ဆန့်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။* ထိုသူသည် လက်ကို ဆန့် လိုက်သောအခါ အကောင်းပကတိ ဖြစ်လေ၏။

11 ထိုသူရှိသည် အလွန်ဒေါသထွက်သဖြင့် ယေသျှု အား မည်သို့ပြုရမည်ကို အချင်းချင်းဆွေးနွေးကြ၏။

* 6:10 မိန့်တော်မူ၏။ တချို့သော မူရင်းကျမ်းစာ၌ ဒေါသကြီးစွာ မိန့်တော်မူ၏။ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

တမန်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ယေသျှု ခေါ်ခြင်း
(မသဲ ၁၀.၁-၄; မာကု ၃.၁၃-၁၉)

12 ထိုနံရံကလ၌ ယေသျှုသည် ဆုတောင်းပတ်တန်
နာပြုရန် တောင်ထက်သို့ တက်ကြွတော်မူပြီးလျှင် တစ်ည
လုံး ဘုရားသခင်ထံတော်၌ ဆုတောင်းပတ်တန်နာပြုလျက်
နိမ့်တော်မူ၏။

13 မိုးလင်းသောအခါ တပည့်တော်တို့ကို ကိုယ်တော်
ထံသို့ ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် ထိုသူရို့အထဲမှ တစ်ဆယ့်နှစ်
ပါးကို ခေါ်ချယ်၍ တမန်တော်များဟု နာမည်ပေးလေ၏။

14 ထိုတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကား ပေတရုအမည်သစ်ကိုရ
သော သျှိုမုန်နှင့် သူ၏ညီ အနုဒြေ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊
ဖိလိပုနှင့် ဗာသောလမဲ။

15 မသဲနှင့် သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်၊
မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သူ သျှိုမုန်၊

16 ယာကုပ်၏သား ယုဒ၊ သစ္စာဖောက်သူ ယုဒသျှုကာ
ရုတ်ရို့ဖြစ်ကြ၏။

ယေသျှု သွန်သင်တော်မူခြင်းနှင့် ကျန်းမာစီခြင်း
(မသဲ ၄.၂၃-၂၅)

17 ယေသျှုသည် တမန်တော်တို့နှင့်အတူ တောင်ထက်မှ
ဆင်းကြွတော်မူပြီးလျှင် များစွာသော တပည့်တော်တို့နှင့်
အတူ မြို့ညီရာအရပ်၌ ရပ် နိမ့်တော်မူ၏။ ထိုနံရံ၌ ယုဒ
ပြည်၊ ယေရုဆလင်မြို့အပြင် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့များ

ဖြစ်သော တုရမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့များမှ လူအစုအဝေးရှိသည်
ဟိကြ၏။

¹⁸ ထိုသူရှိသည် ကိုယ်တော်၏ တရားတော်ကို နာကြား
ရန်နှင့် မိမိရှိ၏ အနာရောဂါများ ပျောက်ကင်းစီရန် လာ
ရောက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ နတ်ဆိုး၏ နှိပ်စက်မှုကို ခံရသော
သူတို့လည်း အနာပျောက်ကင်းခြင်းကို ခံရကြ၏။

¹⁹ ကိုယ်တော်အထံတော်မှ တန်ခိုးထွက်၍ အနာရောဂါ
ပျောက်စီသောကြောင့် လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်ကို
တို့ထိရန် ကြိုးစားကြ၏။

မင်္ဂလာနှင့် အမင်္ဂလာ
(မသဲ ၅.၁-၁၂)

²⁰ ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရှိကို ကြည့်တော်မူပြီး
လျှင်

“ဆင်းရဲသားရှိ၊ သင်ရှိသည် မင်္ဂလာဟိကြ၏၊

အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်သည် သင်
ရှိ၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။”

²¹ “အဂ္ဂု ဆာမွတ်နိန်သောသူရှိ၊ သင်ရှိသည် မင်္ဂလာဟိ
ကြ၏။

အကြောင်းမူကား သင်ရှိသည် ဝပြောရလိမ့်မည်။”

အဂ္ဂု ငိုကြွေးနိန်သောသူရှိ၊ သင်ရှိသည် မင်္ဂလာဟိကြ၏။

အကြောင်းမူကား သင်ရှိသည် ရယ်မောရလိမ့်မည်။

22 “လူသားကြောင့် သင့်ကို လူတိက မုန်းတီးခြင်း၊
ငြင်းပယ်ခြင်း၊ မထီလေးစားပြုခံရခြင်းနှင့် အသရေရှုံးချ
ခံရသောအခါ မင်္ဂလာဟိုကြ၏။”

23 “ထိုသို့ တို့ကြုံရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြ
ပါ။ ရွှင်မြူး ကခုန်ကတ်ပါ။ အကြောင်းမူကား
ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်ရို့ရဖို့အကျိုးသည် ကြီးမားကြ၏။
ထိုအတိုင်းပင် သူရို့ အဖိုးအဖိုးတိကလည်း ပရောဖက်တို့
ကို ပြုခ၏။”

24 “ယေဒါလည်း အဂုဘဝ၌ ချမ်းသာသောသူရို့၊ သင်ရို့
သည် အမင်္ဂလာဟိုကြ၏။
အကြောင်းမူကား သင်ရို့သည် သက်သာစွာ နီထိုင်ရ
ကြ၏။”

25 “အဂု ဝစ္စာစားရသောသူရို့၊ သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟို
ကြ၏။
အကြောင်းမူကား သင်ရို့သည် ဆာမွတ်ရလိမ့်မည်။
အဂု ရယ်မောရသူရို့၊ သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိုကြ၏။”
အကြောင်းမူကား သင်ရို့သည် ငြီးတွားငိုကြွေးရ
လိမ့်မည်။

26 “လူအပေါင်းရို့က သင့်ကို ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊
သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိုကြ၏။ ထိုသို့အတိုင်းပင် သူ
ရို့အဖိုးအဖိုးတိကလည်း မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို ချီးမွမ်းခ
ကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရန်သူကို ချစ်ခြင်း

(မသေ ၅.၃၈-၄၈: ၇.၁၂က)

၂၇ “သို့ရာတွင် ငါ၏ တရားစကားကို နာကြားသောသူ ရှိ၊ သင်ရဲ့အား ငါဆိုသည်မှာ သင်ရဲ့၏ ရန်သူကို ချစ် လော့။ သင်ရဲ့အား မုန်းသောသူရဲ့ကို ကျေးဇူးပြုကြ လော့။”

၂၈ သင်ရဲ့အား ကျိန်ဆဲသောသူကို မေတ္တာပို့ကြလော့။ နှောက်ယှက်သောသူတို့အတွက် ဆုတောင်းပီးကြလော့။

၂၉ သင်၏ပါးတစ်ဖက်ကို သတ်သူကို၊ ကျိန်သော တစ်ဖက်ကိုလည်း သတ်စီလော့။ သင်၏ဝတ်ရုံကို ယူလား သောသူအား အင်္ကျီကိုလည်း ပီးလိုက်လော့။

၃၀ သင့် ပါး၌ တောင်းခံ သော သူ ကို ပီး လော့၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က သင်၏ပစ္စည်းကို ယူလား ကေ ပြန်မတောင်းကေ။

၃၁ သင်ရဲ့သည် မိမိ၌ သူတစ်ပါး ပြုစီချင်သည့်အတိုင်း သူတစ်ပါးကိုလည်း ပြုကြလော့။

၃၂ သင်ရဲ့ကို ချစ်သောသူတို့ကိုသာ ချစ်တုံ့ပြန်လျှင် ဇာ ပိုင် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံစားရမည်နည်း။ အပြစ်သား တိပင်လျှင် မိမိကို ချစ်သောသူတို့ကို ပြန်ချစ်တတ်ကြ၏။

၃၃ သင်ရဲ့အား ကျေးဇူးပြုသောသူကို သာလျှင် ကျေးဇူး တုံ့ပြန်လျှင် ဇာပိုင် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်နည်း။ အပြစ်သားတိပင် ဤသို့ ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။

³⁴ ပြန်ဆပ်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသူကိုသာ ချီးငှားလျှင်
ဇာပိုင် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံစားရမည်နည်း။ အပြစ်
သားတိပင်လျှင် ပြန်ဆပ်ပီးမည်ဟု အချင်းချင်း မျှော်လင့်
ပြီးလျှင် ချီးငှားတတ်ကြ၏။

³⁵ ထိုသို့ မဟုတ်၊ သင် ရှို့၏ရန်သူ ကို ချစ် လော့။
ကျေးဇူးပြုလော့။ တစ်စုံတစ်ခု ပြန်ရဖို့ကို မမျှော်လင့်
ဘဲ ချီး ငှား ကြ လော့။ ထိုသို့ ဆို လျှင် သင် ရှို့ သည်
ကြီးမြတ်သော ဆု ကို ရ ရုံ သာ မက အမြင့် ဆုံး သော
ဘုရား၏သား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသျှင်သည် ကျေးဇူးမ
သိတတ်သောသူ၊ ဆိုးမိုက်သောသူရှိ ကို ကျေးဇူးပြုတော်
မူ၏။

³⁶ သင်ရှို့၏ အဖဘုရားသည် သနားကြင်နာတော်မူ
သည့်အတိုင်း သင်ရှို့လည်း သနားကြင်နာခြင်း ဟံကြ
လော့။

အခြားသူများအား စစ်ကြာစီရင်ခြင်း (မသေ ၇.၁-၅)

³⁷ “သူတစ်ပါးတို့ကို မစစ်ကြာမစီရင်ကတ်ကော့၊ သို့
မှသာ ဘုရားသခင်သည် သင်ရှို့ကို မစစ်ကြာမစီရင်
ဘဲ နိန်လိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို မကဲ့ရဲ့ကတ်ကော့၊ သို့မှ
သာ ဘုရားသခင်သည် သင်ရှို့ကို မကဲ့ရဲ့ဘဲ နိန်လိမ့်မည်။
သူတစ်ပါးကို ခွင့်ရွတ်လော့။ သို့မှသာ ဘုရားသခင်က
သင်ရှို့ကို ခွင့်ရွတ်လိမ့်မည်။

38 သူတစ်ပါးကို ပီးကမ်းလော့၊ သို့မှသာ ဘုရားသခင်သည် သင်ရဲ့ကို ပီးတော်မူလိမ့်မည်။ လှုပ်လျက်၊ သိပ်လျက်၊ ပြည့်လျှံသည့် တောင်းပမာဏနှင့် သင်ရဲ့လက်ထဲကို ပီးတော်မူလိမ့်မည်။ သင်ရဲ့သည် သူတစ်ပါးအား ချိန်တွယ်ပီးသည့် တောင်းပမာဏအတိုင်း ဘုရားသခင်သည် သင်ရဲ့ကို ပီးတော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

39 ထို့နောက် ယေသျှုသည် ထိုသူရဲ့အား ပုံဥပမာဆောင်၍ “လူကန်းတစ်ယောက်သည် အခြားလူကန်းတစ်ယောက်ကို လမ်းပြ နိုင်မည်လော၊ သူရဲ့ လားလို့ဟံလျှင် နှစ်ယောက်စလုံး တွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

40 တပည့် တိုင်း သည် ဆရာ ထက် မသာ နိုင်၊ သို့သော်လည်း ပညာသင်၍ ပြီးဆုံးသောအခါ တပည့်တိုင်းသည် မိမိရဲ့၏ဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။”

41 သင် ရဲ့ သည် ဇာကြောင့် ကိုယ့်မျက်စိ၌ဟိသော သစ်သားစကိုမမြင်ဘဲ၊ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ဟိသော ငြောင့်ချေကို ဇာအတွက်နန့် မြင်ကြသနည်း။

42 “မိမိ၏မျက်စိ၌ဟိသော သစ်သားစကို မမြင်ဘဲ ဇာကြောင့် သင်၏ညီအစ်ကိုအား ‘သင်၏မျက်စိ၌ဟိသော ငြောင့်ချေကို ထုတ် ပီး မည်’ ဟု ပြောကြသနည်း။ သူတော်ကောင်း ယောင် ဆောင် သော သူ၊ သင်၏မျက်စိ၌ဟိသော သစ်သားစကို ဦးစွာထုတ်ပစ်ပါ။ ပြီးမှ သင့်ညီအစ်ကို မျက်စိ၌ဟိသော ငြောင့်ချေကို

ကောင်းစွာမြင်၍ ထုတ်ယူ နိုင်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အပင်နှင့် အသီး

(မဿဲ ၇:၁၆-၂၀; ၁၂:၃၃-၃၅)

⁴³ “ကောင်းသောအပင်သည် ဖျင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်သကဲ့သို့ သိမ်လှီသောအပင်ကလည်း ကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်”

⁴⁴ “အသီးသီးသည် ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အပင်တိုင်း၏ အကြောင်းကို သိရ၏။ သဖန်းသီးကို ဆူးပင်မှ မဆွတ်ခူးနိုင်သကဲ့သို့ စပျစ်သီးကို ဆူးခြံပင်က သင်ရို့ မဆွတ်ခူးနိုင်ကတိ။”

⁴⁵ “ကောင်းသောလူရို့သည် ကောင်းသောအရာတို့နှင့် ပြည့်နှိန်သော စိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာကိုသာ ထုတ်ဖော်တတ်ကြ၏။ သူယုတ်သည်ကား သူ၏ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ဆိုးယုတ်သောအရာများကိုသာ ထုတ်ဖော်ကြ၏။ ဇာကြောင့်ဆိုသော် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ဟိသမျှသောအရာတို့ကို နှုတ်ကပြောထုတ်တတ်ကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အိမ်ဆောက်သူ နှစ်ဦး

(မဿဲ ၇:၂၄-၂၇)

⁴⁶ “သင်ရို့သည် ငါပြောသော အရာကို မကျင့်သုံးဘဲ ငါ့ကို ‘သခင်၊ သခင်’ ဟု ဇာဖြစ်လို့ ခေါ်ကြသနည်း။

47 ငါ့ထံသို့ လာပြီး ငါ့စကားကို နားထောင်၍ လိုက်နာသောသူသည် အသူနှင့်တူကြောင်းကို ဖော်ပြမည်။

48 ထိုသူသည် မြီကြီးကို အနက်ကြီးတူးပြီး လျှင်ကျောက်ထက်မာ အုတ်မြစ်ချ၍ အိမ်ဆောက်သောလူနှင့်တူ၏။ ရီကြီးသောအခါ မြစ်ရီသည် ထိုအိမ်ကို တိုက်သော်လည်း ထိုအိမ်သည် မလှုပ်နိုင်။ အကြောင့်ဆိုသော် အိမ်ကို ခိုင်ခန့်စွာ ဆောက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

49 သို့သော်လည်း ငါ့တရားစကားကို ကြားပြီး နားမထောင်သောသူကား အုတ်မြစ်မချဘဲ မြီကြီးထက်၌ အိမ်ဆောက်သောလူနှင့် တူ၏။ မြစ်ရီကြီးပြီး ထိုအိမ်ကို တိုက်သောအခါ ချက်ချင်းပြိုလဲလား၏။ ထိုအိမ်ပျက်စီးမှုက ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ကောင်းလွန်းပါသည်တကား” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

7

ရောမတပ်မှူး၏ အခိုင်းအစီကို ရောဂါပျောက်စီတော်မူခြင်း

(မသဲ ၈.၅-၁၃)

1 ယေသျှုသည် လူတိအား ထိုသို့ ဟောပြောသွန်သင်ပြီးနောက် ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

2 ထိုမြို့၌ ရောမတပ်မှူးတစ်ဦးတွင် အလွန်အားထားရသော အခိုင်းအစီတစ်ယောက်သည် ဖျားနာလျက် သီလုမျောပါးဖြစ် နိန့်၏။

3 တပ်မှူးသည် ယေသုရှု၏သတင်းတော်ကို ကြားသောအခါ ယုဒအမျိုး အကြီးအကဲတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ရွတ်လိုက်ပြီး၊ ကိုယ်တော်ကြွ၍ မိမိ၏အခိုင်းအစီအစဉ် ကျန်းမာစီရန် တောင်းလျှောက်စီ၏။

4 သူရို့သည် ယေသုရှုထံသို့ ရောက်လာ၍ “ထိုသူသည် ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို ခံထိုက်သူဖြစ်ပါ၏။

5 သူသည် အကျွန်ရဲ့လူမျိုးတို့ကို ချစ်လို့ အကျွန်ရဲ့အတွက် တရားဇရပ်တစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ပီးသူလည်း ဖြစ်ပါ၏” ဟု လေးနက်စွာလျှောက်လေ၏။

6 ယေသုရှုသည် ထိုသူရို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်နှင့် မနီးမဝီးသို့ ရောက်သောအခါ တပ်မှူးသည် မိတ်ဆွေများကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ရွတ်လိုက်၍ “အသျှင်ဘုရား၊ ဒုက္ခမရှာပါကေ့။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခြင်းကိုပင် အကျွန် မခံယူထိုက်ပါ။

7 ယင်းနည်းတူ အကျွန်ကလည်း ကိုယ်တော်ထံပါးကို လာထိုက်သူ မဟုတ်ဟု ယူဆပါ၏။ အမိန့်တော်ကိုသာ ပီးတော်မူပါလျှင် အကျွန်၏ အခိုင်းအစီသည် ကျန်းမာလာပါလိမ့်မည်။

8 အကျွန် ကိုယ်တိုင်ပင် အထက်အရာဟိ အောက်၌ အမှုထမ်းသူဖြစ်ပြီးလျှင် အကျွန် လက်အောက်၌လည်း စစ်သားများ ဟိပါ၏။ တစ်ဦးကို ‘လားလော့’ ဟု ဆိုလျှင် လား၍၊ တစ်ဦးကို ‘လာလော့’ ဟု ဆိုလျှင် လာကြပါ၏။ အခိုင်းအစီတို့ကို ‘ဤအလုပ်ကို လုပ်လိုက်’ ဟု ဆိုလျှင်

လုပ်ကြပါ၏” ဟု လျှောက်ထားစီ၏။

⁹ ယေသျှုသည် ထိုစကားကိုကြားတော်မူလျှင် အံ့သြတော်မူ၍ နောက်တော်မှလိုက်လာကြသော လူထုပရိသတ်ဖက်သို့ လှည့်ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်၊ “ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပိုင်ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလလူမျိုးထဲ၌ပင် တစ်ခါလေ့ ငါမတွေ့သိမ့်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹⁰ တပ်မှူး ရွတ်လိုက်သော သူရို့သည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ထိုအခိုင်းအစီသည် ကျန်းမာလျက်ဟံသည်ကို တွေ့ကြ၏။

ယေသျှုက မုဆိုးမ၏ သားကို အသက်ပြန်ရှင်စီတော်မူခြင်း

¹¹ ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်သော်* ယေသျှုသည် နာကုန်ဟု ခေါ်သောမြို့သို့ ကြွတော်မူသော် တပည့်တော်ရို့နှင့် လူထုပရိသတ်ကြီးလည်း လိုက်လာကြ၏။

¹² မြို့တံခါးနားသို့ ရောက်သော အချိန်တွင် လူရို့သည် အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် မြို့ပြင်သို့ ထမ်းထုတ်ကာ စီတန်း၍ လာကြ၏။ ထိုသူသည် မုဆိုးမ၏ တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်၏။ ထိုမုဆိုးမနှင့်အတူ မြို့သူမြို့သားတိလည်း လိုက်ပို့ကြ၏။

* 7:11 ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်သော်၊ တချို့သော မူရင်းကျမ်းစာ၌ နောက်တစ်နိဂုံး ဟု ပါသည်။

13 သခင်ဘုရားသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်သောအခါ အလွန် သနားသောစိတ်ဟိတော်မူ၍၊ “မငိုကေ” ဟု သူမအား မိန့်တော်မူ၏။

14 ထို့နောက် အနားသို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် တလားကို လက်တော်ဖြင့် တို့တော်မူလျှင် တလားထမ်းသူရှိသည် ရပ်နိန့်ကြ၏။ ကိုယ်တော်က၊ “အချင်းလူငယ်၊ ထလော့၊ သင့်ကို ငါဆို၏” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

15 သီသောသူသည် ထ၍ ထိုင်ပြီးလျှင် စကားပြောလေ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို မိခင်ပါးသို့ အပ်တော်မူ၏။

16 လူအပေါင်းရှိသည် ကြောက်ရွံ့လျက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ သူရှိက “ငါ့ရှိထဲ၌ ပရောဖက်ကြီးတစ်ပါး ပေါ်ထွန်းယာ၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့လူတို့ကို ကယ်တင်ဖို့ ကြွလာတော်မူယာ” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

17 ယေ သျှု၏သတင်း တော်သည် ယုဒ ပြည် တလျှောက်လုံးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသအားလုံး၌ ပျံ့နှံ့လားလေ၏။

ဗတုတိဇယောဟန်ပါးမှ စီတမန်များ

(မသံ ၁၁.၂-၁၉)

18 ယော ဟန် တပည့် ရှိ သည် ဖြစ် ပျက် သမျှ သော အကြောင်းအရာ အားလုံးကို ယော ဟန်အား ပြောကြားကြ၏။ ထိုအခါ သူသည် သူ့ရှိအထဲက တပည့်နှစ်ဦးကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊

19 သူရို့ကို သခင်ဘုရားထံသို့ ရွတ်၍ “ကိုယ်တော်သည် ဗတုတိဇယောဟန်ပြောသည့် ကြွလာတော်မူမည့်သူလား၊ ယေပိုင် မဟုတ်ကေ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို စောင့် နိန်ရအုံးမည်လော” ဟု မိန်းလျှောက်စီ၏။

20 ထိုသူနှစ်ဦးသည် ယေသျှုထံပါးသို့ လာပြီးလျှင် “ကိုယ်တော်သည် ဗတုတိဇယောဟန်ပြောသည့် ကြွလာတော်မူမည့်သူလား၊ ထိုသို့ မဟုတ် အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို စောင့် နိန်ရအုံးမည်လော။ ဤသို့ မိန်းလျှောက်ရန် ဗတုတိဇယောဟန်က အကျွန်ရို့ကို ရွတ်လိုက်ပါ၏” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

21 ထိုအချိန်၌ ယေသျှုသည် လူအပေါင်းရို့၏ ရောဂါဝေဒနာများကို ပျောက်ကင်းစီခြင်းနှင့် ဝိညာဉ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ မျက်မမြင်တို့ကို မျက်စိမြင်စီတော်မူ၏။

22 ကိုယ်တော်က “သင်ရို့မြင်ရ၊ ကြားရသောအရာတို့ကို ယောဟန်ပါးသို့ ပြန်လားပြီးလျှင် ပြောပြကြလော့။ မျက်စိကန်းသူတို့ မြင်ရဗျာယ်၊ ခြံကျိုးနိန်သောလူတို့ လမ်းလျှောက်နိုင်ဗျာယ်၊ နူနာရောဂါသည်တို့ စင်ကြယ်ခြင်း ရဗျာယ်၊ နားမကြားသောလူတို့ ကြားရဗျာယ်၊ သီသောလူ အသက်ပြန်ရှင်ဗျာယ်၊ ဆင်းရဲသားရို့ သတင်းကောင်းကိုကြားရဗျာယ်။

23 ငါ့အကြောင်းကို ယုံမှားခြင်းကင်းသူသည် မင်္ဂလာဟိ၏” ဟု ယောဟန်၏ စီတမန်တိအား မိန့်တော်မူ၏။

† 7:22 စင်ကြယ်၊ ရှု ၅.၁၂။

24 ယောဟန်၏ စီတမန်များသည် အထံတော်မှ ထွက်လာကြပြီးနောက် ယေသျှုသည် ယောဟန်အကြောင်းနှင့် ပတ်သတ်၍ လူအစုအဝေးအား၊ “သင်ရို့သည် ဇာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ တောကန္တရသို့ လားကြသနည်း၊ လေတိုက်၍ လှုပ်သည့် ကျူပင်ကို ကြည့်ရန် လားကြသလော၊

25 သို့တည်း မဟုတ် ဝတ်ကောင်းစားကောင်း ဝတ်ထားသောလူကို ကြည့်ခြင်းငှာ လားကြသလော၊ ဝတ်ကောင်းစားကောင်း ဝတ်ပြီးလျှင် စည်းစိမ်ခံစားနိုင်သော လူတိုက်ကား မင်းစိုးရာဇာအိမ်တံတွင် နီထိုင်ကြ၏။

26 ငါ့ကို ပြောလော့၊ ပရောဖက်ကို ကြည့်ရန် လားကြသလော၊ မှန်ပါ၏။ ပရောဖက်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သူကို ကြည့်ဖို့ လားကြခြင်းဖြစ်၏။

27 ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ‘သင်၏လမ်းကို အသင့်ဖြစ်စီရန် ငါ၏ စီတမန်ကို သင်၏ ရှိ၌ ငါစီရွတ်မည်’ ဟု ဆိုရာ၌ ယောဟန်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

28 ငါ ဆိုသည် ကား၊ မိန်းမ မွီးသော လူတိထဲ၌ ယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သော လူတစ်ယောက်မှ မဟိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူသည် ယောဟန်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

29 အခွန်ခံသောသူတို့မှစ၍ လူအပေါင်းရို့သည် ယောဟန်၏ဗတုတိဇ်ကို ခံယူခံသဖြင့် ကိုယ်တော်၏စကား

ကို ကြားသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်
မူသည်ကို အသိမှတ်ပြုကြ၏။

³⁰ သို့စေကာမူ ဖာရိယှဲနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရှိက၊ မိမိ
ရှိအတွက် ဘုရားသခင်ထားတော်မူသော အကြံအစည်
တော်ကို ငြင်းပယ်သူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ယောဟန်
ပါးတွင် ဗတုတိဇံကို မခံယူကြ။

³¹ ထို့ကြောင့် ယေသျှုက၊ “အဂု လူတို့ကို ဇာချင့်နန်
ခိုင်းနှိုင်းပြရမည်နည်း။ သူရှိသည် ဇာချင့်နှင့် တူသနည်း။

³² သူရှိကား စိုး၌ထိုင်နိန်သော အချေတံနှင့် တူ၏။ ‘ငါ
ရှိသည် သာယာစွာတီးမှုတ်သော်လည်း၊ သင်ရှိ မကခုန်
ကတ်။ ငါရှိ ငိုခြင်းကို ဆိုသော်လည်း သင်ရှိ မငိုကတ်’
ဟု အချင်းချင်း အော်ဟစ်ပြောဆိုကြ၏။

³³ ဗတုတိဇံယောဟန်က အစားအစာမစား၊ စပျစ်ရည်
ကို မသောက်ဘဲ လာသောခါ သင်ရှိက ‘ဤသူသည်
နတ်ဆိုးဝင်ပူးသူ’ ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

³⁴ လူသားသည် စားသောက်၍ လာသည့်အခါ သင်ရှိ
က ‘ဤသူကို ကြည့်လော့။ သူသည် စားသောက်ကြူးသူ
ဖြစ်၏။ အခွန်ခံ၊ အပယ်ခံရှိနှင့် မိတ်ဖွဲ့သူဖြစ်သည်’ ဟု
ဆိုကြ၏။

³⁵ သို့စေကာမူ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်ပညာကို လက်ခံ
သူသောသူအပေါင်းရှိက ထိုပညာ မှန်ကန်ကြောင်းကို
ပြသကြသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖာရိယှဲသျှိုမှန်၏အိမ်တွင် ကိုယ်တော် ဟိတော်မူစဉ်

36 ဖာရိယှဲတစ်ဦးသည် ယေသျှုအား မိမိနှင့်အတူ ညစာသုံးဆောင်ရန် ပင့်ဖိတ်တော်မူသောကြောင့် ယေသျှုသည် ဖာရိယှဲအိမ်သို့ဝင်၍ စားပွဲတွင်ထိုင်၍ သုံးဆောင်တော်မူ၏။

37 ထိုမြို့တွင် အပြစ်များသော မိန်းမတစ်ယောက် ဟိ၏။ သူမသည် ဖာရိယှဲအိမ်၌ ယေသျှုသည် ညစာသုံးဆောင်နိုင်သည်ကို ကြားလျှင် ဆီမွီးအပြည့်ပါသော ကျောက်ဖြူဘူး တစ်လုံးကိုယူ၍၊

38 ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်းနောက်တွင် ရပ်လျက် ငိုယိုကာ နိန့်၏။ သူမ၏မျက်ရည်သည် ကိုယ်တော်၏ ခြံတော်တွင်ကျသဖြင့် မိမိဆံပင်ဖြင့် သုတ်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်တော်၏ခြံတံကို နမ်းပြီး ဆီမွီးဖြင့် သုတ်လိမ်းလျက် နိန့်၏။

39 ထိုအခြင်းအရာကို ဖာရိယှဲသည် မြင်လျှင် “ဤသူသည် ပရောဖက်တစ်ပါး အမှန် ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် သူ၏ခြံကို ကိုင်နိုင်သော မိန်းမသည် ဇာသုဖြစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဇာ အပြစ် ကို လုပ် နိုင် သည် ကို လည်းကောင်း သိလိမ့်မည်” ဟု ရေရွတ်နိန့်၏။

40 ထိုအခါ ယေသျှုက ထိုသူအား၊ “သျှိုမှန်၊ သင့်ကို ငါ ပြောစရာ တစ်ခုဟိသည်” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

သျှိုမှန်က “ဟုတ်ပါ၏ ဆရာ၊ အမိန့်ဟိပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

41 ယေသျှုက “ငွီချီးစားသူတစ်ယောက်၌ အကြီးတင်သူ နှစ်ယောက်ဟံ၏။ တစ်ယောက်က ငွီဒင်္ဂါး ၅၀၀၊ အခြားတစ်ယောက်မှာကား ငါးဆယ် အကြီးတင်၏။

42 သူရို့သည် အကြီးမဆပ်နိုင်၍ အကြီးသျှင်က ထိုအကြီးတံကို လျော်ပစ်လိုက်၏။ သူရို့နှစ်ယောက်ထဲက ဇာသူက အကြီးသျှင်ကို ပိုပြီးချစ်မည်နည်း” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

43 သျှိုမုန်က “ပို၍ ငွီလျော်ပစ်ခြင်းခံရသူသည် သာ၍ ချစ်မည်ဟု ထင်ပါ၏” ဟု လျှောက်၏။ ကိုယ်တော်က “သင်မှန်၏” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

44 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် မိန်းမဖက်သို့လှည့်၍ သျှိုမုန်အား၊ “သင်သည် ဤမိန်းမကို မြင်သလော၊ ငါသည် သင့်အိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ သင်သည် ငါ့ကို ခြံဆီးဖို့ အတွက် ရီကိုမပီး၊ သို့သော်လည်း သူမက မျက်ရည်နှင့် ငါ၏ခြံကို ဆီးပြီးလျှင် သူ၏ဆံပင်နှင့် သုတ်ပီး၏။

45 သင်က ငါ့ကို ကြိုဆိုသည့် အနမ်းဖြင့် မနမ်း၊ ဤမိန်းမသည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအချိန်ကစ၍ ငါ၏ခြံကို အဆက်မပြတ် နမ်းလီဗျာယ်။

46 သင်သည် ငါ့ဂေါင်းကို ဆီနန့် မလိမ်း၊ သူမမူကား ငါ့ခြံကို ဆီမွီးနန့် လိမ်းပီးဗျာယ်။

47 ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမိန်းမသည် များစွာသောအပြစ်တိမ္မ ခွင့်ရွတ်ခြင်း ရကြောင်းကို သူမ၏ ကြီးမားသော မေတ္တာက သက်သီပြနိုင်၏။ အပြစ်အနည်း

ချေရာ ခွင့်ရွတ်ခံရသူက အနည်းချေရာ ချစ်တတ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁸ ထို့နောက် ယေသျှုက၊ “သင်၏အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ် ဗျာယ်” ဟု မိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁹ စားပွဲ၌ ထိုင် နိန့်ကြသော တခြားလူတို့က “အပြစ်ကို ပင် လွှတ်နိုင်သော ဤသူကား ဇာသူလဲ” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

⁵⁰ သို့ စေ ကာ မူ ကိုယ်တော် က ထို မိန်းမ အား၊ “သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်တင် ဗျာယ်၊ ငြိမ်းဝပ်စွာလားလီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

8

ယေသျှုနှင့် လိုက်လာသော မိန်းမများ

¹ ကာလအတန်ကြာသောအခါ ယေသျှုသည် မြို့ရွာ များကို ကြွတော်မူ၍ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသည်လည်း လိုက် ကြ၏။

² အနာရောဂါဖီး၊ ဝိညာဉ်ဆိုးဖီးမှ ကင်းလွတ်ကျန်းမာ ခွင့်ရသော မိန်းမတချို့လည်း လိုက်လာကြ၏။ ထိုသူ ရို့ထဲတွင် နတ်ဆိုးခုန်ကောင် ထွက်လားသော မာဂဒလ ရှာသူ မာရီ၊

3 ဟေရုဒ်မင်း၏စားတော်ကဲ့ ခုဇ၏မယား ယောဟနနာ၊ သျှုယ နှစ် နှစ် အခြား မိန်းမ များ လည်း ပါ၏။ ထိုအမျိုးသမီးရို့သည် မိမိရို့စရိတ်ဖြင့် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့အား လုပ်ကျွေးသမှု ပြုကြ၏။

ပျိုကြဲသူ ပုံဥပမာ

(မသံ ၁၃.၁-၉၊ မာကု ၄.၁-၉)

4 ယေသျှုထံပါးသို့ အမြို့မြို့မှလာကြသော လူအပေါင်းရို့သည် စုရုံးလျက် နိန်ကြစဉ် ကိုယ်တော်သည် ပုံဥပမာဆောင်၍၊

5 “မျိုးစုံကြသောသူသည် မျိုးစုံကိုကြဲဖို့ရန် ထွက်လားလေ၏။ မျိုးစုံကြသောအခါ တချို့မျိုးစုံရို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် လူတိက ကျော်နင်းပြီးလျှင် ငှက်တိက ကောက်စားကြ၏။

6 တချို့မျိုးစုံရို့သည် ကျောက်ခံ မြီ၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက် ဘော်လည်း မြီဆီအစုံဓာတ် မဟံသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့လေ၏။

7 တချို့အစုံတိကား ဆူးတော၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက် ဘော်လည်း ဆူးပင်များသည် ညည်းဆဲသောကြောင့် မကြီးထွားနိုင်။

8 တချို့အစုံရို့သည် ကောင်းသောမြီဆီလွှာ၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်ပြီးလျှင် အဆတစ်ရာအသီးနှံကို ဖြစ်ထွန်းလေ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် ယေသျှုက “ကြားစရာနား
ဟိသောလူတိကား၊ ကြားပါစီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပုံဥပမာများ၏ ရည်ရွယ်ချက်

(မဿဲ ၁၃.၁၀-၁၇: မာကု ၄.၁၀-၁၂)

⁹ တပည့်တော် ရှိသည် ထို ပုံ ဥပမာ များ၏ အနက်
အဓိပ္ပာယ်ကို ယေသျှုအား မိန်းလျှောက်ကြ၏။

¹⁰ ကိုယ်တော်ကလည်း “သင်ရှိသည် ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့်ဆိုင်သော နက်နဲသည့် အရာတို့ကို သိရ
ခြင်းငှာ အခွင့်ဟိကြ၏။ သို့သော် အခြားသော လူတိ
အား ‘ကြည့်လျက်နန့် မမြင်၊ ကြားလျက်နန့် နားမလည်’
သည့်အတွက် ပုံဥပမာကိုသာ ဟောရခြင်းဖြစ်၏။

မျိုးစုံကြဲသူ ပုံဥပမာကို ယှင်းပြခြင်း

(မဿဲ ၁၃.၁၈-၂၃: မာကု ၄.၁၃-၂၀)

¹¹ “ဤပုံဥပမာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား ဤသို့တည်း၊
မျိုးစုံက ဘုရားသခင်၏ တရားစကားဖြစ်၏။

¹² လမ်း၌ကျသည့် မျိုးစုံကား တရားစကားကို ကြား
ရသော်လည်း နတ်ဆိုးတိက ထိုသူရှိသည် ယုံကြည်၍
ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စီရန် လာပြီးလျှင် သူရှိ
စိတ်နှလုံးထဲက နှုတ်ကပါတ်တရားတော်ကို နတ်ယူလား
ကြ၏။

¹³ ကျောက်ခံမြို့၌ ကျသောမျိုးစုံကား နှုတ်ကပတ်
တရားတော်ကို ကြားသောအခါ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူသူ
ကို ဆိုလို၏။ သို့သော်လည်း သူရှိ၏ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်

မစွဲ၊ ကာလအနည်းချေရာ ယုံကြည်လက်ခံကြ၏။ စုံစမ်း
နှောက်ယှက်ခြင်းနှင့်တို့သောအခါ သူရို့သည် ဖောက်ပြန်
လားကြ၏။

¹⁴ ဆူးတော၌ ကျသောမျိုးစို့ကား နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကို ကြား၏။ သို့သော် စိုးရိမ်ပူပန်မှု၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
မှု၊ ကာမဂုဏ်ခံစားမှုများ လွှမ်းမိုးနိုင်သည့်အတွက် အသီး
ကောင်းကို မသီးနိုင်။

¹⁵ ကောင်းသောမြီဆီလွှာ၌ ကျသောမျိုးစို့ကား တရား
စကားကို ကြား၍ ဖြောင့်မတ်နာခံတတ်သော နှလုံးသား
နှင့် နှုတ်ကပါတ်တရားတော်ကို စွဲမြဲစွာ ခံယူပြီး
လျှင် သည်းခံသောအားဖြင့် အသီးသီးသောသူကို ဆိုလို
သတည်း။”

တောင်းနှင့် အုပ်ထားသော ဆီမီး

(မာကု ၄:၂၁-၂၅)

¹⁶ “ဆီးမီးကိုထွန်းပြီး တောင်းနှင့်အုပ်ထားခြင်း၊ ကုတင်
အောက်၌ထားခြင်းကို ဇာသူလေ့ မပြုတတ်။ ဝင်လာသော
လူတို့ အလင်းကိုမြင်စီဖို့ ဆီးမီးခုံထက်၌ တင်ထားလေ့
ဟိ၏။”

¹⁷ “အကြောင်းမူကား ကွယ်ဝှက်ထားသောအရာတို့
ပေါ်လာပြီးလျှင် ဖုံးအုပ်ထားသော အရာမှန်သမျှသည်
လည်း ထင်ရှားလာပြီး အလင်းထဲသို့ ယူဆောင်လာ
လိမ့်မည်။”

18 “ထို့ကြောင့် သင်ရို့ ဇာတိကြားနာရမည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား ဟိသောသူကို ထပ်၍ ပီးလိမ့်မည်။ မဟိသူပါးက ဟိသည်ဟု ထင်သောအရာတိကိုပင် သိမ်းယူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှု၏ မယ်တော်နှင့် ညီတော်များ

(မသံ ၁၂.၄၆-၅၀; မာကု ၃.၃၁-၃၅)

19 ယေသျှု၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်ရို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြ၏။ သို့စေကာမူ လူပရိသတ်တိအား တိုးမပေါက်နိုင်သဖြင့် တို့ခွင့်မရ နိုင်ကြ။

20 လူတစ်ယောက်က ယေသျှုအား “ကိုယ်တော်၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်တိက ကိုယ်တော်ကို တို့ချင်သောကြောင့် အပြင်မှာ စောင့်နိန်ကြပါ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

21 ထိုအခါ ယေသျှုက “ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပါတ်တော်ကို ကြားနာလိုက်လျှောက်သော လူတိကား ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပင် ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

လီမုန်တိုင်း ငြိမ်းစိတ်မူခြင်း

(မသံ ၈.၂၃-၂၇; မာကု ၄.၃၅-၄၁)

22 တစ်နိဉ် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် လောင်းထက်သို့ တက်ကြ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်က၊ “အိုင်တစ်ဖက် ကို ကူးကြကုန်အံ့” ဟု မိန့်တော်မူ သဖြင့် တပည့်တော်ရို့သည် ရွက်ရွှင်ကြ၏။

²³ သူ့ရို့ ရွက်ရွှင်ကြစဉ် ယေသုသည် အိပ်လျက် နိန်တော်မူ၏။ ရုတ်တရက် အိုင်တွင် လီမုန်တိုင်းကျ လာသဖြင့် လောင်းသည် ရီနှင့်ပြည့်လှပြည့်ချင် ဟိသောကြောင့် တပည့်တော်ရို့သည် ကြီးစွာသော ဒုက္ခဖီးနှင့် ကြုံရလေ၏။

²⁴ တပည့်တော်ရို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီး ယေသုကို နှိုးပြီးလျှင် “သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ရို့ သီရိပါမို့ ဗျာယ်” ဟု ဆိုကြ၏။

ယေသုသည် ထတော်မူပြီးလျှင် လီနှင့်လှိုင်းတို့ကို အမိန့်ပီးတော်မူသဖြင့် လီနှင့်လှိုင်းသည် ငြိမ်သက်လေ၏။

²⁵ ထို့နောက် ကိုယ်တော်က၊ “သင်ရို့ ယုံကြည်ခြင်းက ဇာမာလဲ” ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန်းတော်မူ၏။

သို့သော် သူ့ရို့သည် ကြောက်ရွံ့အံ့ဩလျက် “ဤသူကား ဇာပိုင်မျိုးလူလဲ၊ လီနှင့်လှိုင်းတို့ကိုပင် အမိန့်ပီးသောအခါ သူ့ရို့သည် အမိန့်နာခံကြသည်တကား” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

နတ်ဆိုးဝင်ပူးသူကို ကျန်းမာစီတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၈.၂၈-၃၄; မာကု ၅.၁-၂၀)

²⁶ ယေသုနှင့် သူ၏တပည့်တော်ရို့သည် ဂါလိလဲပြည်နှင့် အိုင်တစ်ဖက်ဖြစ်သော ဂါရဇနယ်*သို့ ရွက်ရွှင်ကြ၏။

* 8:26 ဂါရဇနယ်၊ တချို့မူရင်းကျမ်းစာ၌ ဂါရနယ်၊ ဟု ပါဟိသည် (ရှု မ ၈.၂၈)။ အခြားသော ကျမ်းတွင် ဂါရဂီသ၊ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

27 ယေသျှုသည် ကမ်းထက်သို့ တက်သည်နှင့် နတ်ဆိုးတိပူးသောသူ တစ်ယောက်သည် မြို့မှလာ၍ ကိုယ်တော်ကို လာရောက် တွံ့ဆုံလေ၏။ ထိုသူသည် အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်တွင်မနီဘဲ သင်္ချိုင်းကုန်းများတွင်သာ နီသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၏။

28 ယေသျှုကို မြင်လျှင် သူသည် အော်ဟစ်ကာ ရှိတော်၍ပျပ်ပပ်လျက် “ယေသျှု၊ အမြင့် မြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ပါးက ဇာအလိုဟိပါသလဲ၊ အကျွန်ုပ်ကို မနှိပ်စက်ပါကေ့၊ တောင်းပန်ပါ၏” ဟု ကျယ်သောအသံဖြင့် အော်ဟစ် လျှောက်ထားလေ၏။

29 ထိုသို့ လျှောက်ထားရသည့်အကြောင်းမှာ ယေသျှုသည် ဝိညာဉ်ဆိုးအား ထိုသူအထဲမှ ထွက်လားရန် အမိန့်ပီးလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆိုးသည် ထိုသူအား ကြိမ်ဖန်များစွာ ဝင်ပူးခ၏။ သူ၏ခြံ၊ လက်တံကို သံကြိုးများနှင့် တုတ်နှောင်ဖမ်းချုပ် စောင့်ကြပ်ထားသော်လည်း ထိုသူသည် သံကြိုးများကို ချိုးဖြတ်ကာ တောကန္တာရသို့ ထွက်ပြီးတတ်၏။

30 ယေသျှုက နတ်ဆိုးအား “သင့်နာမည်က ဇာလဲ” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊ “အကျွန်ုပ်နာမည် လေဂေါင်[†]ဖြစ်ပါ၏” ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ အကြောင်းမှာ ထိုသူအား နတ်ဆိုးရှိသည် ပူးကပ်နိန်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

[†] 8:30 **လေဂေါင်၊** ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ စစ်သားပေါင်း ၄,၀၀၀ မှ ၆,၀၀၀ ကြား ဟိသော ရောမစစ်တပ်ကြီး ဖြစ်သည်။

31 နတ်ဆိုး ရှို့က “အကျွန် ရှို့ကို အဆုံး မဟိသော တွင်းနက်ထဲ၌ လားဖို့ အမိန့်မပီးပါကော” ဟု ယေသျှုအား တောင်းပန်ကြ၏။‡

32 ထိုအရပ်၌ ဝက်အုပ်ကြီးတစ်အုပ်သည် တောင်ခါးစောင်းနားတွင် ကျက်စားလျက်ဟိ၏။ နတ်ဆိုးရှို့သည် ထိုဝက်တိထဲသို့ ဝင်ပူးခွင့်ပြုရန် ယေသျှုကို တောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထိုသူရှို့အား အခွင့်ပီးတော်မူလေ၏။

33 နတ်ဆိုးရှို့သည် လူမှခွါ၍ ဝက်တိထဲသို့ ဝင်ပူးကြ၏။ ထိုအခါ ဝက်တစ်အုပ်လုံးသည် အိုင်ကမ်းထောင်းစောက်သို့ တဟုန်ထိုး မြီးဆင်းလျက် အိုင်ထဲ၌ ရီနစ်သီဆုံးကြ၏။

34 ဤသို့ဖြစ်ပျက်သည့် အကြောင်းအရာများကို ဝက်ထိန်းသားရှို့သည် မြင်လျှင် မြီး၍ မြို့ရွာများသို့ လားကာ ထိုအခြင်းအရာကို ပြောကြ၏။

35 လူတိကလည်း ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်ရန်ထွက်လာကြ၏။ ယေသျှုထံပါးသို့ ရောက်သောအခါ နတ်ဆိုးထွက်လားသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်းတွင် အကောင်းပကတိ ထိုင်နိန်သည်ကို မြင်လျှင် သူရှို့အားလုံးသည် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

36 ထိုအရာကို မြင်သောလူတိက ထိုသူသည် မည်သို့ ပြန်ကောင်းလာကြောင်းကို အခြားလူတိအား ပြန်ပြော

‡ 8:31 **အဆုံးမဟိသော တွင်းနက်၊** နတ်ဆိုးရှို့သည် သူရှို့၏ နောက်ဆုံးအပြစ်ပီးခြင်း မခံရခင် ကမ္ဘာကြီး၏ အနက်ဆုံးသောတွင်း၌ ချုပ်ထားခြင်းခံရမည်ဟု ယူဆသည်။

ကြ၏။

³⁷ ထိုအခါ ဂါရစနယ်မှ လူအပေါင်းရှိသည် အလွန် ကြောက်လန့်သဖြင့် မိမိရှိအရပ်မှ ထွက်လားရန် ယေသျှုအား တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအခါ ယေသျှုသည် လောင်းထက်သို့တက်၍ ထိုအရပ်မှ ထွက်ခွာတော်မူ၏။

³⁸ နတ်ဆိုး ထွက်လားသောသူသည် ယေသျှုအား “ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လိုက်ခွင့်ပြုပါ” ဟု တောင်းပန်၏။

သို့သော် ယေသျှုက၊

³⁹ “အိမ်ကို ပြန်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်က သင့်ကို ဇာလောက်ထိ ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ပြောပြပါ” ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့ကိုပြန်လားစီ၏။

ထိုသူသည် အထံတော်မှ ထွက်လားပြီးလျှင် ယေသျှုသည် မိမိအား မည်သို့ကျေးဇူးပြုကြောင်းကို မြို့အနှံ့ပြောကြားလေ၏။

ယာဏုရ၏သမီးနှင့် ယေသျှု၏ အဝတ်တော်ကို တို့သောမိန်းမ

(မသဲ ၉.၁၈-၂၆; မာကု ၅.၂၁-၄၃)

⁴⁰ ယေသျှု ပြန်ကြွလာတော်မူသောအခါ လူအပေါင်းရှိသည် ကမ်းတစ်ဖက်တွင် ကိုယ်တော့်ကို စောင့်မျှော်ကြလျက် ခရီးဦးကြုံပြုကြ၏။

⁴¹ ထိုအခါ တရားဇရပ်မှူး ယာဏုရဆိုသောသူသည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်လာ၍ ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်း

တွင် ပြပ်ဝပ်လျက် သူ၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူရန် ကိုယ်တော်
ကို တောင်းပန်တော်မူ၏။

⁴² အကြောင်းမှာ သူ၌ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် တစ်
ဦးတည်းသော သမီးသည် သီခါနီး ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်
ဖြစ်၏။

ယေသုသည် သူနှင့်အတူ လိုက်လားကြသောအခါ
လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်ကို တိုက်မိကြ၏။

⁴³ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွီးသွန်နာ စွဲနိုင်သော မိန်းမ
တစ်ယောက်သည် မိမိ၌ဟိသော ငွေကြေးများ အကုန်ခံပြီး
ဆီးဆရာများနှင့် ကုသသော်လည်း ။ မည်သည့်ဆီးဆရာ
မှ ရောဂါကို ပျောက်နိုင်စွမ်း မဟိကြ။

⁴⁴ ထို မိန်းမ သည် ယေသု၏ နောက် တော် သို့
ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်၏ ဝတ်ရုံ ပန်းဖွားတော် ကို တို့
လေ၏။ ထို ခဏချင်း တွင် သွီး သွန်နာ ပျောက်ကင်း
လေ၏။

⁴⁵ ယေသုကလည်း၊ “ငါ့ကို အသူ တို့သနည်း” ဟု မိန်း
တော်မူလျှင်၊

လူအပေါင်း ရှိ သည် ငြင်း လတ် သော်၊ ပေတရုက
“သခင်၊ လူတိက သခင်ကို ဝိုင်းရုံ နိန်ကြပါလျက်နှင့် ‘ငါ့
ကို အသူ တို့သနည်း’ ဟု မိန့်တော်မူပါသည်တကား” ဟု
လျှောက်ကြ၏။

⁴⁶ သို့သော်လည်း ယေသုက “တစ်ယောက်ယောက်က

§ 8:43 တချို့သော ကျမ်းစာများတွင် ဆီးဆရာများနှင့် ကုသသော်လည်း၊
ဟု မပါဟိပေ။

ငါ့ကို တုံ့၏။ ငါ့ကိုယ်က တန်ခိုးထွက်လားသည်ကို ငါသိရ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

47 ထိုမိန်းမသည် မိမိပြုခဲ့သည့်အမှုကို ဖုံးကွယ်ထား၍ မရကြောင်း သိလာသောအခါ တုန်လှုပ်လျက် ရှိတော်သို့ လာပြီး ပျပ်ဝပ်ကာ ယေသျှုအား တို့ထိရသည့်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ချက်ချင်းပင် မိမိ၏ရောဂါပျောက်ကင်းကြောင်း ကိုလည်းကောင်း လူအပေါင်း ရှိ၏ရှိတွင် လျှောက်လေ၏။

48 ယေသျှုကလည်း၊ “ငါ့သမီး၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကျန်းမာစီဗျာယ်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာလားလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

49 ထိုသို့ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူစဉ် တရားဇရပ်မှူးအိမ်မှ လူတစ်ယောက်လာ၍ “သခင်၏သမီး သီဗျာယ်၊ ဆရာကို မနှောင့်ယှက်ကွေ့ဖို့” ဟု ယာဏုရုအား ပြော၏။

50 ထိုစကားကို ယေသျှုကြားတော်မူလျှင် ယာကုရုအား၊ “မစိုးရိမ်ကွေ့၊ ယုံကြည်ခြင်း တစ်ခုရာ ဟိလော၊ သူငယ်မချေ ကျန်းမာလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

51 တရားဇရပ်မှူးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်နှင့် သူငယ်မ၏ မိဖုရားပါးမှတစ်ပါး မည်သူ့ကိုမျှ မိမိနှင့်အတူ ဝင်စီတော်မမူ။

52 သူငယ်မချေ သီဆုံးသည့်အတွက် လူတိုင်းသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် ဟိကြ၏။ ယေသျှုက “မငိုကတ်ကွေ့၊ သူငယ်မချေ သီစွာ မဟုတ်၊ အိပ်ပျော် နိန်ခြင်းသာ

ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁵³ ထိုအခါ သူ့ရို့သည် သူငယ်မချေ သီဆုံးပြီးကြောင်း ကို သိကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို လှောင်ပြောင်ကြ၏။

⁵⁴ သို့သော် ယေ သျှု သည် သူငယ်မ၏လက် ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ “ကလိန့်မေချေ၊ ထလော့” ဟု ခေါ်တော်မူ၏။

⁵⁵ သူငယ်မသည် အသက်ပြန်ရှင်လာ၍ ချက်ခြင်းပင် ပြန်ထလေ၏။ ယေသျှုသည် သူငယ်မအား အစားအစာ ကျွေးမွေးရန် မိန့်မှာတော်မူ၏။

⁵⁶ မိဖရို့သည် များစွာအံ့သြကြ၏။ ယေသျှုက ဤ အဖြစ်အပျက်ကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောစီရန် သူ့ရို့အား ပညတ်တော်မူ၏။

9

ယေသျှုက တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ရွတ်တော်မူခြင်း

(မသဲ ၁၀.၅-၁၅; မာကု ၆.၇-၁၃)

¹ ယေသျှုသည် တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် နတ်ဆိုးအပေါင်းကို နှင်ထုတ်ရန်နှင့် အနာရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစီနိုင်သော တန်ခိုးအာဏာကို ပီးအပ်တော်မူ၏။

2 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် သူရို့အား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောရန်နှင့် ဖျားနာသူများ ကို ကျန်းမာစီရန် ရွတ်တော်မူပြီးလျှင်၊

3 ထိုသူရို့အား “လမ်းခရီးအတွက် သင်ရို့သည် ဇာတစ် ခုကိုလည်း မယူကွေ့။ တောင်မှို့၊ လွယ်အိတ်၊ စားစရာ၊ ဖေ သာဒင်္ဂါးတို့ကို မယူကွေ့။ အကျီတစ်လုံးတောင် အပိုမပါ ကတ်ကွေ့။”

4 “ဇာအိမ်ကမဆို သင်ရို့ကို လက်ခံလိုဟိကေ ထိုမြို့က ထွက်လားသောအချိန်ထိ ထိုအိမ်၌ တည်းနိုင်ပါ။”

5 “သင်ရို့ကို လက်မခံသော လူတို့ကို သတိပီးသည့်အ နိန်နန် ထိုမြို့ကနိန် ထွက်လားသောအချိန်၌ သင့်ခြံစဝါးမှ ခြံမှုန်ကို ခါချပစ်ခလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

6 တပည့်တော်ရို့သည်လည်း ထွက်လားပြီးလျှင် အ နယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်လျက် သတင်းကောင်း ကို ဟောပြောပြီး နီရာတိုင်း၌ လူတို့ အနာရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစီကြ၏။

ဟေရုဒ်မင်း စိတ်မွဲလားခြင်း

(မသဲ ၁၄.၁-၁၂; မာကု ၆.၁၄-၂၉)

7 ဂါလိလဲနယ်စား ဟေရုဒ်သည် ထိုဖြစ်ပျက်နိုင်သော အမှုအရာ အားလုံးကို ကြားသောအခါ အလွန် စိတ်မွဲ လျက်ဟိ၏။ အကြောင်းမှာ လူတချို့က ဗတုတိဇ်ယော

ဟန် “သီရာမှ ပြန်ရှင်လာဗျာယ်” ဟု ပြောဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊

⁸ လူတချို့က “ဧလိယ ပေါ်ထွန်းလာဗျာယ်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တချို့က ရှို့ပ ရော ဖက် တစ်ပါး ပါး “အသက် ပြန်ရှင်လာဗျာယ်” ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆို ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

⁹ ဟေရုဒ်ကလည်း “ယောဟန်ဂေါင်းကို ငါဖြတ်ခပြီးဗျာယ်။ သို့သော်လည်း ငါသတင်းကြားရသော ဤသူကား ဇာ သူလဲ” ဟု ပြောဆိုပြီး ယေသျှုကို တွံမြင်ခြင်းငှာ ကြိုးစား လျက် နိန်၏။

ယေသျှုက လူငါးထောင်ကို ကျွေးမွေးတော်မူခြင်း

(မသဲ ၁၄.၁၃-၂၁; မာကု ၆.၃၀-၄၄; ယောဟန် ၆.၁-၁၄)

¹⁰ တမန်တော် ရှို့သည် ယေသျှုထံသို့ ပြန်လာ ကြ ပြီးလျှင် မိမိ ရှို့ လုပ်ဆောင်သမျှကို ပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ့ရှို့ကိုခေါ်၍ ဗက်ဇဲဒဟုခေါ်သော မြို့ သို့ ကြွတော်မူ၏။

¹¹ လူထု ပရိသတ် ရှို့သည် ကိုယ်တော် ကြွ လား ကြောင်းကို ကြားကြသောအခါ နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ့ရှို့ကို လက်ခံကြိုဆိုလျက် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောပြီး လျှင် မကျန်းမာသောသူတို့ကိုလည်း ကျန်းမာစီတော် မူ၏။

12 နီဝင်စပြုသောအခါ တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ လာ၍ “ဤ လူ တိ ကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ဟိသော ကျေးရွာဇနပုဒ်များနှင့် ယာတောများသို့လားပြီး တည်းခိုဖို့နီရာနှင့် အစားအစာကို ရှာစီပါ။ ဇာကြောင့်ဆိုသော် ဤနီရာသည် လူသူဝီးသောအရပ် ဖြစ်ပါ၏” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

13 သို့သော် ယေသျှုကလည်း “သူရို့ စားစရာဖို့ သင်ရို့ ကိုယ်တိုင် ပီးလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူရို့က “အကျွန်ရို့က ဤလူတိအတွက် စားစရာကို လားပြီး ဝယ်ရပါမည်လော။ အကျွန်ရို့၌ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ရာ ဟိပါ၏” ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထားကြ၏။

14 (ထိုသို့ လျှောက်ထားရခြင်းမှာ ထိုနီရာ၌ လူကြီး အယောက် ၅,၀၀၀ ခန့် ဟိသောကြောင့်ဖြစ်၏။)

ယေသျှုက “ဤလူတိကို လူငါးဆယ်ခန့်စီ အစုလိုက် ထိုင်စီလော့” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

15 တပည့်တော်ရို့သည် ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပြီးနောက်၊

16 ကိုယ်တော် သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူတော်မူကာ ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်လျက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတော်မူပြီးမှ မုန့်နှင့် ငါးကို ဖဲ့တော်မူ၍ လူတိအား ဝီငှစီ ခြင်းငှာ တပည့်တော်ရို့အား ပီးအပ်တော်မူ၏။

17 သူ ရှိ အားလုံး သည် ဝ စွာ စား ကြ ပြီး နောက် တပည့်တော်ရှိသည် စားကြွင်းများကို စုသိမ်းရာ တောင်း တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်း အပြည့်ရ၏။

ယေသျှုအကြောင်း ပေတရု ထုတ်ဖော်ဝန်ခံချက်
(မသဲ ၁၆.၁၃-၁၉; မာကု ၈.၂၇-၂၉)

18 တစ် နို့သော ခါ ယေ သျှု သည် လုံးချင်း တည်း ဆူတောင်း လျက် နိန် သောအခါ တပည့်တော် ရှိ သည် ကိုယ်တော်ထံပါးသို့ လာကြ၏။ “လူတိက ငါ့ကို အသူ လို့ ပြောကြသနည်း” ဟု ကိုယ်တော်က မိန်းတော်မူ၏။

19 တပည့်တော်ရှိကလည်း “တချို့က ဗတုတိဇိယော ဟန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပါ၏။ တချို့က ဇလိယဟု ဆို ပါ၏။ တချို့က ရှီးပရောဖက်တစ်ပါး အသက်ပြန်ရှင် လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုကြပါ၏” ဟု လျှောက်ထား ကြ၏။

20 ထိုအခါ ကိုယ်တော်က “သင်ရှိက ငါ့ကို အသူလို့ ဆို ကြမည်နည်း” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

ပေတရုက “ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ မေသျှိယ ဖြစ်ပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

ဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်းနှင့် သိခြင်းအကြောင်းကို ယေသျှု ဖော်ပြ ပြောဆိုတော်မူခြင်း

(မသဲ ၁၆.၂၀-၂၈; မာကု ၈.၃-၉.၁)

21 ယေသုရှုကလည်း ဤအကြောင်းကို ဇာသုကိုမှ မပြောမီစီရန် ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။

22 ကိုယ်တော်က “လူသားသည် ဒုက္ခဝေဒနာတိကို ပြင်းစွာခံရမည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာတို့က ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်။ လူသားသည် အသိခံရမည်။ သို့သော်လည်း သုံးရက်မြောက်သော နို့၌ ရှင်ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

23 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က ထိုသူရို့အား၊ “ငါ့နောက်ကို လိုက်လိုသောသူသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ့်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နှိပ်တိုင်း ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။

24 အကြောင်းမူကား မိမိအသက်ကို ကယ်တင်လိုသူသည် အသက်ဆုံးယှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် အသက်ဆုံးယှုံးသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်တင်လိမ့်မည်။

25 လူသည် လောကတစ်ခုလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသော်လည်း မိမိအသက်ဆုံးယှုံးလျှင် ဇာဇာကျိုး ဟိမည်နည်း။

26 အကြင်သူသည် ငါနန့် ငါ၏ တရားစကားကြောင့် ရှက်လျှင် လူသားသည် မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်၊ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်၊ သန့်ယှင်းသော ကောင်းကင်တမန်ရို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးကိုဆောင်ပြီး ကြွလာ

သောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလိမ့်မည်။

²⁷ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ဟိသော လူတချို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရခင် မသိရ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဆင်းသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၁၇.၁-၈; မာကု ၉.၂-၈)

²⁸ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် သျှစ်ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ယေသျှုသည် ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်ရို့ကို ခေါ်၍ ဆုတောင်းခြင်းငှာ တောင်ထက်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

²⁹ ဆုတောင်းတော်မူစဉ် မျက်နှာတော်၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည် ပြောင်းလဲလာ၍ အဝတ်တော်သည်လည်း ဖြူဖွေးတောက်ပလာ၏။

³⁰ လူနှစ်ဦးသည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့် စကားပြောလျက် နိန်၏။ ထိုသူရို့ကား မောသျှေနှင့် ဧလိယပ်ဖြစ်၏။

³¹ သူရို့သည် ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့်တကွ ပေါ်လာ၍ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ မကြာမီ ယေရုဆလင်မြို့၌ အသက်တော် စွန့်ရမည့်အကြောင်းကို ယေသျှုနှင့် ပြောနိန်ကြ၏။

³² ပေတရုနှင့် အဖော်များသည် ငိုက်မျဉ်းလျက် နိန်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူရို့ နိုးလာသောအခါ ယေသျှုသည်

ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရပ်နိုင်သူနှစ်ဦးကိုလည်းကောင်း မြင်ကြ၏။

³³ ထိုသူနှစ်ဦးရှိသည် ယေသုရှုထံမှ ထွက်ခွာလားကြစဉ် ပေတရုက “သခင်၊ ဤနီရာ၌ နီစရာကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်အတွက် တဲတစ်ဆောင်၊ မောသျှေအတွက် တဲတစ်ဆောင်၊ ဇလိယအတွက် တဲတစ်ဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ရို့ ဆောက်ပီးပါမည်။” ဟု (ပြောမိပြောရာ ပြောသည်) လျှောက်ထား၏။

³⁴ ဤသို့ လျှောက်ထားစဉ် မိုးတိမ်တိုက်တစ်ခုသည် ပေါ်လာ၍ သူရို့အထက်၌ တိမ်ရိပ် အုပ်မိုးလေ၏။ မိုးတိမ်တိုက်သည် သူရို့အထက်သို့ ရောက်လာသောအခါ သူရို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။

³⁵ မိုးတိမ်ထဲမှ အသံတော်ကား “ဤသူသည် ငါ့ဦးချယ်ထားသော ငါ့၏သား ဖြစ်၏။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့” ဟု ထွက်ပေါ်လာ၏။

³⁶ အသံတော် တိတ် လားသောအခါ ထိုနီရာ၌ ယေသုရှု တစ်ပါးတည်းကိုသာ တွေ့ရ၏။ ထိုနီရက်ကာလ၌ တပည့်တော် ရို့သည် မိမိရို့ မြင်တွေ့ရသော အကြောင်းအရာများကို အသူကိုမှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနိုင်ကြ၏။

ယေသုသည် ဝိညာဉ်ဆိုးပူးကပ်သော လူငယ်ကို

ကျန်းမာစီတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၁၇.၁၄-၁၈; မာကု ၉.၁၄-၂၇)

³⁷ နောက်တစ်နှိ၌ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်သုံးဦးရှိသည် တောင်ပေါ်မှဆင်းလာကြသောအခါ များစွာသော လူထုပရိသတ်ရှိသည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြုံပြုကြ၏။

³⁸ ပရိသတ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က “ဆရာ၊ အကျွန်၏ တစ်ဦးတည်းသောသားကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ တောင်းပန်ပါ၏။

³⁹ နတ်ဝင်ပူးလို့ ရုတ်တရက် အော်ဟစ်တတ်ပါ၏။ နတ်က သူ့ကိုလှဲချ၍ မာတောင့်စီပြီးလျှင် ပါးစပ်မှအမြှုပ်ထွက်လာပါ၏။ နတ်ဆိုးက သူ့ကို နာကြင်အောင် နှိပ်စက်ပြီး ထွက်လားပါ၏။

⁴⁰ အကျွန်ကလည်း ကိုယ်တော်၏တပည့်တော်တို့ကို နှင်ထုတ်ပီးဖို့ တောင်းပန်သော်လည်း သူ့ရှိ မတတ် နိုင်ကြပါ” ဟု အော်၍ လျှောက်ထား၏။

⁴¹ ယေသျှုက “ယုံကြည်ခြင်းမဟိ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သောလူတို့၊ ငါသည် သင်ရှိနှင့်အတူ ဇာအချိန်ထိကြာအောင် နီရမည်နည်း။ ဇာလောက်ထိ သည်းခံရမည်နည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုသူအား “သင်၏သားကို မ၍ ဤနီရာသို့ ယူလာလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴² ထိုလူငယ် လာစဉ်မှာပင် နတ်ဆိုးသည်သူ့အား မြီကြီးထက်၌လှဲချပြီး မာတောင့်စီ၏။ ယေသျှုသည် နတ်ဆိုး

အား အမိန့်ပီး၍ လူငယ်ကို ကျန်းမာစီတော်မူပြီးနောက်
ဖခင်အား ပြန်လည် အပ်ပီးတော်မူ၏။

⁴³ လူအပေါင်းရို့သည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုး
တော်ကို မြင်ရ၍ အံ့သြကြကုန်၏။

အသီသတ်ခြင်း ခံတော်မူရမည့်အကြောင်းကို တဖန်
ယေသျှုသည် ဖော်ပြတော်မူခြင်း

(မသံ ၁၇.၂၂-၂၃; မာကု ၉.၃၀-၃၂)

လူရို့သည် ယေသျှုပြုတော်မူသော အမှုအရာများ
ကြောင့် အံ့သြနိမ့်ကြစဉ်၊ ကိုယ်တော်က၊

⁴⁴ “ငါပြောသော အကြောင်းကို သင်ရို့ ဂရုတစိုက်
နားထောင်ကြလော့။ လူသားသည် လူတိလက်သို့ အပ်နှံ
ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်
မူ၏။

⁴⁵ သို့ရာတွင် တပည့်တော်ရို့သည် ထိုစကားအဓိပ္ပာယ်
ကို မသိကြ။ ထိုသို့ သူရို့သည် နားမလည်ကြစီရန် ထို
အရာတို့ကို ကွယ်ဝှက်ထားလျက်ဟိ၏။ သူရို့သည်လည်း
ကိုယ်တော်ကို မိန်းလျှောက်ရန်လည်း ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

မည်သူသည် အကြီးမြတ်ဆုံးနည်း

(မသံ ၁၈.၁-၅; မာကု ၉.၃၃-၃၇)

⁴⁶ ထိုအခါ တပည့်တော်ရို့သည် မိမိရို့ထဲတွင် ဇာသျှု
သည် အကြီးမြတ်ဆုံးနည်း ဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံ
ပြောဆိုကြ၏။

47 ယေသျှုသည် ထိုသို့ ငြင်းခုံ နိဒါန်းကြသည်ကို သိတော်မူသဖြင့် သူငယ်တစ်ယောက်ကိုယူ၍ မိမိဘေးနားတွင် ရပ်စီတော်မူ၏။

48 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က သူ့ရှိအား “ငါ၏နာမကို ထောက်၍ ဤအချေ တစ်ယောက်ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို လက်ခံခြင်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စီရင်တော်မူသော အသျှင်ကို လက်ခံခြင်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား သင်ရှိတွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် အကြီးမြတ်ဆုံးသောသူဖြစ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သင့်ကို မဆန့်ကျင်သောသူသည် သင်ရှိဖက်သားဖြစ်၏

(မာကု ၉:၃၈-၄၀)

49 ယောဟန်က “သခင်၊ ကိုယ်တော်၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သော လူတစ်ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ပါ၏။ ထိုသူသည် အကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ဝင် မဟုတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူအား တားမြစ်ပါသည်” လျှောက်ထား၏။

50 ယေသျှုကလည်း “ထိုသူကို မတားမြစ်ကတ်ကော၊ သင်ရှိကို မဆန့်ကျင်သောသူသည် သင်ရှိဖက်သားဖြစ်၏” ဟု ယောဟန်အား မိန့်တော်မူ၏။

ယာမာရိရွာမှ ယေသျှုကို လက်မခံခြင်း

51 ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူမည့် အချိန် နီးလာသောအခါ ယေသျှုသည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်တော်မူလေ၏။

52 ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် စီတမန်များကို မိမိအဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်စီခြင်းငှာ ယာမာရိနယ်၏ ရွာတစ်ရွာသို့ ကြိုတင် ရွတ်လိုက်တော်မူ၏။

53 သို့သော်လည်း ရွာသား ရို့သည် လက်မခံ ကြ။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ဦးတည်လျက် ခရီးပြုနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

54 ဤအချင်းအရာများကို တပည့်တော်များ ဖြစ်ကြသော ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်သည် မြင်ကြသောအခါ “သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ရို့သည် ကောင်းကင်က မီးကျစီ၍ ယင်းသူရို့ကို လောင်ကျွမ်းစီဖို့ အလိုတော်ဟိပါ၏လော”* ဟု လျှောက်ကြ၏။

55 သို့သော် ကိုယ်တော်သည် လှည့်၍ သူရို့အား ဆုံးမတော်မူ၏။†

56 ထို့နောက် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် အခြား ရွာသို့ ထွက်လားကြ၏။

* 9:54 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် လေိယပြုသကဲ့၊ ဟု ပေါင်းထည့်ထားသည်။ † 9:55 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် သင်သည် မည်သို့သော ဝိညာဉ်မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သင်မသိနိုင်။ အကြောင်းမူကား လူသားသည် လူ့အသက်ကို သတ်ရန် ကြွလာခြင်း မဟုတ်၊ ကယ်တင်ဖို့ရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်၏။ ဟု ပေါင်းထည့်ထားသည်။

ယေသျှု၏ နောက်လိုက်ဖြစ်လိုသူများ
(မသံ ၈.၁၉-၂၂)

57 ထိုသို့ သူရို့သည် ခရီးပြုနိုင်ကြစဉ် လူတစ်ယောက်က “အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာ အရပ်ရပ်သို့ လိုက်ပါမည်” ဟု ကိုယ်တော်ကို လျှောက်ထား၏။

58 ယေသျှုက “မြီခိုးမှာ တွင်းဟိ၏။ ငှက်မှာလဲ အသိုက်ဟိ၏။ သို့သော် လူသားမှာကား ဂေါင်းချစရာ နီရာတောင်မဟိ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

59 ကိုယ်တော်သည် အခြားလူတစ်ယောက်အား “ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သို့သော်လည်း ထိုသူက “အသျှင်၊ အကျွန်ုပ်အဖ၏အလောင်းကို အယင် လား၍ သင်္ဂြိုဟ်ခွင့် ပီးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

60 ယေသျှုကလည်း “လူသီရို့က မိမိရို့လူသီအား သင်္ဂြိုဟ်ကတ်ပါစီ၊ သင်မူကား လား၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောလော့” ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။

61 အခြားသောသူတစ်ယောက်က “အသျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် နောက်သို့ လိုက်ပါမည်။ သို့သော် အကျွန်ုပ်၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို လား၍ ဦးစွာ နှုတ်ဆက်ခွင့် ပြုတော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁶² ယေသျှုကလည်း “ထွန်ကိုင်းကိုကိုင်လျက် နောက်လှည့် ကြည့်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အတွက် အသုံးမဝင်” ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

10

တပည့်တော်ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ဦးကို ယေသျှု ရွတ်တော်မူခြင်း

¹ ထို့နောက် သခင်ဘုရားသည် အခြားသောတပည့်တော် ၇၂ ဦး * ကို ရွီးခြယ်၍ နှစ်ယောက်တစ်တွဲစီတွဲလျက် ကိုယ်တော် ကြွတော်မူမည့် မြို့ရွာအသီးသီးသို့ မိမိရို့က စီရွတ်လိုက်တော်မူ၏။

² ကိုယ်တော်က သူရို့အား “ရိတ်စရာစပါး များစွာဟိ၏။ သို့သော် ရိတ်သိမ်းသောသူ နည်း၏။ စပါးရိတ်သူတို့ကို စပါးခင်းထဲသို့ စီရွတ်နိုင်ရန် စပါးပိုင်သျှင်ထံ ဆုတောင်းကြလော့။

³ လားကတ်၊ တောခွီးစုထဲသို့ သိုးသငယ်များကို စီရွတ်သည့်နည်းတူ သင်ရို့ကို ငါ ရွတ်လိုက်၏။

⁴ ဖဲသာအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြံနင်းတို့ကို ယူမလားကတ်ကော့။ လမ်းမာရပ်ပြီး တစ်ယောက်ကိုလေ့ နှုတ်မဆက်ကတ်ကော့။

⁵ သင်ရို့သည် အိမ်တစ်အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ၌ ‘ဤအိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းဟိပါစီ’ ဟု ဦးစွာ မေတ္တာပို့ကြလော့။

* **10:1** ၇၂ ဦး၊ တချို့ လက်ရီးမူကျမ်းတွင် ခုနစ်ဆယ်၊ ဟု ဖော်ပြပါဟိသည်။ **10:2** မ ၉.၃၇-၃၈ **10:3** မ ၁၀.၁၆ **10:4** မ ၁၀.၇-၁၄; မာ ၆.၈-၁၁; လု ၉.၃-၅

6 ထိုအိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို လိုလားသူဟိလျှင်၊ သင်ရို့ ပို့သသည့် မေတ္တာကို ခံစားရလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့သောသူ တစ်ယောက်မှ မဟိလျှင် သင်ရို့ပို့သော မေတ္တာသည် ပြန်လာလိမ့်မည်။

7 သင်ရို့သည် သူရို့ကျွေးမွေးသော အစာကို စားသောက်လျက် ထိုအိမ်၌ တည်းခိုနိုင်ကြလော့၊ အကြောင့် ဆိုသော် အလုပ်သမားများသည် မိမိရို့၏လုပ်ခကို ခံစားထိုက်၏။ တစ်အိမ်မှ အခြားတစ်အိမ်သို့ လှည့်လည်၍ မလားကတ်ကော။

8 မြို့တစ်မြို့သို့ ဝင်သောအခါ သင်ရို့အား ကြိုဆိုပြီး ကျွေးမွေးသောအရာတို့ကို စားကြလော့။

9 ထိုမြို့၌ဟိသော လူမမာတို့ကို ကျန်းမာစီပြီးလျှင် ထိုအရပ်၌ဟိသော လူရို့အား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန် နီးပြီဖြစ်ကြောင်း ဟောပြောကြလော့။

10 သို့သော် သင်ရို့သည် မြို့တစ်မြို့သို့ ဝင်၍ ကြိုဆိုလက်ခံခြင်းမဟိလျှင် လမ်းတံ၌ ထွက်ပြီးလျှင် ဤသို့ပြောလော့။

11 ‘ငါရို့သည် သင်ရို့ကို ဆန့်ကျင်သည့်အနေဖြင့် ငါရို့ခြံမှာ ကပ်ပါလာသော သင်ရို့မြို့က မြို့မှန်ကို ငါရို့ ခါချလိုက်ဗျာယ်။ ယေဒါလေ့ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်ရို့အနားတွင် ရောက်နိုင်ပြီးဖြစ်ကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။’

12 သင်ရဲ့အား ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားစီရင်တော် မူရာနို့၌ ဘုရားသခင်သည် ထုံမြို့ထက် သောဒုံမြို့ကို ပို၍ ကရုဏာထားတော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မယုံကြည်ကြသော မြို့များ
(မသ် ၁၁.၂၀-၂၄)

13 “အို၊ ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာဟိ၏။ အို၊ ဗက်ဇဲဒမြို့၊ သင်သည်လည်း အမင်္ဂလာဟိ၏။ သင်ရဲ့ ထံ၌ ပြုခသော အံ့ဖွယ်အမှုအရာတို့ကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၌သာ ပြုခပါမူ သူရို့သည် ရှီးပဝေသဏီကပင် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ပြီး ပြာပုံ၌ ထိုင်၍ နောင်တရ ကြလိမ့်မည်။

14 ဘုရားသခင်သည် တရားစီရင်တော် မူရာ ကာလ၌ သင်ရဲ့ထက် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့ကို ပို၍ ကရုဏာထား တော်မူလိမ့်မည်။

15 အို၊ ကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကောင်းကင်ဘုံထိ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံလိုသလော။ မရဏာနိုင်ငံထိ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။”

16 ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရဲ့အား၊ “သင်ရဲ့၏စကား ကို နားထောင်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်သူ ဖြစ်၏။ သင်ရဲ့ကို ငြင်းပယ်သူသည် ငါ့ကို ငြင်းပယ်သူ ဖြစ်၏။ ငါ့ကို ငြင်းပယ်သောသူသည်လည်း ငါ့ကို ရွတ်

လိုက်တော်မူသောသူကို ငြင်းပယ်သူဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော် ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ဦး ပြန်လာခြင်း

17 တပည့်တော် ၇၂ ဦး † ရို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်လာပြီးလျှင် “အသျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်၌ နတ်ဆိုးတိပင် အကျွန်ရို့ကို နာခံကြပါ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

18 ယေသျှုကလည်း “ကောင်းကင်က လျှပ်စစ်ကျသကဲ့သို့ စာတန် ကျလာစွာကို ငါ မြင်ရ၏။

19 နားထောင်ကတ်၊ မြို့ဆိုးတိ၊ ကင်းမီးကောက်တိကို နင်း လား နိုင် ခြင်း ဌာ လည်းကောင်း၊ ရန်သူ၏တန်ခိုး အားလုံး ကို အောင် နိုင် ခြင်း ဌာ လည်းကောင်း အခွင့်အာဏာကို သင်ရို့အား ငါ ပီးအပ်ထားပြီးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်ရို့အား ဇာအရာကလည်း နာကြင်အောင် မလုပ်နိုင်။

20 သို့သော် ဝိညာဉ် ဆိုး ရို့သည် သင် ရို့ ကို နာခံကြ သောကြောင့် ဝမ်း မသာ က တ် ကေ့။ သင် ရို့ နာမည် များသည် ကောင်းကင်၌ စာရင်းဝင် ရသည် ကို ဝမ်းမြောက်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှု ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်း

(မဿဲ ၁၁.၂၅-၂၇; ၁၃.၁၆-၁၇)

† 10:17 ၇၂ ဦး၊ တချို့ မူရင်းကျမ်းတွင် ခုနစ်ဆယ်၊ ဟု ဖော်ပြပါဟိသည် (ရှု အခန်းငယ် ၁)။

21 ထိုအချိန်၌ ယေသုရှုသည် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်[‡] ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ “ကောင်းကင် မြီကြီး၏အသျှင် ဖြစ်တော်မူသော အဖ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာဟိသူနှင့် ပညာတတ်သူတို့ကို ထိမ်ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ပညာမဲ့သူရို့ အား ဖော်ပြပီးသည့်အတွက် ကိုယ်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ မှန်ပါ၏။ အဖ၊ ဤအရာသည်ကား ကိုယ်တော်၏ ကောင်းမြတ်သော အလိုတော် ဖြစ်ပါ၏” ဟု ဆို၏။

22 “ငါ၏အဖသည် အရာအားလုံးကို ငါ့အား ပီးအပ်တော်မူပြီ။ သားတော်သည် ဇာသူဖြစ်ကြောင်းကို ခမည်းတော်မှတစ်ပါး တစ်ယောက်လေ့ မသိ။ ခမည်းတော်သည် ဇာသူဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သားတော်နှင့် သားတော်ဖော်ပြလိုသောသူမှလွဲ၍ တစ်ယောက်လေ့ မသိ” ဟု မြွက်ဆိုတော်မူ၏။

23 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တိဖက်သို့ လှည့်၍ “အဂ္ဂ မြင်သမျှသောအရာများကို မြင်ရသော သင်ရို့၏ မျက်စိများသည် မင်္ဂလာဟိ၏။

24 အကြောင်းမူကား ပရောဖက်တို့နှင့် သျှင်ဘုရင်တို့က သင်ရို့ မြင်သောအရာတို့ကို မြင်ချင်ခသော်လည်း၊ မမြင်ခရ။ သင်ရို့ ကြားရသည့်အရာတို့ကို ကြားချင်ခသော်လည်း မကြားခရဟု သင်ရို့ကို ငါ ဆို၏။” ဟု မိန့်

‡ 10:21 သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ တချို့သော မူရင်းကျမ်းတွင် ဝိညာဉ်တော်၊ အခြားကျမ်းများတွင် သူ၏ဝိညာဉ်တော်၊ ဟု ပါဟိသည်။ 10:22 ယော ၃.၃၅၊ ယော ၁၀.၁၅

တော်မူ၏။

ကောင်းသော ယှာမာရိ ပုံဥပမာ

²⁵ ကျမ်းတတ်ဆရာတစ်ယောက်သည် ရောက်လာပြီး လျှင် ယေသျှုကို စုံစမ်းခြင်းငှာ ကြိုးစားလေ၏။ သူက “ဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရရန်အတွက် အကျွန်ုပ် ဇာလုပ် ရပါဖို့လဲ” ဟု မိန်း၏။

²⁶ ယေသျှုက “မောသျှု၏ ပညတ်တိကျမ်း၌ ဇာပိုင် ဖော်ပြထားသလဲ၊ သင်သည် ထိုကျမ်းစာတိကို ဇာပိုင် အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူလဲ” ဟု သူ့အား မိန့်တော်မူ၏။

²⁷ ထိုသူက “သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ စိတ်ဝိညာဉ်ဟိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိ ဟိသမျှ၊ ဉာဏ် ဟိသမျှ နှင့် ချစ်လော့၊’ ပြီး လျှင် ‘ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့’ ” ဟု လျှောက်၏။

²⁸ ယေသျှုကလည်း “သင်၏ အဖြေမှန်၏။ ထိုသို့ပြု လျှင် သင်သည် အသက်ရှင်လိမ့်မည်” ဟု ပြန်ပြောတော် မူ၏။

²⁹ သို့သော် ကျမ်းတတ် ဆရာ သည် မိမိ ကိုယ် ကို သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုသဖြင့် “ဇာ သူ သည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်ပါသလဲ” ဟု မိန်း တော်မူ၏။

30 ယေသျှုက “လူတစ်ယောက်သည် ယေရုဆလင်မြို့မှ ယေရုခေါမြို့သို့ လားသည့်လမ်း၌ ဒါးပြတိုက်ခံရ၏။ ထိုခါးပြတိုက် သူ၏အဝတ်အစားများကို ချွတ်ယူ၍ သူ့ကို သတ်ပုတ်ပြီးလျှင် သီခါနီးမှ ပစ်ထားခ၏။

31 ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ဦးသည် ထိုလမ်းအတိုင်း လာသောအခါ ထိုသူ့ကို မြင်သော်လည်း အခြားတစ်ဖက်မှ လားလေ၏။

32 ထိုနည်းတူ လေဝီ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည်လည်း ယင်းလမ်းအတိုင်းလာ၍ ထိုသူ့ကို မြင်သောအခါ အခြားတစ်ဖက်မှ ကျော်လားခဲ့ပြန်၏။

33 သို့သော်လည်း ခရီးလားသော ယှာမာရီ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် ထိုသူ့အနားသို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူ့ကို ကြည့်၍ ကရုဏာစိတ်ဟိသဖြင့်၊

34 ထိုသူ့အနားသို့ တိုးလာပြီးလျှင် သူ၏ဒဏ်ရာတို့ကို ဆီနှင့် စပျစ်ရည်ဖြင့် လိမ်းပြီး အဝတ်စနှင့် ပတ်စည်းပီးလေ၏။ ထို့နောက် မြည်းထက်၌ လူနာကို တင်၍ တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ သယ်ဆောင်လားကာ ပြုစုလေ၏။

35 နောက်တစ် နံ့၌ သူသည် ငွေဒင်္ဂါးနှစ် ပြားကို တည်းခိုခန်း ပိုင်သူ အား ပီးပြီးလျှင် ‘ဤသူ့ကို စောင့်ရှောက် ပြုစု ပီးပါ။ နောက်ထပ် ကုန်ကျသမျှကို အကျွန်ုပ်ပြန်လာသောအခါ ပီးပါမည်’ ဟု ဆို၏။

36 ယေသျှုက “ယင်းသူရဲ့သုံးဦးထဲက ဇာသူက ဒါးပြတိုက်ခံရသူနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ ဟု သင် ထင်လဲ” ဟု

မိန်းတော်မူ၏။

³⁷ ကျမ်းတတ်ဆရာကလည်း “သူ့ကို သနားကြင်နာစွာ ပြုစုသောသူဖြစ်ပါ၏” ဟု လျှောက်လျှင်၊

ယေသျှုကလည်း “သင်လားပြီးလျှင်၊ ထိုနည်းတူ ပြုပါ” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

မာသနှင့် မာရိအိမ်သို့ ယေသျှု ကြွတော်မူခြင်း

³⁸ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ခရီးလားကြစဉ် ရွာတစ်ရွာသို့ ဝင်တော်မူသောအခါ မာသ အမည်ဟံသောမိန်းမသည် မိမိ၏အိမ်တွင် ကိုယ်တော့်ကို ကြိုဆို၍ အာဂန္တုဝတ်ကို ပြုလေ၏။

³⁹ သူမ၌ မာရိ ဟု ခေါ်သော ညီမ တစ်ယောက် ဟိ၏။ သူမသည် ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်းတွင်ထိုင်ပြီး ကိုယ်တော်၏ တရားစကားကို နားထောင်လျက်နိန့်၏။

⁴⁰ မာသမူကား အာဂန္တုဝတ်ဖြင့် ပျာယာခတ်နိန့်၍ ကိုယ်တော်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ “သူမသည် အကျွန်ုပ်ကို တစ်ယောက်တည်း အလုပ်လုပ်ခြင်းငှာ ချန်ထားခဲ့သည်ကို အသျှင်က လစ်လျူယူနိန့်သလား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကူညီပီးဖို့ သူမကို ပြောပီးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁴¹ သခင်ဘုရားကလည်း “မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် များစွာသော အမှုကိစ္စကြောင့် စိတ်ပူပန်သောက ရောက်နိန့်၏။

42 သို့ရာတွင် လိုအပ်ချက်တစ်ခုသာ ဟိ၏။ မာရိက ကောင်းမြတ်သောအရာကို ရွေးချယ်လီဗျာယ်။ ထိုအရာတို့ ကို သူမပါးမှ နုတ်ယူလို့မရ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

11

ယေသျှုသည် ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို သွန်သင် တော်မူခြင်း

(မသဲ ၆.၉-၁၃: ၇.၇-၁၁)

1 တစ်နိဗ္ဗိ ယေသျှုသည် တစ်ခုသော အရပ်တွင် ဆုတောင်းလျက်နိန်တော်မူ၏။ ဆုတောင်းပြီးသောအခါ တပည့်တော်တစ်ဦးက “အသျှင်ဘုရား၊ ယောဟန်က မိမိ တပည့်တို့ကို ဆုတောင်းနည်း သင်ပီးစွာပိုင် အကျွန်ရို့ကို လည်း သင်ပီးပါ” ဟု လျှောက်ထား၏။

2 ယေသျှုကလည်း ထိုသူရို့အား၊ “သင်ရို့ ဆုတောင်း သောအခါ၊

“အဖ၊

ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသီလေးမြတ်ခြင်း ဟိ ပါစီသောဝံ၊

နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစီသောဝံ။

3 အကျွန်ရို့ လိုအပ်သော အစားအစာကို * နို့တိုင်း ပီး သနားတော်မူပါ။

4 သူတစ်ပါးက အကျွန်ရို့အား ပြစ်မှားသော အပြစ်တို့ကို၊

* 11:3 အကျွန်ရို့ လိုအပ်သော အစားအစာကို၊ သို့မဟုတ် မနက်ဖြန်အတွက် အစားအစာ။

အကျွန်ရဲ့ ခွင့်ရွတ်ပီးစွာပိုင်၊ အကျွန်ရဲ့ အပြစ်တိကို
လည်း ခွင့်ရွတ်တော်မူပါ။

အကျွန်ရဲ့၌ ကြီးစွာသော စုံစမ်းသွီးဆောင်ခြင်းကို မ
ရောက်ပါစီကေ ဟူ၍ မြွက်ဆိုကြလော့” ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

5 တဖန် ယေ သျှု က တပည့်တော် ရဲ့ အား မိန့်
တော်မူသည်ကား “သင်ရဲ့ ထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်က
သန်းခေါင်ချိန်၌ မိတ်ဆွဲတစ်ဦး၏ အိမ်သို့ လား၍ ‘အဆွေ၊
ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ကို မုန့်သုံးလုံး ချီးပီးပါ။

6 အကျွန်၏ အဆွေသည် ခရီးလားယင်း အကျွန်ပါးမာ
ရောက်နိုင်ပါသဖြင့် သူ့ကို ကျွေးစရာ တစ်ခုလေ့ မဟိ’ ဟု
ဆိုသော်၊

7 ထိုသူက ‘အကျွန်ကို မနှောက်ယှက်ကေ၊ တန်းခါး ပိတ်
ထားဗျာယ်၊ အကျွန်နှင့် အကျွန် သားသမီးရဲ့သည် အိပ်
ယာဝင် နိန်ဗျာယ်။ အကျွန် ထပြီးလျှင် သင့်ကို တစ်ခုလေ့
မပီးနိုင်’ ဟု အိမ်ထဲက ပြောလိမ့်မည်။

8 ငါပြောမည်၊ မိတ်ဆွဲတစ်ဦးအနိန်နှင့် ထပြီး သင့်
ကို မပီးကေလည်း၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမဟိဘဲ ဆက်တိုက်
တောင်းခံသည်ဖြစ်၍ အိမ်သျှင်က ထပြီးလျှင် လိုအပ်
သလောက် မုန့်တိကို ပီးလိမ့်မည်။

9 “သင်ရဲ့ကို ငါပြောမည်။ တောင်းကြလော့၊ တောင်း
လျှင် ရကြလိမ့်မည်။ ရှာကြလော့၊ ရှာလျှင် တွေ့ရလိမ့်မည်။

တန်းခါးကို ခေါက်ကြလော့၊ ခေါက်လျှင် တန်းခါးကို ဖွင့်လိမ့်မည်။

¹⁰ အကြောင်းမူကား တောင်းသောသူတိုင်း ရလိမ့်မည်။ ရှာသောသူ တို့လိမ့်မည်။ တန်းခါးကို ခေါက်သောသူအား တန်းခါးကို ဖွင့်ပီးလိမ့်မည်။

¹¹ သင်ရှိ၌ အဖဖြစ်သူသည် မိမိသားက ငါးတောင်းသောအခါ မြွေကို ပီးမည်လော။

¹² ကြက်ဥ တောင်းစွာကို ကင်းမီးကောက်ကို ပီးမည်လော။

¹³ သင်ရှိသည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် သားသမီးရှိအား ကောင်းသောအရာများ ပီးရမည်ကို သိကြလျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံသျှင် အဖသည် တောင်းသောသူရှိအား သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို သာ၍ ပီးတော်မူမည် မဟုတ်လော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုနှင့် ဗေလဇေဗုလ

(မသ် ၁၂.၂၂-၃၀; မာကု ၃.၂၀-၂၇)

¹⁴ ယေသျှုသည် ဆွံ့အသော နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုး ထွက်လားပြီးနောက် ဆွံ့အသောသူသည် စကားပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် လူထုပရိသတ်ရှိသည် အံ့သြကြ၏။

¹⁵ သို့သော် လူတချို့က “ဤသူသည် နတ်ဆိုးဘုရင် ဗေလဇေဗုလက ပီးသောတန်ခိုးဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သည်” ဟု ဆိုကြ၏။

16 အခြားသော သူရို့က ကောင်းကင်က နိမိတ် လက္ခဏာတစ်ခုကို တောင်းခံ၍ ကိုယ်တော့်ကို စုံစမ်း ကြ၏။

17 သို့သော် ယေသုသည့် ထိုသူရို့၏ အကြံအစည် ကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူရို့အား “မိမိအတွင်းမှာ ဆန့်ကျင်ကွဲပြားနိမ့်သော အတိုင်းနိုင်ငံ မဆို ပျက်စီးလား ဖို့ရာ ဖြစ်တော့။ မိမိအတွင်း၌ ဆန့်ကျင်ကွဲပြားနိမ့်သော အိမ်ထောင်စု တစ်ခုသည်လည်း ကျဆုံးလားဖို့ရာ ဖြစ် တော့။

18 ယေဇူးနုန့် စာတန်၏နိုင်ငံသည်လည်း အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နိမ့်ကြသော အုပ်စုများ ဟိလျှင် ထို နိုင်ငံသည် အပိုင် ရပ်တည်နိုင်ဖို့လဲ။ သင်ရို့က ငါသည် ဗေ လဇေဗုလက ပီးသောတန်ခိုးဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ် နိမ့်သည်ဟု ဆိုကတ်တော့။

19 အကယ်၍ ငါသည် ဗေလဇေဗုလက ပီးသောတန်ခိုး ဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိမ့်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ သင် ရို့၏ တပည့်ရို့သည် နတ်ဆိုးကို အပိုင် နှင်ထုတ်ကတ်စွာ လဲ။ ယင်းကြောင့် သူရို့သည် မှားယွင်းနိမ့်ကြောင်းကို သင် ရို့၏တပည့်ရို့က သက်သီပြလျက်ဟိ၏။

20 သို့ရာတွင် ငါသည် ဘုရားသခင်၏လက်တော်ဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိမ့်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်ရို့ပါးသို့ ရောက်နိမ့်ဗျာယ်။

21 “ခွန်အားကြီးသောသူတစ်ယောက်သည် လက်နက်

အစုံအလင်နှင့် မိမိအိမ်ကို စောင့်ကြပ်နိုင်သောအခါ သူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများသည် လုံခြုံလျက်ဟိ၏။

²² သို့သော်လည်း သူ့ထက် ခွန်အားကြီးသောသူတစ်ယောက်သည် သူ့ကို တိုက်ခိုက်၍ အနိုင်ရသောအခါ သူသည် ထိုသူအားကိုးသည့် လက်နက်များကို သိမ်းယူပြီး၊ ထိုသူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ခွဲဝီကြလိမ့်မည်။”

²³ “ငါနုအတူ မဟိသောသူသည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်သောသူဖြစ်၏။ ငါနုအတူ တစ်စုတည်း မဟိသောသူသည်လည်း ဖြန့်ကြဲနိုင်သောသူဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နတ်ဆိုး ပြန်လာခြင်း

(မသေ ၁၂.၄၃-၄၅)

²⁴ “နတ်ဆိုး တစ်ကောင်သည် လူထဲက ထွက်လာပြီး လျှင် ခြောက်သွေ့သောအရပ်၌ လှည့်လည်ကာ နားခိုရာ ရှာနိုင်၏။ ရှာလို့ မတို့သောအခါ ‘ငါ ထွက်လာသည့်အိမ်ကို ပြန်လားရဖို့’ ဟု ဆို၏။

²⁵ ထိုနတ်ဆိုးသည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်လာသည့်အခါ အိမ်သည် သန့်ယှင်းလျက်ဟိသည်ကို တွေ့ရ၍၊

²⁶ သူသည် လား၍ မိမိထက် သာ၍ ဆိုးရွားသော တခြားနတ်ဆိုး ခုနစ်ကောင်ကို ခေါ်လာပြီးလျှင် သူ့ရှိသည့် ထိုနီရာ၌ ဝင်ရောက် နီထိုင်ကြလေ၏။ ဤသို့ဖြင့် ထိုလူ၏ နောက်မှ ဖြစ်လာသော အခြေအနေသည် ရှိက ဖြစ်

ခသော အခြေအနေထက် သာ၍ ဆိုးလေ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

စစ်မှန်သော မင်္ဂလာ

²⁷ ယေသျှုသည် ဤအကြောင်းအရာကို ဟောပြောနိုင်စဉ် လူအုပ်ထဲမှ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က “အသျှင်ကို မွီးဖွား၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်သော မိခင်သည် မင်္ဂလာဟိပါ၏” ဟု ဟစ်အော်ပြောလေ၏။

²⁸ သို့ရာတွင် ယေသျှုက “ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပါတ်တော်ကို ကြားရ၍ လိုက်နာသောသူသည် သာ၍ မင်္ဂလာဟိ၏” ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

နိမိတ်လက္ခဏာပြရန် တောင်းဆိုခြင်း

(မသံ ၁၂.၃၈-၄၂)

²⁹ လူထုပရိသတ်ရှိသည် များပြားလာကြသောအခါ ယေသျှုက “ဤသူရှိသည် ဆိုးယုတ်သောအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ သူရှိသည် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုကို တောင်းဆိုကြ၏။ ယေဒါလည်း ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အနိမိတ်လက္ခဏာကိုမှ သူရှိကို ပြလိမ့်မည် မဟုတ်။

³⁰ ယောနသည် နိနောဝေ မြို့သား တိအတွက် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားသည် ဤသူရှိအတွက် နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

³¹ တရားစီရင်တော်မူရာ နို့၌ ယေဘပြည်က ဘုရင်မသည် ထရပ်ပြီးလျှင် ဤသူရှိကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်လိမ့်မည်။

အကြောင့်ဆိုသော် ယေဘုယျပြည်က ဘုရင်မသည် သျှာလ မုန်မင်းကြီး၏ ပညာစကားကို နားထောင်ရန် အလွန်ကွာ ဝီးလျက်ဟိသောမိမိ၏ တိုင်းပြည်မှ လာရောက်လေ၏။ သျှာလ မုန်ထက် ကြီးမြတ်သောသူသည် ဤအရပ်၌ ဟိ၏။

³² တရားစီရင်တော်မူရာ နိရုဏ်၌ နိနေဝေမြို့သားတိ က ထရပ်ပြီး ဤလူတို့ကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင့်ဆိုသော် ယောနသည် ဟောပြောစဉ်တွင် နိနေ ဝေမြို့သားတိသည် နောင်တရကြလေ၏။ ယောနထက် ကြီးမြတ်သောသူသည် ဤအရပ်၌ ဟိ၏ဟု မိန့်တော် မူ၏။

ခန္ဓာကိုယ်၏ အလင်း

(မသဲ ၅.၁၅; ၆.၂၂-၂၃)

³³ “ဆီမီးခွက်ကို ထွန်း၍ တောင်း အောက်၌ ထားလေ့ မဟိ၊ † ဝင်လာသောသူတို့ အလင်းကို မြင်စီခြင်းငှာ မီး တင်ခုံထက်၌သာ တင်ထားလေ့ဟိ၏။

³⁴ သင်၏မျက်စိ သည် သင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ မီးခွက် ဖြစ်၏။ သင့်မျက်စိကြည်လင်လျှင် သင့်တစ်ကိုယ်လုံး သည်လည်း လင်းလျက်ဟိ၏။ သို့ရာတွင် သင်၏ မျက်စိ မကောင်းလျှင်မူကား သင့်တစ်ကိုယ်လုံးသည် မှောင် လျက်ဟိ၏။

11:33 မ ၅.၁၅; မာ ၄.၂၁; လု ၈.၁၆ † **11:33** တချို့ မူရင်းကျမ်းများတွင် တောင်း အောက်၌ ထားလေ့မဟိ၊ ကို ဖော်ပြထားပေ။

³⁵ ထို့ကြောင့် သင်ရို့၌ဟိသော အလင်းသည် အမှောင် မဖြစ်စီမံ သတိပြုကတ်ပါ။

³⁶ အကယ်၍ သင့်ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံးသည် အလင်း၌ ဟိ လျှင် မှောင်မှိုက်ဟူ၍ မဟိဘဲ ဆီမီးခွက်၏အလင်းသည် လင်းလက်နိန်သကဲ့သို့ သင်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည် လည်း လင်းလက်နိန်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုက ဖာရိယုရို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရို့ကို အပြစ်တင်ခြင်း

(မဿဲ ၂၃.၁-၃၆; မာကု ၁၂.၃၈-၄၀)

³⁷ ယေသျှုသည် မိန့်တော်မူပြီးသောအခါ၊ ဖာရိယုတစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူ စားသောက်တော်မူရန် ပင့်ဖိတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် သူ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌ ထိုင်တော်မူ၏။

³⁸ ယေသျှုသည် အစာကို မသုံးဆောင်မှီ လက်ကို ဆီးကြောခြင်း ပြုတော်မမူသည်ကို ဖာရိယုသည် မြင်သောအခါ အံ့သြလေ၏။

³⁹ ထို့ကြောင့် သခင်ဘုရားက၊ “သင်ရို့ ဖာရိယုတိက လောင်ဖွန်း၊ ခွက်တိကို အပြင်ဖက်၌သာ စင်ကြယ်အောင် ဆီးကြောသော်လည်း အတွင်း၌မူကား သင်ရို့သည် လောဘကြီးခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ဟိ၏။

⁴⁰ အချင်းလူမှိုက်ရို့၊ အပြင်ဖက်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အတွင်းဖက်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း

တော်မူသည် မဟုတ်လော။

41 ယေဒါလည်း သင်ရို့၏ လောင်ဖွန်းနှင့် ခွက်တိဉ့်ဟိသော အရာတိကို ဆင်းရဲသားရို့အား ပီးကမ်းကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် အရာအားလုံးသည် သင်ရို့အတွက် သန့်ယှင်းလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

42 “ဟရိယုရို့၊ သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိကြ၏။ သင်ရို့သည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနှင့် အခြားဆီးဖက်ဝင်အရွက်အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ပီးလှူကြသော်လည်း တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်အား ချစ်ခြင်းတိကို ဥပေက္ခာပြုထားကြ၏။ အခြားအရာတိကို ဥပေက္ခာမပြုဘဲ၊ ဤအရာတိကို ကျင့်သုံးသင့်၏။”

43 “ဟရိယုရို့၊ သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိ၏။ သင်ရို့သည် တရားဇရပ်တိဉ့် မြင့်မြတ်သော နီရာတိကို လည်းကောင်း၊ ဈီးထဲ၌ ရှိသီစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို လည်းကောင်း နှစ်သက်ကြ၏။

44 သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိကြ၏။ သင်ရို့သည် အမှတ်အသားမဟိသော သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် တူကြ၏။ လူရို့သည် ထိုတွင်းထက်မှ လားလာကြသော်လည်း သင်္ချိုင်းတွင်းမှန်း မသိကြ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

45 ကျမ်းတတ်ဆရာတိထဲမှ တစ်ယောက်က၊ “ဆရာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ကား အကျွန်ရို့ကိုလည်း စော်ကားရာ ကျပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

46 ယေသျှုကလည်း၊ “ကျမ်းတတ်ဆရာရို့၊ သင်ရို့

သည် အမင်္ဂလာဟိကြ၏။ ထမ်းရခက်သော ဝန်ထုပ်တံကို လူတို့ကို ထမ်းစီပြီးလျှင်၊ သင်ရို့ကိုယ်တိုင်က ထိုဝန်ထုပ်တံကို လက်ဖျားနှင့်တောင် မတို့ကတ်။

47 သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိကြ၏။ သင်ရို့သည် မိမိရို့ အဖိုးအဖီးတိ သတ်ခသော ပရောဖက်တိအတွက် တင့်တယ်သော အုတ်ဂူတိကို တည်ဆောက်ပီးကြ၏။

48 ထို့ကြောင့် သင်ရို့၏ အဖိုးအဖီးတိ ကျူးလွန်ခသော အမှုတိ၌ သင်ရို့က အလိုတူအလိုပါ ဖြစ်ကြ၏။ သင်ရို့ အဖိုးအဖီးရို့က ပရောဖက်တိကိုသတ်ပြီး သင်ရို့က အုတ်ဂူတိကို တည်ဆောက်ပီးကြ၏။

49 ယင်းအတွက်ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ‘ငါသည် ပရောဖက်တိ၊ တမန်တော်တိကို ဤလူတိပါးသို့ စီစဉ်မည်။ သူရို့သည်ကား တချို့ကို ညည်းဆဲပြီးလျှင်၊ တချို့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

50-51 ထို့ကြောင့် အာဗေလမှစ၍ သန့်ယှင်းရာဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြားတွင် အသတ်ခံခရသော ဇာခရိအထိ၊ ကမ္ဘာတည်ချိန်မှစပြီး အသတ်ခံခရသော ပရောဖက်ရို့၏ အသွီးကြောင့် ဤလူမျိုးရို့သည် ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤလူမျိုးရို့သည် ယင်းအမှုအရာအားလုံးအတွက် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

52 “ကျမ်းတတ်ဆရာရို့၊ သင်ရို့သည် အမင်္ဂလာဟိ

ကြ၏။ သင်ရို့သည် အသိပညာအိမ်တန်းခါးကို ဖွင့်သော
သော့ကို သိမ်းထားကြပြီးကေ ကိုယ်တိုင်လည်းမဝင်၊ ဝင်
ဖို့ကြိုးစားနိုင်ကြသော သူရို့ကိုလည်း ဆီးတားထားကြ၏”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁵³ ထို အရပ်မှ ယေ သျှုသည် ထွက် ကြွ တော် မူ
သောအခါ၊ ဟ ရီ ယဲ့ နှင့် ကျမ်းတတ် ဆရာ ရို့ သည်
ကိုယ်တော်အား ခါးသီးစွာ ဝေဖန်ပြောဆိုခြင်းကို စတင်
ကြလေ၏။ အကြောင်းအရာ များစွာကိုလည်း မိန်းမြန်း
ကာ၊

⁵⁴ နှုတ်တော်ထွက်စကားတွင် အမှားရှာ၍ ဖမ်းဆီးရန်
ကြိုးစားကြလေ၏။

12

သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်ခြင်းနှင့် ပတ်သတ်၍
သတိပီးခြင်း

(မဿဲ ၁၀.၂၆-၂၇)

¹ ထိုအခါ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူရို့သည် စုဝေး
လာကြသဖြင့် အချင်းချင်း နင်းမိကြ၏။ ယေသျှုသည်
တပည့်တော်ရို့အား ဦးစွာ မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ “ဟရီယဲ့
ရို့၏ တဆီးဖြစ်သည့် သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်ခြင်း
ကို သတိပြုကတ်ပါ။

² ဖုံးထားသော အရာများတွင် ဖွင့်ပြခြင်းမခံရမည့် အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမဟုတ်။ ထိမ်ဝှက်ထားသော အရာတို့တွင် ဖော်ပြခြင်းမခံရမည့်အရာလည်း တစ်စုံတစ်ခုမျှမဟုတ်။

³ သို့ဖြစ်၍ မှောင်မှိုက်၌ သင်ရို့ ပြောသောစကားတို့ကို အလင်း၌ ကြားကြလိမ့်မည်။ အိမ်ခန်းထဲ၌ သင်ရို့ တီးတိုးပြောသော စကားတို့ကို အိမ်ခေါင်ထက်မှ ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။”

ကြောက်သင့်သူ (မဿဲ ၁၀.၂၈-၃၁)

⁴ “ငါ့အဆီရို့၊ သင်ရို့ကို ငါဆိုသည်ကား ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားတစ်ခုကိုမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သူတို့ကို မကြောက်ကတ်ကော။

⁵ သင်ရို့ ကြောက်သင့်သောသူကို ငါဖော်ပြမည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်ပြီး သင်ရို့ကို ငရဲ၌ ချပစ်နိုင်သော တန်ခိုးဟံသည့် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ကြလော့။ မှန်ပါ၏။ ထိုအသျှင်ကို ကြောက်ရမည်ဟု သင်ရို့အား ငါဆို၏။”

⁶ “စာချေငါးကောင်ကို ဖဲသာနှစ်ပြားနှင့် ရောင်းရသည် မဟုတ်လော။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က စာချေတစ်ကောင်ကိုတောင် မွဲထားတော်မမူ။

7 သင်ရို့ဂေါင်းက ဆံပင်တိကိုပင် တစ်ခုမကျန် ရီတွက်ထားတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မကြောက်ကတ်ကော။ သင်ရို့က စာငှက်တိထက် သာ၍ မြတ်ကြ၏။”

ခရစ်တော်ကို ဝန်ခံခြင်းနှင့် ငြင်းဆိုခြင်း

(မဿဲ ၁၀.၃၂-၃၃; ၁၂.၃၂; ၁၀.၁၉-၂၀)

8 “ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဇာသူမဆို လူတိရှိ၌ ငါ့အား ဝန်ခံသောသူကို လူသားကလည်း ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တိရှိ၌ ထိုသူကို ဝန်ခံမည်။

9 ငါ့ကို လူတိရှိ၌ ငြင်းပယ်သူကို လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တိရှိ၌ ထိုသူကို ငါငြင်းပယ်မည်။

10 “လူသားကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ အားလုံးသည် အပြစ်ခွင့် ရွတ်ခြင်း ရနိုင်သော်လည်း သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ပြစ်မှားပြောဆိုသူကား အပြစ်ခွင့် ရွတ်ခြင်း ရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

11 “လူတိက သင်ရို့ကို တရားဇရပ်တိထဲသို့ လည်းကောင်း၊ အုပ်ချုပ်သူနှင့် အစိုးရအာဏာပိုင်တိရှိ၌ လည်းကောင်း ခေါ်လားကြသောအခါ အပိုင် ချေပရမည်၊ အပိုင် ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကတ်ကော။

12 အကြောင်းမူကား၊ ထိုအချိန်၌ သင်ရို့ အပိုင်ပြောရမည်ဆိုသည်ကို သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်က သွန်သင်တော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူဌေးမိုက်၏ ပုံဥပမာ

13 ပရိသတ် ထဲ မှ လူ တစ် ယောက် က “ဆရာ၊ အကျွန်၏အဖ ထားခသောအမိကို အကျွန်အား ခွဲပီး ခြင်းငှာ အကျွန်အစ်ကိုအား မိန့်တော်မူပါ” ဟု ကိုယ်တော် ကို လျှောက်ထား၏။

14 ယေသျှုကလည်း၊ “အဆွီ၊ ငါ့ကို တရားသူကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သင်ရို့ နှစ်ယောက်ကြားတွင် အမိခွဲဝီပီး သူအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဇာသူက ခန့်ထားသနည်း” ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

15 ထို့နောက် လူတိအား၊ “လောဘလွန်ကြူးခြင်း အမျိုး မျိုးကို သတိနန့် ဟောင်ကြည်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား လူ့အသက်သည် ဥစ္စာပစ္စည်းကြွယ်ဝမှု၌ မတည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

16 ထို့နောက် ယေသျှုသည် ဤပုံဥပမာကို သူရို့အား၊ “သူဌေးတစ်ဦး၌ မိမိ၏လယ်ယာမှ အသီးအနှံ အများကြီး ထွက်သည်ဖြစ်၍၊

17 ‘ငါ၏ သီးနှံတိကို သိုထားဖို့ နီရာမဟိ။ ငါ ဇာပိုင် လုပ် ရမည်နည်း’ ဟု တစ်ယောက်တည်း တွေးတောနိုင်၏။

18 ‘ငါ ဤပိုင်လုပ်မည်၊ စပါးရိုင် အဟောင်းတိကို ဖျက်၍ ပို၍ ကြီးသော စပါးရိုင်ကြီးတိကို တည်ဆောက် မည်။ ငါ၏ဂျုံစပါးတိနှင့် အခြားအသီးအနှံတိကို ရိုင်သစ် ကြီး၌ သိုထားမည်။

19 သို့ဖြစ်၍ သင်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ စားသောက်ဖို့

သီးနှံတိကို သိုထားပြီဖြစ်၍ စိတ်ချမ်းသာစွာ နီထိုင်လော့။ စားသောက်ပျော်ပါးပြီးလျှင် ပျော်ရွှင်စွာနီထိုင်လော့’ ဟု ငါ့ကိုငါ ပြောမည်ဟု ဆို၏။

²⁰ သို့သော် ဘုရားသခင်က ‘အသင် လူမိုက်၊ ဤည၌ သင့်၏အသက် ချုပ်ငြိမ်းရလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင် စုဆောင်းထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းတိက ဇာသု ဥစ္စာ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း’ ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²¹ ယေ သျှု က၊ “မိမိ အဖို့ ဥစ္စာ များ ကို သိုထားသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ရှိတော်မှောက်၌ ကြွယ်ဝခြင်း မဟိသောသူသည် အဆိုပါ သူဌေးနှင့် တူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း

(မသဲ ၆.၂၅-၃၄)

²² ထို့နောက် ယေသျှုကလည်း တပည့်တော်ရို့အား၊ “ယင်းအတွက်ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်ရို့သည် အသက်ရှင်ဖို့အတွက် ဇာပိုင် စားရဖို့လဲ ဆိုပြီးကေ မစိုးရိမ်ကတ်ကော့။ ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် ဇာပိုင် ဝတ်ရမည် ဆိုသည်ကိုလည်း မစိုးရိမ်ကတ်ကော့။

²³ အကြောင်းမူကား အစာထက် အသက်က သာ၍ အရေးကြီး သကဲ့သို့ အဝတ်ထက် ခန္ဓာ က သာ၍ အရေးကြီး၏။

²⁴ တောကျီးကန်းတိကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ သူရို့သည် မျိုးစုံမကြ၊ အသီးနှံတိကို မရိတ်မသိမ်း။ သိုထား

စရာ အခန်းတိ၊ စပါးရိုင်တိမဟိ။ သို့သော်လည်း သူရို့တိ
ကို ဘုရားသခင် ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သင်ရို့က ငှက်တိ
ထက် အများကြီး မြတ်သည် မဟုတ်လော။

²⁵ ဇာသူက စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ အသက်ကို
အနည်းချေလောက် ပို၍ ရှည်စီ* နိုင်သနည်း။

²⁶ ဤသို့ သေးငယ်သောအမှုကိုတောင် မတတ်နိုင်လို့ဟိ
လျှင် ဇာဖြစ်လို့ အခြားအမှုတိအတွက် စိုးရိမ်ကြသနည်း။

²⁷ တောနှင်းပင်တိ ဇာပိုင် ကြီးထွားလာလဲ ဆိုသည်
ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကတ်ပါ။ ထိုပန်းပင်တိသည် အလုပ်
မလုပ်၊ ခြည်ဖြစ်စီဖို့အတွက် မိုင်းမငင်။ သို့သော်လည်း
ဘုန်းကြီးသော သျှောလမုန်မင်းကြီးတောင် ထိုပန်းကဲ့သို့
မဝတ်ဆင်နိုင်ဟု ငါပြောဆို၏။

²⁸ ယုံကြည်ခြင်း အားနည်းသောသူရို့၊ ဤနို့ အသက်
ရှင်ပြီးလျှင် နက်ဖြန်ခါ မီးဖိုထဲသို့ ရောက်သည့်မြက်ပင်ကို
ဘုရားသခင်သည် ဤလောက်ထိ အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်
မူလျှင် သင်ရို့ကို ဤထက်မက အဝတ်နှင့် ဝတ်ဆင်ပီး
တော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

²⁹ “ထို့ကြောင့် ဇာပိုင်စားရဖို့၊ သောက်ရဖို့လဲ ဆိုပြီးလျှင်
စိုးရိမ်ပူပန်မှု မဟိကတ်ကော။

³⁰ ထိုအရာတိကို သာသနာပလူတိကသာ ရှာဖို့တတ်
ကြ၏။ ထိုအရာတိကို သင်ရို့ လိုအပ်ကြောင်း သင်ရို့အဖ
သိတော်မူ၏။

* **12:25** အသက်ကို အနည်းချေလောက် ပို၍ ရှည်စီ၊ သို့မဟုတ်
အနည်းချေလောက် ပို၍ တိုးပွားလာသည်။

31 သင်ရို့မူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာတိကိုလည်း ထပ်၍ ပီးတော်မူလိမ့်မည်။”

ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာ
(မဿဲ ၆:၁၉-၂၁)

32 သိုးစုချေ၊ မကြောက်ကတ်ကော့။ အကြောင်းမူကား သင်ရို့အဖသည် သင်ရို့အား နိုင်ငံတော်ကိုပီးဖို့ အလိုဟိ၏။

33 သင် ရို့၌ ဟိသည့် အရာအားလုံး ကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတိကို ပီးကမ်းစွန့်ကြဲလော့။ မဆိုးနိုင်သော ဖဲသာအိတ်တိကို ဆောင်ကြလော့။ သူခိုး မကပ်၊ ပိုးရွှလည်း မဖျက်ဆီးနိုင်သည့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ မကုန်ခန်းနိုင်သော ဘဏ္ဍာကို ဆည်းပူးကြလော့။

34 အကြောင်းမူကား သင်ရို့၏ ဘဏ္ဍာဟိသောအရပ်၌ သင်ရို့၏ စိတ်နှလုံးရောက်ကြ၏။

သတိနန်စောင့်နိန်သော အခိုင်းအစီများ

35 “သင်ရို့သည် ခါးကိုစည်းပြီး၊ မီးခွက်တိကိုထွန်း၍ အဆင်သင့် ဟိနိန်ကြလော့။

36 မိမိရို့သခင်က မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှ ပြန်လာသောအခါ တန်းခါးကိုခေါက်လျှင် ချက်ချင်းဖွင့်ပီးရန် စောင့်မျှော်နိန်ကြသော အခိုင်းအစီကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။

37 ထိုအခိုင်းအစီတိ စောင့်မျှော်နိုင်ကြသည်ကို သခင် ပြန်ရောက်ချိန်၌ တို့ရလျှင် ယင်းအခိုင်းအစီရှိသည် မင်္ဂလာဟိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ခါးပန်းကိုစည်းပြီးလျှင် အခိုင်းအစီတိကို စားပွဲ၌ ထိုင်ခိုင်း စီပြီး ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။

38 သခင်သည် သန်းခေါင်အချိန်၌ ဖြစ်စီ၊ မိုးသောက် အချိန်၌ ဖြစ်စီ ကြွလာသောအခါ၊ စောင့်မျှော် နိုင်ကြသော အခိုင်းအစီရှိသည် မင်္ဂလာဟိကြ၏။

39 အိမ်သျှင်သည် သူခိုးလာမည့်အချိန်ကို သိထားလျှင် မိမိအိမ်ကို သူခိုး ဖောက်ထွင်းခံလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း သိမှတ်ကြလော့။

40 သင်ရှိသည်လည်း အသင့်ပျင်ဆင်ထားကြလော့။ အကြောင်းမူကား လူသားသည် သင်ရှိ မထင်မှတ်ထား သောအချိန်၌ ကြွလာလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သစ္စာဟိသော အခိုင်းအစီနှင့် သစ္စာမဟိသော အခိုင်း အစီ

(မဿဲ ၂၄:၄၅-၅၁)

41 ပေတရုက “အသျှင်၊ ဤဥပမာကို အကျွန်ုပ်အတွက် မိန့်တော်မူပါသလော။ သို့မဟုတ် လူတိုင်းအတွက် မိန့်တော်မူသလော” ဟု မိန်းလျှောက်လျှင်၊

42 သခင်ဘုရားက၊ “သခင်သည် အခိုင်းအစီတိကို အုပ်ချုပ်ရန်နှင့် အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တိကို ခွဲ

ဝီပီးစီခြင်းငှာ ခန့်ထားသည့် သစ္စာဟံပြီး လိမ္မာသော အခိုင်းအစီကား ဇာသူလဲ။

⁴³ ထိုအရာကို ကောင်းစွာ ပြုနိုင်သည်ကို သူ၏သခင် ပြန်လာချိန်၌ တွေ့ရလို့ဟိလျှင် ထိုအခိုင်းအစီသည် မင်္ဂလာဟိ၏။

⁴⁴ သင်ရို့အား ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ကိုယ့်ဥစ္စာဟိသမျှတံကို စီမံအုပ်ချုပ်ဖို့ ထိုအခိုင်းအစီကို အပ်လိမ့်မည်။

⁴⁵ သို့သော်လည်း၊ ထိုအခိုင်းအစီက၊ ‘ငါ့သခင် ပြန်လာဖို့ ကြာဖို့သိမ့်’ ဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မွဲပြီးလျှင် အခိုင်းအစီ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ကို သတ်ပုတ်၍ သောက်စားမှုးယစ်နိုင်၏။

⁴⁶ ထိုသူ ထင်မထားသောနို့၊ မသိသောအချိန်တွင် သခင်သည် ပြန်လာပြီးလျှင် ထိုကျွန်ကို ပြင်းထန်စွာ ဆုံးမ၍[†] သစ္စာမဟိသူရို့ လားရာ ပျက်စီးခြင်းလမ်း၌ နီရာကျလိမ့်မည်။

⁴⁷ “သခင်၏အလိုကို သိလျက်နှင့် အဆင်သင့်မထား၊ သခင်၏ အလိုအတိုင်း မလုပ်ဆောင်ဘဲနိန်သော အခိုင်းအစီသည် ပြင်းစွာသော ကြိမ်ဒဏ်ဖြင့် အပြစ်ပီး ခံရလိမ့်မည်။

⁴⁸ သို့သော်လည်း သခင်၏ အလိုဆန္ဒကို မသိဘဲ ကြိမ်ဒဏ်ခံရမည့်အမှုကို ပြုသော အခိုင်းအစီကား

[†] 12:46 ထိုကျွန်ကို ပြင်းထန်စွာ ဆုံးမ၍၊ သို့မဟုတ် သူ့ကို အပြင်သို့ လွှင့်ပစ်သည်။

ကြိမ်ဒဏ်အပြစ် အနည်းချေကိုသာ ခံရမည်။ ကျေးဇူးပြုခြင်း များစွာခံရသောသူသည်၊ များစွာပီးဆပ်ရမည်။ သာ၍ များသော ကျေးဇူးကို ခံရသောသူကား သာ၍ များသည့်အရာကို ပီးရလိမ့်မည်။

ကွဲပြားမှုကို ဖြစ်စီသော ယေသျှု
(မဿဲ ၁၀.၃၄-၃၆)

49 “ဤ မြို့ကြီးကို မီးလောင် စီခြင်းငှာ ငါလာ၏။ မီးလောင်စီခြင်းငှာလည်း အလိုဟိ၏။

50 ငါခံရမည့် ဗတုတိဇံတစ်ပါးဟိ၏။ ထိုအမှုကို မဆောင်ရွက်မချင်း ငါသည် စိတ်ဒုက္ခရောက်ရ၏။

51 ဤလောကကို ငြိမ်သက်ခြင်းပီးရန် ငါလာသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ထိုသို့ မဟုတ်၊ ကွဲပြားစီခြင်းငှာ ငါလာခြင်း ဖြစ်၏။

52 ယခုမှ စ၍ ငါးယောက်ဟိသော မိသားစု၌ သုံးယောက်သည် နှစ်ယောက်ကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ယောက်သည် သုံးယောက်ကိုလည်းကောင်း ဆန့်ကျင်ကြ၍ ကွဲပြားလိမ့်မည်။

53 အဖသည် သားကိုလည်းကောင်း၊ သားသည် အဖကိုလည်းကောင်း၊ အမိသည် သမီးကိုလည်းကောင်း၊ သမီးသည် အမိကိုလည်းကောင်း၊ ယောက္ခမသည် ခြံပ်မကိုလည်းကောင်း၊ ခြံပ်မသည်လည်း ယောက္ခမကို

လည်းကောင်း အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်၍ ကွဲပြားလိမ့်မည်”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ခေတ်ကာလကို သိခြင်း

(မသဲ ၁၆.၂-၃)

⁵⁴ ထို့နောက် ကိုယ်တော် သည်၊ “အနောက် အရပ်မှ မိုးတိမ် တက်လာသည်ကို မြင်လျှင် ‘မိုးရွာဖို့ဗျာယ်’ ဟု ချက်ချင်း ပြောတတ်ကြ၏။ သင်ရဲ့ ပြောသည်အတိုင်း လည်း ဖြစ်တတ်၏။

⁵⁵ တောင်လီ လာသောအခါ နီပူလိမ့်မည်ဟု သင်ရဲ့ ပြောတတ်ကြ၏။ သင်ရဲ့ ပြောသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။

⁵⁶ သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်သောသူရဲ့၊ သင်ရဲ့တိက မိုး၊ မြီ အရိပ်အခြေကို ကြည့်၍ ရာသီဥတုအခြေအနေကို ပိုင်းခြား သိနိုင်ကြပါလျက်နှင့် အဂ္ဂခေတ်ကာလကို ဇာဖြစ်လို့ ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြသနည်း။

တရားတို့ဖက်နှင့် ကြေအီးခြင်း

(မသဲ ၅.၂၅-၂၆)

⁵⁷ “ထိုမှတစ်ပါး မှန်သောအမှုကိုပြုရန် ဇာကြောင့် သင်ရဲ့ကိုယ်တိုင် မဆင်ခြင်ကြသနည်း။

⁵⁸ သင်၏ တရားတို့ဖက်နှင့်အတူ တရားသူကြီးပါးသို့ လားကြသောအခါ လမ်း၌ သူနုနု ကြေအီးအောင် ဆွေးနွေးကြလော့။ သို့မဟုတ်ပါက သူသည် သင့်ကို တရားသူကြီးရှ်သို့ ဆွဲခေါ်လားလိမ့်မည်။ တရားသူကြီး

ကလည်း သင့်ကို မင်းမှုထမ်းလက်၌ အပ်လိမ့်မည်။
မင်းမှုထမ်းကလည်း သင့်ကို ထောင်ချလိမ့်မည်။

⁵⁹ လျော်ပီး ငွီအားလုံး မပီးမချင်း သင်သည် ထိုနီရာ၌ နီရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသည်” ဟု ပရိတ်သတ်ရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

13

နောင်တမရခြင်း သို့မဟုတ် သီဆုံးခြင်း

¹ ထိုအချိန်၌ လူတချို့သည် ယေသျှုထံပါးသို့လာ၍ ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲလူရို့၏ အသွီးကို သူရို့ပူဇော်နိန်သော ယဇ်တိနှင့် ရောနှောခကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ၏။

² ယေသျှုက “သူရို့သည် ထိုကဲ့သို့ အသီသတ်ခံရ၍ အခြားသော ဂါလိလဲလူတိထက် ပိုပြီး အပြစ်များသည်ဟု သင်ရို့ ထင်ကြသလော။

³ သင်ရို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ သူရို့က သာ၍ အပြစ်များသည် မဟုတ်။ သင်ရို့လည်း နောင်တမရလျှင် ထိုသူရို့နည်းတူ သီကြိပျက်စီးလိမ့်မည်။

⁴ သျှိုလောင်းပြအိုး ပြိုကျသဖြင့် ပိ၍ သီသောသူ တစ်ဆယ့်သျှစ်ယောက်သည် အခြားသော ယေရုဆလင်မြို့၌ နီထိုင်သော လူတိထက် ပိုပြီး အပြစ်များသည်ဟု သင်ရို့ ထင်ကြသလော။

5 ထိုသို့ မဟုတ်။ သင်ရိုးအား ငါဆိုသည်ကား၊ သင်ရိုးအားလုံးလည်း နောင်တမရလျှင် ထိုသူရိုးကဲ့သို့ သိကြံပျက်စီးလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသီးမသီးသည့် သဘောသဖန်းပင် ပုံဥပမာ

6 ယေ သျှု သည် လူအပေါင်း ရိုး အား ပုံ ဥပမာ ကို ဆောင်၍၊ “လူတစ်ယောက်သည် စပျစ် ဥယျာဉ် ထဲ၌ သဘောသဖန်းပင် တစ်ပင်ကို စိုက်ပျိုးထား၏။ ဥယျာဉ် သျှင်သည် သဖန်းပင် အနားကို လား၍ အသီးကိုရှာသော်လည်း အသီးကိုမတွေ့ရ။

7 ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်မှူးအား ‘ငါသည် ဤသဖန်းပင်သို့ လာ၍ သဖန်းသီးရှာသည်မှာ သုံးနှစ်တောင်ဟိဗျာယ်။ ယေဒါလေ့ တစ်လုံးတောင် မတွေ့ရ။ ဤသစ်ပင်ကို ခွတ်ပလိုက်၊ ဇာဖြစ်လို့ မြီဆီလွှာကို အကျိုးမဟိ ဖြစ်စီဖို့လဲ’ ဟု ဆို၏။

8 ထိုအခါ ဥယျာဉ်မှူးက ‘ဆရာ၊ ထိုအပင်ကို ဤနှစ် တစ်နှစ်ထားပါဦး။ အပင်အရင်းကိုတူးဆွ၍ မြီဩဇာ ထည့်ပါဦးမည်။

9 ထိုသို့ပြုလျှင် နောင်နှစ်ခါ အသီးသီးကောင်း သီးပါလိမ့်မည်။ အသီးမသီးသည့်ဟိသော် ခွတ်ပလိုက်ပါမည်’ ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မသန်မစွမ်းသော မိန်းမကို ဥပုသ်နိဗ္ဗိ ယေ သျှု ကျန်းမာစီခြင်း

10 တစ်နိသော ဥပုသ်နိ၌ ယေသျှုသည် တရားဇရပ်တစ်ခုတွင် ဟောပြောသွန်သင်လျက်ဟိရာ၊

11 တစ်ဆယ့်သျှစ်နှစ်ပတ်လုံး နတ်ဆိုးပူး၍ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံနိုင်ရသော မိန်းမတစ်ယောက်ဟိ၏။ သူမသည် ကျောကုန်း၍ မိမိခါးကို လုံးဝမဆန့်နိုင်။

12 ယေသျှုသည် သူမကို မြင်သောအခါ အထံတော်သို့ ခေါ်တော်မူလျက်၊ “အချင်းမိန်းမ၊ သင်၏ရောဂါမှ လွတ်မြောက်ဗျာယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13 ကိုယ်တော်သည် သူမ၏အထက်၌ လက်ကို တင်တော်မူသဖြင့် သူမသည် ချက်ချင်းပင် ခါးဆန့်လားပြီး ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

14 ထိုသို့ ဥပုသ်နိ၌ ယေသျှုသည် အနာရောဂါကို ပျောက်ကင်းစီတော်မူ၍ တရားဇရပ်မှူးသည် စိတ်ဆိုးသဖြင့် “အလုပ်လုပ်ရသောရက် ခြောက်ရက်ဟိ၏။ ထိုနို့တိ၌ လာပြီး ရောဂါပျောက်ကင်းခြင်း ကျေးဇူးကို ခံယူကတ်ပါ။ ဥပုသ်နိ၌ကား မလုပ်ကတ်ပါကေ့” ဟု လူတိအား ဆို၏။

15 သခင်ဘုရားက၊ “သူတော်ကောင်း ယောင်ဆောင်သောသူတိ၊ သင်ရှိသည် ဥပုသ်နိ၌ သင်ရှိ၏ နွားတိ၊ မြည်းတိကို တင်းကုတ်က ကြိုးကို ဖြီပြီးလျှင် ရီတိုက်ဖို့ ခေါ်ယူလားကြသည် မဟုတ်လော။

16 အဂုတွင် အာမြဟ်၏သမီးဖြစ်သည့် ဤမိန်းမသည် တစ်ဆယ့်သျှစ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်၏တုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံ

နိန်ရ၏။ သူမကို ဥပုသ်နို့၌ ထိုတုပ်နှောင်ခြင်းမှ မလွတ်အပ်သလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သောအခါ ကိုယ်တော့်ကို ရန်ဖက်ပြုသူရှိသည် အရှက်ရကြ၏။ လူထုပရိတ်သတ် အပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော အံ့ဩစရာများကြောင့် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြ၏။

မုံညှင်းစို့ ပုံဥပမာ

(မသံ ၁၃.၃၁-၃၂; မာကု ၄.၃၀-၃၂)

18 ယေသျှုက၊ “ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ဇာနည်တူသလဲ၊ ဇာချင့်နှင့် နှိုင်းပြရဖို့လဲ ဟူမူကား၊

19 ဤသို့သော အရာနှင့်တူ၏။ လူတစ်ယောက်သည် မုံညှင်းစို့ကိုယူ၍ မိမိဥယျာဉ်၌ စိုက်လေ၏။ ထိုအစို့သည် အပင်ပေါက်လာ၍ ကြီးထွားပြီးလျှင် အပင်ကြီးဖြစ်လာပြီး အကိုင်းအခက်တိတွင် ငှက်တိ အသိုက်လုပ်နိန်ကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တဆီး ပုံဥပမာ

(မသံ ၁၃.၃၃)

20 တဖန် ယေသျှုက၊ “ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ဇာအရာနှင့် နှိုင်းပြရဖို့လဲ။

21 မိန်းမတစ်ယောက်သည် တဆီးအချို့ကိုယူပြီး မုန့်မှုန့်သုံးစိတ်၌ ရောထည့်လိုက်သောအခါ မုန့်မှုန့်အားလုံးကို ဖောင်းပွစီသော တဆီးနန့် တူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကျဉ်းသောတန်းခါး

(မဿဲ ၇:၁၃-၁၄, ၂၁-၂၃)

²² ထို့နောက် ယေသျှုသည် မြို့ရွာများကို လှည့်လည်၍ လူအပေါင်းရို့အား ဟောပြောသွန်သင်တော်မူလျက် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

²³ လူတစ်ယောက်က၊ “အသျှင်ဘုရား၊ ကယ်တင်ခြင်းခံရသူရို့သည် အရီအတွက်အားဖြင့် နည်းပါ၏လော့” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။ ယေသျှုက ထိုသူရို့အား၊

²⁴ “သင်ရို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသော တန်းခါးပေါက်သို့ ဝင်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား လူများစွာရို့သည် ဝင်ဖို့ ကြိုးစား နိန့်ကြသော်လည်း မတတ်နိုင်ကတ်။

²⁵ အိမ်သျှင်သည်ထ၍ တန်းခါးကို ပိတ်လိုက်ခါမှ၊ သင်ရို့သည် အိမ်အပြင်မှရပ်၍ တန်းခါးကိုခေါက်လျက် ‘ဆရာ၊ အကျွန်ရို့ကို တန်းခါး ဖွင့်ပီးတော်မူပါ’ ဟု တောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ အိမ်သျှင်က၊ ‘သင်ရို့တိ ဇာကလာလဲ ဆိုစွာကို ငါမသိ’ ဟု ဆိုလိမ့်မည်။

²⁶ ထိုအခါ သင်ရို့က၊ ‘အကျွန်ရို့သည် အသျှင်နန့် အတူ စားသောက်ခပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ရို့ မြို့၌လည်း ဟောပြောခပါ၏။’

²⁷ ယေဒါလေ့ အိမ်သျှင်က၊ ‘သင်ရို့ ဇာကလာသည်ကို ငါမသိ၊ မတရားသောလူတိ ငါ့နားက ထွက်လားကတ်’ ဟု ပြန်၍ ပြောလိမ့်မည်။

28 အမြဲဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် ပရောဖက်အပေါင်း ရှို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ရောက်ခသည် ကို မြင်လျက်ပင် သင်ရှို့သည် အပြင်ဖက်ကို နှင်ထုတ် ခြင်းခံရသောအခါ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်း ဟိ ကြလိမ့်မည်။

29 လူရှို့သည် အရှို၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ပွဲ၌ ဝင် ကြလိမ့်မည်။

30 ထိုအခါ အဂု နောက်ကျသောလူတို့သည် အယင်ကျ ပြီး အယင်ကျသော လူတို့ နောက်ကျလိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

ယေရှုဆလင်မြို့အတွက် ယေသျှု၏မေတ္တာ
(မသဲ ၂၃:၃၇-၃၉)

31 ထိုအချိန်တွင် ဖာရိယုံတချို့သည် ယေသျှုထံပါးကို လာပြီးလျှင်၊ “ဟေရုဒ်သည် ကိုယ်တော့်ကို အသိသတ်လို သည် ဖြစ်၍ ဤအရပ်မှ ထွက်လားပြီး အခြားသော အရပ် သို့ ကြွတော်မူပါ” ဟု ကိုယ်တော့်ကို လျှောက်ကြ၏။

32 ယေသျှုက “ငါသည် ဤနိန့်နှင့် နက်ဖြန်နိန့်၌ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ်ပြီးလျှင် အနာရောဂါတို့ကို ပျောက်စီမည်။ သုံးရက်မြောက်သော နိန့်ကား ငါ့အလုပ်ကို အဆုံးသတ် မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လား၍ ထိုမြို့ခံကို ပြောလော့။

³³ သို့သော်လည်း ဤနို့၊ နက်ဖြန်၊ သန်ဘက်ခါနို့တို့၌ ငါ ခရီးလားရဦးမည်။ ပရောဖက်ဟူသည် ယေရုဆလင်မြို့ မှတစ်ပါး အခြားအရပ်၌ အသိမခံရ။

³⁴ “အို၊ ယေရုဆလင်မြို့၊ ယေရုဆလင်မြို့၊ သင် သည် ပရောဖက်တို့ကို အသိသတ်သည့်မြို့၊ ဘုရားသခင် ရွတ်လိုက်သော တမန်တို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနံ့ ပစ် သည့်မြို့၊ ကြက်မက ကြက်ချေတို့ကို မိမိအတောင် အောက်၌ စုသိမ်းထားသကဲ့သို့ ငါလည်း သင်၏လူတို့ ကို စုသိမ်းထားလိုသည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း များလီဗျာဿ။ သို့သော်လည်း သင်ကား ငါ့ကို ဤသို့ မပြုစီချင်။

³⁵ သို့ဖြစ်၍ သင်ရို့၏ ဗိမာန်ကို ဘုရားသခင် စွန့်တော် မူလိမ့်မည်။ သင့်အား ငါဆိုသည်ကား၊ ‘ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့် ကြွလာတော်မူသော အသျှင်သည် မင်္ဂလာဟိ စီသတည်း’ ဟု သင်မြှောက်ဆိုသည့် နိမိတ်တိုင်ခင် သင်သည် ငါ့ကို မြင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

14

ယေသျှုက လူနာတစ်ဦးကို ကျန်းမာစီခြင်း

¹ ဥပုသ်နို့တစ်နို့၌ ယေသျှုသည် အစားအစာ သုံးဆောင် တော်မူရန် ဖာရိယု အကြီးအကဲတစ်ဦး၏ အိမ်သို့ ဝင် တော်မူ၏။ ထိုအခါ လူအပေါင်းရို့သည် ယေသျှုကို အနီးကပ် စောင့်ကြည့်နိန်ကြ၏။

² လက်နှင့်ခြံတွင် ရီဖျဉ်းနာ စွနိန်သူတစ်ယောက်သည် ယေသျှု၏ရှုတော်၌ ဟိ၏။

3 ထိုအခါ ယေ သျှုက လည်း “ဥပုသ်နိဉ် အနာ ပျောက်ကင်းခြင်းသည် တရားတော်နိဉ် ညီသလော၊ မညီ သလော” ဟု ကျမ်းတတ်ဆရာရို့နှင့် ဖာရိယှဲရို့ကို မိန်း တော်မူ၏။

4 သို့သော်လည်း သူရို့သည် တိတ်တိတ်နိဉ်ကြ၏။ ယေ သျှုက လူနာကိုခေါ်လျက် ရောဂါကို ပျောက်စီပြီးလျှင် သူ အား ပြန်လားစီတော်မူ၏။

5 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က “သင်ရို့အထဲက ဇာသုမဆို ကိုယ့်သားဖြစ်စီ၊ နွားဖြစ်စီ ဥပုသ်နိဉ် ရီတွင်းထဲသို့ ကျ လားခလျှင် ချက်ချင်းမဆွဲတင်ဘဲ နိဉ်ကြမည်လော့” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

6 သို့သော်လည်း သူရို့သည် ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သတ်၍ အဖြေမပီးနိုင်ကြပေ။

ဧည့်ဝတ်ပြုခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်း

7 ခေါ်ဖိတ်ထားသော သူရို့သည် အကောင်းဆုံးသော နီ ရာများ ရှီးချယ်နိဉ်ကြကြောင်းကို ယေသျှုသည် သတိ ထားမိတော်မူသောအခါ၊ ထိုသူရို့အား ပုံဥပမာတစ်ခုဖြင့် မိန်းတော်မူသည်ကား၊

8 “သင်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၌ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းခံရ သောအခါ အကောင်းဆုံးသောနီရာတွင် မထိုင်ကော့။ မ ထင်မှတ်ဘဲ သင့်ထက် ဂုဏ်အသရေဟိသော လူတစ် ယောက်ကို ဖိတ်ခေါ်ထားလို့ဟိလျှင်၊

9 သင်ရို့နှစ်ဦးလုံးကို ဖိတ်ခေါ်ထားသော ပွဲသျှင်သည် သင်ရို့ပါးကိုလာပြီး ‘ဤသူ့ကို နီရာပီးလိုက်ပါ’ ဟု ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် အရှက်ရပြီး အနိမ့်ဆုံးနီရာတွင် ထိုင်ရလိမ့်မည်။

10 ထို့ကြောင့် သင်သည် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို ခံရလျှင် လားပြီး အနိမ့်ဆုံးနီရာ၌ ထိုင်ပါ။ ထိုသို့ ထိုင်လို့ဟိလျှင် ပွဲသျှင်သည်လာ၍ ‘အဆွံ၊ ကောင်းသောနီရာသို့ ကြွပါ’ ဟု သင့်အား ဆိုလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ဖိတ်ထားခံရသော လူတိုင်း၌ ဂုဏ်သရေ ဟိလိမ့်မည်။

11 အကြောင်းမူကား ကိုယ့်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သောသူရို့သည် နိမ့်ချခြင်းကို ခံရပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ် နိမ့်ချသောသူရို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

12 ထို့နောက် ယေ သျှ က အိမ် သျှင် အား၊ “သင်သည် မိုးသောက် စာ ဖြစ်စီ၊ ညစာ ဖြစ်စီ ကျွေးမွေးဖို့ လုပ်သောအခါ အဆွံ ခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို၊ ဆွံမျိုးတံ၊ ချမ်းသာသော အိမ်နီးချင်းတို့ကို မဖိတ်ခေါ်ကော။ ဖိတ်ခေါ်ခကေကား သင့်ကို ပြန်ဖိတ်ခေါ်ပြီးလျှင် ကျေးဇူးဆပ်ကြလိမ့်မည်။

13 သို့သော် သင်သည် ဧည့်ခံပွဲ ပြုလုပ်သောအခါ၌ ဆင်းရဲသူ၊ မသန်စွမ်းသူ၊ ဒုက္ခိတ၊ မျက်ကန်းတို့ကို ဖိတ်ခေါ်လော့။

14 ထိုသို့ ဖိတ်ခေါ်လျှင် သင်သည် မင်္ဂလာဟိလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား သူ့ရဲ့သည် သင့်ကို ပြန်ပြီး ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သဖြင့် ပြောမတ်သောသူရဲ့၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်သော နိဗ္ဗာန် သင်သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကျေးဇူးဧည့်ခံပွဲကြီး ပုံဥပမာ (မသဲ ၂၂.၁-၁၀)

¹⁵ ယေ သျှုနှင့် အတူ စားပွဲ၌ထိုင် နိန်သော လူတစ်ယောက် သည် စကားတော် ကို ကြား လျှင် ယေ သျှုအား၊ “ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပွဲဝင်ရသောသူသည် မင်္ဂလာဟိပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

¹⁶ ယေသျှုကလည်း၊ “လူတစ်ယောက်သည် ကျေးဇူးဧည့်ခံပွဲကြီးကို ကျင်းပရန် လူအများကြီးကို ခေါ်ဖိတ်ခလေ၏။

¹⁷ ပွဲခံချိန်ရောက်သောအခါ ဖိတ်ခေါ်ထားသော လူတိုင်းကို အခိုင်းအစီတစ်ယောက်အား ရွတ်လိုက်ပြီးလျှင် ‘လာကတ်ပါ၊ အားလုံးအဆင်သင့် ဖြစ်နိန်ဗျာယ်’ ဟု ပြောကြားစီ၏။

¹⁸ သို့သော်လည်း သူ့ရဲ့အားလုံးက တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခွင့်တောင်းကြ၏။ ပထမလူက ‘အကျွန်ုပ်သည် လယ်တစ်ကွက် ဝယ်ထားသည်ဖြစ်၍ ထိုလယ်ကို လား၍ ကြည့်ခြင်းငှာ အကျွန်ုပ်ကို ခွင့်ပီးဖို့ တောင်းပန်ပါ၏’ ဟု ဆို၏။

19 နောက်တစ်ယောက်က ‘အကျွန်က နွားငါးရှဉ်းကို ဝယ်ထားလို့ လားပြီး ကျင့်ခိုင်းရပါမည်၊ အကျွန်ကို ခွင့် ပီးဖို့ တောင်းပန်ပါ၏’ ဟု ဆို၏။

20 အခြား တစ် ယောက် က ‘အကျွန် က အဂူ အိမ်ထောင်ပြုခါစဖြစ်လို့ မလာနိုင်ပါ’ ဟု ဆို၏။

21 အခိုင်းအစီသည် မိမိသခင်ထံပါးသို့ ပြန်လာပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်သျှင်သည် စိတ်ဆိုးပြီးလျှင် ‘မြို့၏လမ်းမ၊ လမ်းကြားကို အယင်လား၍ ဆင်းရဲသူ၊ မသန်စွမ်းသူ၊ မျက်စိကန်းသူ၊ ဒုက္ခိတတို့ကို ခေါ်လာလော့’ ဟု အခိုင်းအစီအား စီခိုင်းလိုက်၏။

22 မကြာခင် အခိုင်းအစီသည် ‘သခင် ခိုင်းလိုက်သည် အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပြီးပါဖျာယ်။ ယေဒါလေ့ နီရာလပ်ဟံ ပါသိမ့်၏’ ဟု လျှောက်လေ၏။

23 ထို့ကြောင့် သခင်က ‘တောလမ်း၊ လမ်းမတို့ကို လားပြီး အိမ်ပြည့်အောင် လူတို့ကို ရအောင် ခေါ်လာလော့။

24 အထက်က ငါဖိတ်ခေါ်ထားသောလူ တစ်ယောက်မျှ ငါ၏ စားသောက်ပွဲကို မြည်းစမ်းရမည် မဟုတ်ဟု သင်ရှိအား ငါဆို၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော်ဖြစ်ခြင်း၏ အဖိုးအခ
(မသ် ၁၀.၃၇-၃၈)

25 များစွာသော လူထုပရိသတ်အပေါင်းရှိသည် ယေသျှုနှင့်အတူ လိုက်လားကြ၍ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရှိ

အား လှည့်ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်၊

26 “ငါ့ထံသို့ လာသောသူသည် ငါ့ကို ချစ်သည်ထက် မိဖ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမနှင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ချစ်သောသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်။

27 ကိုယ့်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ မလိုက်သောသူသည်လည်း ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်။

28 သင်ရှိထဲမှ လူတစ်ယောက်သည် တိုက်တစ်လုံး တည်ဆောက်ရန် အကြံဟိလျှင်၊ ပြီးစီးအောင် ဆောက်ဖို့အတွက် ငွေအလုံလောက်ဟိသည်၊ မဟိသည်ကိုသိဖို့ အယင်ထိုင်ပြီး မတွက်ချက်ဘဲ နိန်မည်လော။

29 ထိုသို့ တွက်ချက် မကြည့်ဘဲ တိုက် မြစ် ချ၍ အဆုံးသတ်နိုင်စွမ်း မဟိလျှင် မြင်ကြသောလူတို့က ထိုလူကို လှောင်ပြောင်ကြလိမ့်မည်။

30 ‘ဤ သူ ကား တည်ဆောက် မှု ကို အစပြု၏။ သို့သော်လည်း အဆုံးသတ်နိုင်စွမ်း မဟိပါတကား’ ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

31 တနည်းကား သျှင်ဘုရင်တစ်ပါးသည် အခြားဘုရင်တစ်ပါးနှင့် စစ်ပြိုင်ဖို့ အကြံဟိလျှင်၊ စစ်သည် ၂၀,၀၀၀ နှင့် ချီလာသောဘုရင်ကို စစ်သည် ၁၀,၀၀၀ နှင့် ခုခံ နိုင်မည်လော ဆိုသည်ကို အယင်ထိုင်၍ မစဉ်းစားဘဲ နိန်မည်လော။

32 အကယ်၍ မခုခံနိုင်လျှင် စစ်ချီလာသောဘုရင် အ

ဝီး၌ဟိန်နီစဉ် တမန်တိကို ရွတ်၍ စစ်ပြေငြိမ်းရေးစကား
ကို ကမ်းလှမ်းရလိမ့်မည်။

³³ ထိုနည်းအတိုင်း၊ သင်ရို့ထဲက ဇာသူမဆို ကိုယ့်၌ဟိ
သမျှတိကို မစွန့်လျှင် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်။”

တန်ဖိုးမဟိသော ဆား

(မသံ ၅.၁၃; မာကု ၉.၅၀)

³⁴ “ဆားသည် ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်း
ပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာကို ပြန်၍ မရနိုင်။

³⁵ မြို့ဖို့ဖြစ်စီ၊ မြို့ဩဇာဖို့ဖြစ်စီ အသုံးမဝင်သဖြင့် အပြင်
သို့ ဝေးပစ်လိုက်ကြ၏။

“ကြားစရာနားဟိသော လူကား ကြားပါစီ” ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

15

ပျောက်သောသိုး

(မသံ ၁၈.၁၂-၁၄)

¹ တစ်နို့၌ အခွန်ခံသူများနှင့် အပြစ်သားအပေါင်းရို့
သည် ယေသျှု၏တရားစကားကို နားထောင်ရန် အထံ
တော်သို့ လာကြသောအခါ၊

² ဖာရိယှဲနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရို့က “ဤသူသည်
အပြစ်သားတို့ကို လက်ခံပြီးလျှင် သူရို့တို့နှင့်အတူ စား
သောက် နိန်ပါသည်တကား” ဟု စတင်၍ ညည်းတွား
ပြောဆိုကြ၏။

3 ထို့ကြောင့် ယေသုရှုသည် သူ့ရိုအား ပုံဥပမာဆောင်လျက် ပြောကြားတော်မူသည်မှာ၊

4 “သင်ရို့ထဲက တစ်ယောက်သောသူ၌ သိုးအကောင်တစ်ရာ ဟိပြီး၊ တစ်ကောင် ပျောက်လားလျှင် ဇာပိုင်လုပ်ကြမည်နည်း။ သူသည် သိုးကိုးဆယ်ကိုးကောင်ကို စားကျက်တွင်ထားခပြီး ပျောက်လားသော သိုးတစ်ကောင်ကို လား၍ ရှာလိမ့်မည်။

5 ထိုသိုးကို တို့သောအခါ သူသည် ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် မိမိ၏ပခုံးထက်တွင် ထမ်းလာလိမ့်မည်။

6 သူသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိမိ၏အဆွေခင်ပွန်း တို့နှင့် အိမ်နီးချင်းတို့ကို ခေါ်၍ ‘ငါသည် ပျောက်လားသောသိုးကို ပြန်တို့သည်ဖြစ်၍ ငါနန့်အတူ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ကြလော့’ ဟု ဆိုလိမ့်မည်။

7 ယင်းနည်းတူ နောင်တမရသော ဂုဏ်သရေဟိသောလူ ကိုးဆယ်ကိုးယောက်ထက် နောင်တရသော အပြစ်သားတစ်ယောက်အတွက် ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်ရို့ကို ငါဆို၏” ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

ပျောက်သော ဒင်္ဂါး

8 “မိန်းမတစ်ယောက်မှာ ငွေဒင်္ဂါးဆယ်ပြားဟိစွာထဲက တစ်ပြားပျောက်လားလျှင်၊ သူမသည် ဆီမီးခွက်ထွန်းလျက် မိမိ၏အိမ်ကို လှဲကျင်းကာ မတို့မချင်း စိုစိုစပ်စပ် ရှာမည် မဟုတ်လော။

၉ သူမသည် ဒင်္ဂါးပြားကို တွေ့သောအခါ မိမိ၏အဆွေခင်ပွန်း၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို ခေါ်၍ ‘ပျောက်လားသော ဒင်္ဂါးကို ငါပြန်တို့ဗျာယ်၊ ငါနုအတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့’ ဟု ဆိုလိုမိမည်။

၁၀ ယင်းနည်းတူ အပြစ်သားတစ်ယောက် နောင်တရခြင်း သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် ရှို့ ရှို့၌ ဝမ်းမြောက် ချင်လန်း စရာ ဖြစ်၏ဟု သင် ရှို့ ကို ငါ ဆိုသတည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပျောက်သောသား

၁၁ ယေသျှုက “လူတစ်ယောက်မှာ သားနှစ်ယောက် ဟိ၏။

၁၂ သားငယ်က မိမိ၏ဖခင်အား ‘အဘ၊ အကျွန်၏ အမွေရပိုင်ခွင့်ကို ခွဲဝီပီးပါ’ ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ဖခင်က မိမိ၏ဥစ္စာကို သားနှစ်ယောက်အား ခွဲဝီပီးလိုက်၏။

၁၃ ထို့နောက် ရက်အနည်းချေ ကြာသောအခါ သားငယ်သည် မိမိဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးကို ရောင်းချပြီးလျှင် ရသော ဖဲသာတိုက်ကို ယူ၍ ဝီးသောတိုင်းပြည်သို့ ထွက်လားလေ၏။ သူသည် ထိုပြည်တွင် အပျော်အပါးလိုက်စားကာ ဖဲသာတိုက်ကို ဖြုန်းတီးပစ်၏။

၁၄ ဟိသမျှဖဲသာ ကုန်လားသောအခါ ထိုတိုင်းပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ အလွန်အစာခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်သဖြင့် သူလည်း ငတ်ပြတ်လေ၏။

15 ထိုအခါ သူသည် ထိုပြည်သားတစ်ယောက်ပါးသို့ လား၍ အငှားခံလေ၏။ အလုပ်သျှင်က သူ့အား မိမိ၏လယ်ထဲသို့ ဝက်စာပီးရန် ရွတ်လိုက်၏။

16 သူသည် ဝက်တိစားနိုင်သော ပဲတောင့်ကိုပင် စားချင်လောက်အောင် ငတ်မွတ်သော်လည်း ဇာသူမှလည်း သူ့အား အစာကို မကျွေးကြ။

17 ထိုအခါ သူသည် အမြင်မှန်ရပြီးလျှင်၊ ‘ငါ့အဖ၏ အငှားသားတိတောင်မှ အစာကို ဝမ်းဝအောင် စားကြရ၏။ ငါမူကား ဤနီရာ၌ သီလောက်အောင် ငတ်မွတ်နိုင်ယာ။’

18 ငါသည် ဤအရပ်မှ ထွက်ခွါ၍ ငါ့အဖပါးသို့ ပြန်လားပြီးလျှင်၊ အဘ၊ အကျွန်သည် ဘုရားသခင်ကို လည်းကောင်း အဖကိုလည်းကောင်း ဆန့်ကျင်၍ ပြစ်မှားမိပါဗျာယ်။

19 အကျွန်သည်ကား အဖ၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှာ မထိုက်တန်ယာ၊ အဖ၏အငှားသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အကျွန်ကို မှတ်တော်မူပါ’ ဟု ပြောမည့်အကြံဖြင့်၊

20 သူသည် ထ၍ မိမိ၏အဖပါးသို့ ပြန်လားလေ၏။

“သို့ရာတွင် သူ၏ဖခင်သည် အဝီးကပင် သူ့ကို မြင်လျှင် အလွန်သနားသော စိတ်ဖြင့် မိမိသားပါးသို့ ပြီးလားပြီးလျှင် သားကို ဖက်၍ နမ်းလေ၏။

21 သားဖြစ်သူက ‘ဘာဘာ၊ အကျွန်သည် ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း အဘကိုလည်းကောင်း ဆန့်ကျင်၍ ပြစ်မှားမိပါဗျာယ်၊ အဘ၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှာ မ

ထိုက်တန်ယာ’ ဟု ဖခင်အား ပြော၏။

²² သို့ရာတွင် ဖခင်က မိမိ၏အခိုင်းအစီတိအား ‘အယင် လာကတ်၊ အကောင်းဆုံးဝတ်ရုံကို ယူလာပြီးလျှင် သူ့အား ဝတ်ပီးကတ်။ သူ့လက်၌ လက်စွပ်ကို ဝတ်ပီးပြီးလျှင် သူ့ ခြံထောက်မှာ ဖိနပ်ကိုလည်း စီးပီးကတ်။

²³ ပြီးလျှင် ဆူဖြိုးအောင် ကျွေးထားသော နွားပေါက် ချေကို သတ်ပြီးလျှင် ငါရို့တိ ပျော်ပွဲစားကြကုန်အံ့။

²⁴ အကြောင်းမူကား ငါ၏သားသည် သီကျလားပြီး တ ဖန်ပြန်၍ အသက်ရှင်လာ၏။ ပျောက်ဆုံးလားခပြီး ပြန် တို့ရ၏’ ဟု ဆိုလေ၏။ ထို့နောက် သူရို့သည် ပျော်ပွဲစား ကြလေ၏။

²⁵ “ယင်းအချိန်၌ သားကြီး ဖြစ်သူသည် လယ်ထဲ၌ ရောက်နိုင်၏။ သူသည် ပြန်လာ၍ အိမ်နားသို့ ရောက် သောအခါ တီးမှုတ် ကခုန်သံကို ကြားရ၏။

²⁶ ထို့ကြောင့် သူသည် အခိုင်းအစီတစ်ယောက်ကို ခေါ် ပြီး ‘ဇာတိ လုပ်နိုင်ကတ်လဲ’ ဟု သူ့အား မိန်း၏။

²⁷ ‘သခင်၏ညီသည် အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာဗျာယ်၊ သို့ ဖြစ်၍ သခင်၏အဖသည် ဘေးမသီ ရန်မခ မိမိသားကို ပြန်ရသောကြောင့် ဝအောင် ကျွေးထားသော နွားပေါက် ချေကို ပေါ်လိုက်ပါ၏’ ဟု အခိုင်းအစီက ပြန်ပြော၏။

²⁸ သားကြီးသည် စိတ်ဆိုး၍ အိမ်ထဲသို့ မဝင်ဘဲနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏ဖခင်သည် အပြင်ကို ထွက်လာပြီးလျှင် သားဖြစ်သူကို အိမ်ထဲသို့ဝင်ရန် ဖျောင်းဖျာလေ၏။

29 သို့သော်လည်း သား ကြီး က ‘စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ အဖကို အလုပ်အကျွေးပြုလျက် အဖ၏ စီခိုင်းချက်များကိုလည်း တစ်ခါချေတောင်မှ မလွန်ဆန်ခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း အဖသည် အကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်း တို့နှင့် အတူ ပျော်ပွဲစားခြင်း ငှာဆိတ်တစ်ကောင်တောင် အကျွန်ုပ်အတွက် မပီးဖူးပါကား။

30 သို့ရာတွင် အဖ၏ဥစ္စာတို့ကို မိန်းမပျက် တို့နှင့် ပျော်ပါးကာ ဖြုန်းတီးပစ်ခဲ့သော အဖ၏သား အိမ်သို့ ပြန်လာသောအခါ အဖသည် သူ့အတွက် ဝအောင် ကျွေးထားသော နွားပေါက်ချေကို ပေါ်ပီးပါသည်တကား’ ဟု ဆို၏။

31 အဖက ‘ငါ့သား၊ သင်သည် ငါနန့်အတူ အမြဲနီ၏။ ငါမှာ ဟိသမျှသောအရာသည် သင်၏ဥစ္စာစုစုဖြစ်၏။

32 သို့ရာတွင် ငါ့ရို့မှာ ပျော်ပွဲစား၍ ဝမ်းသာစရာ အကြောင်း ဟိ၏။ အကြောင်းမူကား သင်၏ညီသည် သီကျလားခပြီးလျှင် အသက်ပြန်ရှင်လာ၏။ ပျောက်ဆုံးလားခပြီးလျှင် ပြန်တို့ရ၏။’ ” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

16

လိမ္မာပါးနပ်သော ဘဏ္ဍာစိုး

1 ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရို့အား၊ “တစ်ခါက သူဌေးတစ်ဦး၌ အခိုင်းအစီ ဘဏ္ဍာစိုး တစ်ယောက်ဟိ၏။ ထိုသူ

သည် သခင်၏ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို သုံးဖြုန်းနိုင်ကြောင်းကို လူတို့က သူဌေးအား တိုင်တန်းကြ၏။

² သူဌေးသည် သူ့ကို ခေါ်ပြီး ‘သင်၏အကြောင်းကို ငါ ကြားရသည်မှာ အပိုင်လဲ။ သင့်လက်ထဲ၌ဟိသော ငါ့ဥစ္စာ တို့ကို တင်ပြပါ။ သင်သည် ဆက်ပြီး ငါ၏ဘဏ္ဍာစိုး လုပ် ရလိမ့်မည် မဟုတ်’ ဟု ဆို၏။

³ ဘဏ္ဍာစိုးက၊ ‘ငါ အပိုင် လုပ်ရမည်နည်း၊ ငါ့သူဌေးက ဘဏ္ဍာစိုးအရာကို နှုတ်လားခဗျာယ်။ လယ်လုပ်ဖို့ ခွန်အား လည်း ငါ့မှာမဟိ၊ တောင်းစားဖို့လည်း ရှက်ဖို့ကောင်း၏။

⁴ ရာထူးပြုတ်ပြီးနောက် မိတ်ဆွေတို့က ငါ့ကို သူရုံးအိမ်၌ လက်ခံစီခြင်းငှာ အပိုင်လုပ်ရမည်ကို ငါသိ၏’ ဟူ၍ တ ကိုယ်တည်း ပြောဆိုကာ။

⁵ သူ၏ သခင်ကို အကြီးပီးရမည့်သူ အားလုံးကို ခေါ်၍ ပထမလူအား ‘ငါ့သူဌေးကို သင်ပီးဖို့ အကြီး ဇာလောက် ဟိသနည်း၊’ ဟု မိန်း၏။

⁶ ထိုသူက ‘သံလွင်ဆီ ဂါလံ ၈၀၀ ဟိပါ၏’ ဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ဘဏ္ဍာစိုးက၊ ‘သင်၏စာရင်းကို ယူ လိုက်၊ ဂါလံ ၄၀၀ လို့ ထိုင်ပြီးလျှင် မှတ်လိုက်’ ဟု ဆို၏။

⁷ ထို့နောက် အခြားတစ်ယောက်အား ‘သင်သည်လည်း အကြီးဆပ်ဖို့ ဇာလောက်ဟိသနည်း’ ဟု မိန်း၏။ ထို သူက ‘ဂျုံစပါးတင်း ၁,၀၀၀ ဟိပါ၏’ ဟု ဆိုလျှင်၊ ‘သင်၏စာရင်းတွင် တင်း ၈၀၀ လို့ မှတ်လိုက်’ ဟု ဆို၏။

⁸ ထိုအခါ သူဌေးသည် သစ္စာမဟိသော ဘဏ္ဍာစိုး၏

လိမ္မာပါးနပ်စွာပြုသော လုပ်ဆောင်ချက်အတွက် သူ့ကို ချီးမွမ်း လေ၏။ အကြောင်းမူကား ဤ လောကသား တံသည် လောကီ ကိစ္စ ဆောင်ရွက် ရာ၌ အလင်း၏ သားသမီးတိထက် လိမ္မာပါးနပ်ကြ၏။”

9 “တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ အားဖြင့် အဆွဲခင်ပွန်းရအောင် ပြုကြလော့။ သို့ပြုလျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်ဆုံးသောအခါ သင်ရို့ကို ထာဝရ အိမ်တော်၌ ကြိုဆိုလက်ခံလိမ့်မည်။

10 သေးငယ်သည့်အမှု၌ သစ္စာဟိသူသည် ကြီးသော အမှု၌လည်း သစ္စာဟိ လိမ့်မည်။ သေးငယ်သော အမှု၌ သစ္စာမဟိသူကား ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာမဟိနိုင်။

11 သို့ဖြစ်၍ သင်ရို့သည် လောကီစည်းစိမ်ကို အသုံးပြု ရာတွင် သစ္စာမဟိလျှင် သင်ရို့ကို မှန်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို အပ်ဖို့ ဇာသူက ယုံနိုင်မည်နည်း။

12 သင်ရို့သည် သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပတ် သတ်၍ သစ္စာမဟိလျှင် ဇာသူက သင်ရို့ကို အပိုင်ပီးမည် နည်း။

13 “မည်သည့် အခိုင်းအစီတစ်ယောက်မျှ သခင်နှစ် ဦး၏ အခိုင်းအစီကို မခံနိုင်။ သခင်တစ်ဦးကို မုန်း၍ တစ်ဦးကို ချစ်လိမ့်မည်။ တစ်ဦးကို သစ္စာဟိပြီး တစ်ဦး ကို မလို့မခန့် ပြုလိမ့်မည်။ သင်ရို့သည် တစ်ချိန်တည်း၌ ဘုရားသခင်၏ အခိုင်းအစီနှင့် လောကစည်းစိမ်၏ အ

ခိုင်းအစီကို မခံနိုင်ကတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှု၏ နှုတ်တော်ထွက် စကား

(မသေ ၁၁.၁၂-၁၃: ၅.၃၁-၃၂; မာကု ၁၀.၁၁-၁၂)

¹⁴ ငွေကို တပ်မက်သော ဖာရိဗုရ်သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် ယေသျှုကို ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။

¹⁵ ယေသျှုက “သင်ရို့သည် လူတိရို့၌ မိမိကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်ယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်က သင်ရို့စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူ၏။ လူတိ အမြတ်တနိုးထားသောအရာသည် ဘုရားသခင်၏ ရှိတော်၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၏။

¹⁶ “ပညတ် ကျမ်းနှင့် ပရောဖက် ကျမ်းများသည် ဗတုတိ ဇံဆရာ ယောဟန်လက်ထက် တိုင်အောင် သက်ရောက်လျက် ဟိ၏။ ယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ဟောပြောလျက်ဟိ၏။ လူအပေါင်းရို့သည် နိုင်ငံတော်သို့ အနိုင်အထက် တိုးဝင်ကြ၏။

¹⁷ သို့ရာတွင် ပညတုတိကျမ်း၌ ဗိနုဓုတစ်လုံး ပျက်စီးမည်ထက် ကောင်းကင်နှင့် မြီကြီး ပျက်စီးရန် ပိုလွယ်၏။

¹⁸ “အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့် လက်ထပ်လျှင် ကာမဖောက်ပြားသောသူ ဖြစ်၏။ ကွာယှင်းထားသော မိန်းမနှင့် လက်ထပ်သောသူ ကလည်း ကာမဖောက်ပြားသောသူ ဖြစ်၏။

သူဌေးနှင့် လာဇရု

19 “တစ်ခါက သူဌေးတစ်ဦးသည် ကမုဗလာနီနှင့် ပိတ်ချောကို နို့တိုင်းဝတ်ဆင်၍ စည်းစိမ်ခံစားနိုင်၏။

20 လာဇရုနာမည်ဟိသော သူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည် ခန္ဓာတစ်ခုလုံး သွီးစုနာပေါက်၍ သူဌေး၏ အိမ်တန်းခါးနား၌ တုံးလုံးလဲ နိုင်၏။

21 သူသည် သူဌေးစားပွဲမှကျသော စားကြွင်းစားကျန်တံကို စားရဖို့ တောင့်တနိုင်၏။ ခွီးတိကလည်း သူ၏ သွီးစုနာတံကို လာ၍ လျက်နိုင်ကြ၏။

22 “ဆင်းရဲသားသည် သီလွန်၍ ကောင်းကင်တမန်ရို့သည် သူ့ကို အာဗြဟံ၏ ရင်ခွင်ပါးသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ သူဌေးကလည်း သီဆုံး၍ သဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရ၏။

23 သူသည် မရဏာနိုင်ငံတွင်* ဝေဒနာကို ပြင်းစွာ ခံစားနိုင်သောကြောင့် အထက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ အာဗြဟံကိုလည်းကောင်း၊ အာဗြဟံရင်ခွင်၌ လာဇရုကိုလည်းကောင်း မြင်ရလေ၏။

24 ထို့ကြောင့် သူဌေးကလည်း၊ ‘အဖအာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမီးတောက်ထဲ၌ ဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားနိုင်ရပါ၏။ လာဇရု၏ လက်ဖျားကို ရီမှာနှိုက်ပြီး အကျွန်ုပ်လျှာကို အီးစီဖို့ သူ့ကို အကျွန်ုပ်ပါးသို့ ရွတ်ပီးပါ’ ဟု အော်ဟစ် ပြောဆိုလေ၏။

* 16:23 မရဏာနိုင်ငံ၊ လူသိရှိ၏ ကမ္ဘာ။

25 “သို့သော်လည်း အာဗြဟံက၊ ‘ငါ့သား၊ သင်သည် အသက်ရှင်နိုင်စဉ်က သုခချမ်းသာ ခံစားရပြီး လာဇရုက ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားရသည်ကို အောက်မီပါ။ အဂုမှာ သူသည် သက်သာခြင်းကို ခံစားရပြီး သင်ကား ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစား နိုင်ရ၏။

26 ထိုမျှမက သင်နှင့် ငါရို့စပ်ကြားတွင် အသူရာ ချောက်ကြီးတစ်ခု ဟိသဖြင့် သင်ရို့ဖက်မှ ငါရို့ဖက်သို့ လည်းကောင်း၊ ငါရို့ဖက်မှ သင်ရို့ဖက်သို့ လည်းကောင်း ကူးချင်သော်လည်း မကူးနိုင်ကြ’ ဟု ပြန်ပြော၏။

27 သူဌေးက၊ ‘အဖအာဗြဟံ၊ ဤသို့ဆိုလျှင် လာဇရုကို အကျွန်ုပ်အဖအိမ်သို့ ရွတ်ပီးဖို့ တောင်းပန်ပါ၏။

28 အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်မှာ ညီငါးယောက် ဟိ ပါ၏။ သူရို့သည်လည်း ဝေဒနာခံစားရသော ဤအရပ် သို့ မရောက်စီရန် သူ့ကို သတိပီးခိုင်းလိုက်ပါ’ ဟု တောင်း ဆိုလေ၏။

29 “အာဗြဟံကလည်း၊ ‘သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို သတိ ပီးရန် မောသျှေမှစ၍ ပရောဖက်တိ ဟိကြ၏။ ထိုသူရို့ စကားကို နားထောင်ကတ်ပါစီ’ ဟု ဆို၏။

30 သူဌေးကလည်း၊ ‘အဖအာဗြဟံ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ သီလားခသောလူထဲက တစ်ယောက်သည် ထမြောက်၍ သူရို့ပါးသို့ လားလျှင် သူရို့သည် အပြစ်မှ နောင်တရကြ ပါလိမ့်မည်’ ဟု ပြောလေ၏။

31 အာဗြဟံကလည်း ‘သူရို့သည် မောသျှေနှင့် ပရော

ဖက်စကားတို့ကို နားမထောင်လျှင်၊ တစ်ယောက်သောသူသည် သီဆုံးခြင်းမှ ထမြောက်သော်လည်း သူ့ရို့ ယုံကြည်ကြလိမ့်မည် မဟုတ် ဟု ဆိုလေ၏။” ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေ၏။

17

အပြစ်

(မသေ ၁၈.၆-၇, ၂၁-၂၂; မာကု ၉.၄၂)

¹ ယေ သျှု က၊ “လူသည် အပြစ်ပြုလုပ် နိုင်သည့် အကြောင်း မုချဟိ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပြုလုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စီသူသည် အမင်္ဂလာဟိ၏။

² ဤသူသည် သူငယ်တစ်ယောက်ကို လမ်းလွဲစီသည်ထက် မိမိလိုင်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲပြီး ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချခံရသည်ကား ပို၍ ကောင်း၏။

³ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။

“သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင် သူ့ကို ဆုံးမလော့။ သူသည် နောင်တရလျှင် သူ့ကို ခွင့်ရွတ်လော့။

⁴ တစ်နိတည်းတွင် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သင့်ကိုပြစ်မှားပြီး ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သင့်ပါးသို့လာ၍ ‘ငါ့နောင်တရပါဗျာယ်’ ဟုဆိုလျှင် သင်သည် သူ၏အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်ရမည်” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ယုံကြည်ခြင်း

5 တမန်တော်ရှိက သခင်ဘုရားအား “အကျွန်ရဲ့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို တိုးပွားစီတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

6 သခင်ဘုရားက၊ “သင်ရဲ့ သည် မုံညှင်းစို့မျှသာ ယုံကြည်ခြင်းဟိလျှင် ဤပိုးစာပင်ကို ‘အမြစ်ပါကျွတ်ပြီး ပင်လယ်ထဲစိုက်နိန်လော့’ ဟု ဆိုလျှင် သင်ရဲ့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။

အခိုင်းအစီ၏ တာဝန်ဝတ္တရား

7 “သင်ရဲ့တွင် လယ်ထွန်သားဖြစ်စီ၊ သိုးကျောင်းသား ဖြစ်စီ အခိုင်းအစီတစ်ယောက်ဟိသည်ဟု ဆိုပါစို့။ ထိုသူသည် လယ်ထဲက ပြန်လာသောအခါ ညစာစားဖို့ရန် အယင်လာထိုင် ဟု သင်ရဲ့ထဲက ဇာသူက ပြောမည်နည်း။

8 ထိုသို့မဆိုဘဲ၊ ‘ငါ့အတွက် ညစာကိုပျင်လိုက်၊ ငါစားသောက်နိန်စဉ် ခါးကိုစည်း၍ ငါ့ကို လုပ်ကျွေးလော့။ ပြီးမှ သင်စားသောက်လော့’ ဟု ဆိုမည် မဟုတ်လော။

9 အခိုင်း အစီသည် မိမိအသျှင် စီခိုင်းသည့် အတိုင်း ဆောင်ရွက်သောကြောင့် သခင်သည် သူ့အား ကျေးဇူးတင်မည်လော။

10 ထိုနည်းတူ သင်ရဲ့ကလည်း မိမိရဲ့အား စီခိုင်းသော အရာအားလုံးကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးချိန်၌ ‘ငါ့ရဲ့သည်လည်း သာမန်အခိုင်းအစီများပင် ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့ရဲ့ဆောင်ရွက်စရာ တာဝန်ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသာဖြစ်သည်’ ဟု ဆိုကြလော့” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

နှာသည် ဆယ်ဦးကို ယေသျှု ကျန်းမာစီတော်မူခြင်း

11 ယေသျှုသည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခရီးပြုတော်မူစဉ် ယာမာရိနယ်နှင့် ဂါလိလဲနယ်စပ်ကြားတလျှောက် ကြွတော်မူ၏။

12 ရွာတစ်ရွာသို့ ဝင်သောအခါ နှာသည်ဆယ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။ သူရို့သည် အဝီးတွင်ရပ်လျက်၊

13 “ယေသျှု၊ အကျွန်ရို့ကို သနားတော်မူပါ” ဟု ဟစ်အော်ကြ၏။

14 ယေသျှုသည် ထိုသူရို့ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ “သင်ရို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တံပါးသို့ လား၍ ကိုယ်ကိုပြကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူရို့သည် လားနိန်စဉ် သန့်ယှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။*

15 သူရို့အထဲက တစ်ယောက်သည် ရောဂါပျောက်ကင်းကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ကျယ်သော အသံဖြင့် ချီးမွမ်းလေ၏။

16 ထို့နောက် ယေသျှု၏ ခြံတော်ရင်းတွင် ပြပ်ဝပ်လျက် ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းလေ၏။ ထိုသူကား ယာမာရိ အမျိုးသားဖြစ်၏။

* 17:14 သန့်ယှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ရှု ၅.၁၂။

17 ယေသျှုက “တစ်ကျိပ်သောလူရှိသည် သန့်ယှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်လော။ ကျန်သော ကိုးယောက်ကား ဇာမှာ ဟိကြသနည်း။

18 ဤတစ်ပါးအမျိုးသား မှတစ်ပါး ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းရန် ပြန်လာသောသူ တစ်ယောက်မျှ မဟိသလော” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

19 ထို့နောက် ယေသျှုက “သင်ထ၍ လားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ရောဂါကို ပျောက်စီ ဗျာယ်” ဟု ထိုသူအား မိန်းတော်မူ၏။

နိုင်ငံတော်တည်ခြင်း

(မသဲ ၂၄.၂၃-၂၈, ၃၇-၄၁)

20 ဟ ရီ ယုံ တချို့ က၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ဇာအချိန်၌ တည်မည်နည်း၊ ဟု ယေသျှုအား မိန်းလျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က “ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် မြင်နိုင်သည့်အရပ်၌ မတည်။

21 ဤအရပ်၌ကြည့်လော့၊ ထိုအရပ်၌လည်း ကြည့်လော့ဟု မပြောနိုင်။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်ရှိအထဲ၌† တည်လျက်ဟိသည်” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

† 17:21 သင်ရှိအထဲ၌၊ သို့မဟုတ် သူရှိအလယ်၌၊ သို့မဟုတ် သင်ရှိအလယ်၌ ချက်ချင်းပေါ်လာလိမ့်မည်။

22 ကိုယ်တော်က တပည့်တော်ရှိအား “လူသား၏ နို့ရက်တစ်ရက်ကို မြင်တို့ချင်သော်လည်း မမြင်တို့ရသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

23 လူတိက ‘လူသားသည် ဤအရပ်၌ ဟိ၏။ ထိုအရပ်၌ ဟိ၏’ ဟု ဆိုသော်လည်း လိုက်ပြီး မရှာကတ်ကေ။

24 ကောင်းကင် တစ်ဖက် မှ လျှပ်ပြက် သော အလင်းရောင်သည် ကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံး ထွန်းတောက်သကဲ့သို့ လူသားသည် မိမိနို့ရက်၌ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

25 သို့သော်လည်း လူသားသည် များစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဤခေတ် လူတိ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဦးစွာခံရလိမ့်မည်။

26 နောဇ လက်ထက်၌ ဖြစ်ပျက်သကဲ့သို့ လူသားလက်ထက်တွင်လည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

27 သဘောထဲသို့ နောဇဝင်ပြီးနောက် ရီလွမ်းမိုးလာသဖြင့် လူအားလုံး သိကြိပျက်စီးသည့်နို့တိုင်အောင် လူအပေါင်းရှိသည် စားသောက်လျက်၊ အိမ်ထောင်ပြုလျက်နိန်ကြ၏။

28 ယင်းနည်းတူ လောတလက်ထက်၌ လူအပေါင်းရှိသည် စားသောက် ရောင်းဝယ် လျက်၊ စိုက်ပျိုးတည်ဆောက်လျက်နိန်ကြ၏။

29 သောဒိုမြို့မှ လောတ ထွက်ခွါလာသောနို့တွင် ကောင်းကင်မှ ကန်နှင့်ရောသော မီးမိုးရွာ၍ သူရှိအားလုံး

သည် သိကြီးပျက်စီးကြ၏။

³⁰ လူသား ပေါ်ထွန်းတော်မူသော နို့တွင်လည်း ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

³¹ “ယင်းနို့ရက်၌ အိမ်ခေါင်ထက်တွင် ဟိသောသူသည် အိမ်ထဲ၌ဟိသော ဥစ္စာပစ္စည်းကို ယူဖို့ မဆင်းစီကေ။ ယင်း နည်းတူ လယ်ထဲ၌ဟိသောသူသည် အိမ်မပြန်စီကေ။

³² လောတ၏မယားကို အောက်မို့ကြလော့။

³³ မိမိအသက်ကို ကယ်လိုသောသူသည် အသက် ယှဉ်းလိမ့်မည်။ ကိုယ့်အသက်ကို ဆုံးယှဉ်းရသောသူမူကား အသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။

³⁴ သင်ရို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ ယင်းနို့ည၌ အိပ်ရာတစ် ခုထဲတွင် အိပ်နိုင်သူ လူနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တစ်ယောက်ကို ထားခလတုတုံ။

³⁵ ကြိတ်ဆုံကြိတ်နိန်သော မိန်းမနှစ်ယောက်ထဲက တစ် ယောက်ကို သိမ်းယူပြီး တစ်ယောက်ကို ထားခလတုတုံ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁶ †

³⁷ တပည့်တော်ရို့က “အသျှင်၊ ဇာအရပ်တွင် ဤအရာ တိ ဖြစ်ပျက်ပါမည်နည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြလျှင်၊

17:31 မ ၂၄.၁၇-၁၈; မာ ၁၃.၁၅-၁၆ **17:33** မ ၁၀.၃၉; ၁၆.၂၅; မာ ၈.၃၅; လု ၉.၂၄; ယော ၁၂.၂၅ † **17:36** တချို့ လက်ရိုးမူရင်းကျမ်းများ၌ အခန်းငယ် ၃၆၊ လယ်ထဲ၌ အလုပ်လုပ်နိုင်သူ နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကို သိမ်းယူပြီး တစ်ယောက်ကို ထားခလတ္တံ့၊ ဟု ပေါင်းထည့်ထားသည် (ရှု မ ၂၄.၄၀)။

ယေသျှုက “အသီကောင်ဟိသောအရပ်၌ လင်းတတိ
စုရိုးလာကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

18

မုဆိုးမနှင့် တရားသူကြီးပုံဥပမာ

¹ ထို့နောက် ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရို့အား စိတ်
အားမလျော့ဘဲ အမြဲတမ်းဆုတောင်းပတုထနာ ပြုသင့်
ကြောင်းကို ပုံဥပမာဆောင်၍ သွန်သင်တော်မူ၏။

² “မြို့တစ်မြို့၌ ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်၊ လူ့မျက်နှာ
ကိုမထောက်သော တရားသူကြီးတစ်ယောက် ဟိ၏။

³ ထိုမြို့၌ဟိ သော မုဆိုးမ တစ် ယောက် သည်
တရားသူကြီးပါးသို့ အကြိမ်ကြိမ်လားပြီး ‘အကျွန်ုပ်ဖက်
ကန်၍ အကျွန်ုပ်ကို တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူပါ’ ဟု
လျှောက်ထား၏။

⁴ တရားသူကြီးသည် မုဆိုးမ၏လျှောက်ထားချက်ကို
အချိန်ကြာကြာ ငြင်းဆန်နိန့်ခ၏။ တရားသူကြီးက ‘ငါ
သည် ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်၊ လူ့မျက်နှာကို မထောက်
တတ်၊

⁵ သို့သော်လည်း ဤမုဆိုးမသည် ငါ့ကို နှောက်ယှက်
နိန့်သည် ဖြစ်၍ သူမ အတွက် တရား မျှတမှု ဟိ စီရန်
သူမ၏အမှုကို ငါစီရင်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင် သူမသည် ငါ့
အား ဆက်လက်နှောက်ယှက်လျှင် နောက်ဆုံး၌ ငါပင်ပန်း
လိမ့်မည်’ ဟု စိတ်ထဲ၌ ရေရွတ်နိန့်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

6 ထိုအခါ သခင်ဘုရား က၊ “အကျင့် ပျက် သော တရားသူကြီးပြောဆိုပုံကို နားထောင်ကြလော့။

7 ရှိုး ကောက်တော်မူသည့် လူတို့က တရားမျှတမှု အတွက် နို့ညမပြတ် အော်ဟစ် တောင်းလျှောက်နိုင်ကြ လျှင် ဘုရားသခင်သည် သူရို့ကိုကူညီရန် နှောင့်နှေးတော် မူမည်လော။

8 သင် ရို့ အား ငါ ဆိုသည် ကား၊ သူ ရို့ ဖက်၌ အလျင်အမြန် တရားစီရင် တော် မူ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း လူသားကြွလာတော်မူသောအခါ ယုံကြည် ခြင်းကို ဤလောက၌ တို့နိုင်မည်လော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖာရိယုနှင့် အခွန်ခံပုံဥပမာ

9 ကိုယ့်ကိုကိုယ်ကောင်းမြတ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက် သူတစ်ပါးကို မထိလေးစားပြုတတ်သော လူတချို့အား ယေသျှုသည် ပုံဥပမာကိုဆောင်၍၊

10 “တစ်ခါက လူနှစ်ယောက်သည် ဆုတောင်းရန် ဗိမာန် တော်သို့ လားကြ၏။ တစ်ယောက်က ဖာရိယုဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ယောက်က အခွန်ခံဖြစ်၏။

11 ဖာရိယုသည် တစ်ယောက်တည်းရပ်၍ ဆုတောင်း* သည်မှာ ‘အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်သည် အခြားတို့လူကဲ့သို့ လောဘကြီးသူ၊ မရိုးဖြောင့်သူ၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသူနှင့်

* 18:11 တစ်ယောက်တည်းရပ်၍ ဆုတောင်း၊ အခြားသော မူရင်းကျမ်းတွင် ရပ်၍ သူ့အတွက် ဆုတောင်းလေ၏။ ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

ဤအခွန်ခံကဲ့သို့ မဟုတ်၍ ကိုယ်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ၏။

¹² အကျွန်ုပ်သည် တစ်ပတ်တွင် နှစ်ရက် အစာယောင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဝင် ငွီအားလုံးထဲက ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ပီးလူပါ၏’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

¹³ သို့သော်လည်း အခွန်ခံမူကား အဝီးကရပ်လျက် ကောင်းကင်ကို မော်မကြည့်ဝံ့ဘဲ ‘အို ဘုရားသခင်၊ အပြစ်သားဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ’ ဟု ရင်ဖတ်တီးပြီးလျှင် ဆုတောင်းလေ၏။”

¹⁴ “သင် ရှို့ ကို ငါ ဆိုသည် ကား၊ အခွန်ခံ သည် ဘုရားသခင်၏ အပြစ်လွတ်ခြင်းကို ခံရပြီးလျှင် အိမ်ကို ပြန်လေ၏။ ဖာရိယဲ့က အပြစ်လွတ်ခြင်း မခံရ။ အကြောင်းမူကား ကိုယ့် ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်သောသူသည် နှိမ့်ချခြင်းခံရပြီးလျှင်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသောသူကား ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုက အချေတိကို ကောင်းကြီးပီးတော်မူခြင်း
(မသံ ၁၉.၁၃-၁၅; မာကု ၁၀.၁၃-၁၆)

¹⁵ လူတချို့သည် မိမိ ရှို့၏ အချေတိ ကို ယေသျှု၏လက်တော်နှင့် တို့ထိနိုင်စီရန်အတွက် ကိုယ်တော့်ထံပါးသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြသည်ကို တပည့်တော်ရှိမြင်လျှင် ထိုသူရှိအား အပြစ်တင်ကြ၏။

16 သို့ရာတွင် ယေသုရှုသည် အချေတိကို အထံတော်သို့ ခေါ်လျက် “အချေတိ ငါ့ပါးကို လာကတ်ပါစီ။ မတားဆီး ကတ်ကော့။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သည် ထိုသို့သောသူရှိ၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

17 ငါ အမှန် ဆိုသည် ကား၊ အကြင်သူ သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အချေကဲ့သို့ မခံယူလျှင် နိုင်ငံတော်ကို ဝင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဥစ္စာကြွယ်ဝသူ

(မသဲ ၁၉.၁၆-၃၀; မာကု ၁၀.၁၇-၃၁)

18 ယုဒ အမျိုးသား ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် က “ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကိုရဖို့ အကျွန် သည် ဇာချင့်ကို လုပ်ရပါမည်နည်း” ဟု ယေသုအား မိန်း လျှောက်၏။

19 ယေသုကလည်း “သင်သည် ငါ့ကို ဇာကြောင့် ကောင်းမြတ်သော သူ ဟု ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး ကောင်းမြတ်သောသူ တစ်ယောက်လေ့ မဟိ။

20 သင်သည် ပညတ်တော်တိကို သိသည် မဟုတ်လော။ ‘သူ့မယားကို မပြစ်မှားကော့။ လူ့အသက်ကို မသတ်ကော့။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးကော့။ မမှန်သောသက်သီကို မခံကော့။ မိဖ ကို ရိုသီစွာပြုလော့’ ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

21 ထိုသူက “ဤပညတ်တိကို အကျွန်သည် ငယ်ရွယ်စဉ် ကတည်းက စောင့်ထိန်းခဲ့ပါ၏” ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

22 ထိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် ယေသျှုက “သင်၌ တစ်ခုလိုသိမ့်၏။ သင်၌ ဥစ္စာဟိသမျှကို ရောင်းပြီး ဆင်းရဲသားတို့ကို ပီးကမ်းစွန့်ကြဲလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ ထို့နောက်မှ လာ၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

23 သို့သော် ထိုသူသည် အလွန် ဥစ္စာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်၏ စကားတော်ကို ကြားသောအခါ အလွန်ပင် စိတ်မချမ်းသာဖြစ်လေ၏။

24 ထိုအခြင်းအရာကို ယေသျှုမြင်သောအခါ “ဥစ္စာရတတ်သူရှိသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန် ခက်ခဲ၏။

25 ဥစ္စာရတတ်သူက ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရမည်ထက် ကုလားအုတ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုဝင်ရန် ပိုလွယ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

26 စကားတော်ကို ကြားသော လူတို့က လည်း “သို့ဖြစ်လျှင် ဇာသူက ကယ်တင်ခြင်းကို ရနိုင်ပါမည်နည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

27 ယေသျှုက “လူမတတ်နိုင်သော အရာကို ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

28 ထိုအခါ ပေတရုသည် “ကြည့်ပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်အိမ်ကို စွန့်ပြီးလျှင် ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်လာကြပါသည်” ဟု လျှောက်၏။

29 ကိုယ်တော် က “ငါ အမှန် ဆိုသည် ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် အတွက် မိမိ အိမ်၊ မယား၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ မိဖု၊ သားသမီးတို့ကို စွန့်သောသူ သည်၊

30 ဤဘဝ၌ အဆပေါင်းများစွာ အကျိုးကို ခံစားရပြီး လျှင် နောင်ဘဝ၌လည်း ထာဝရအသက်ကို ရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေ သျှု သည် သူ၏သီ ဆုံး ခြင်း အကြောင်း ကို တတိယအကြိမ် ဖော်ပြတော်မူခြင်း

(မသေ ၂၀.၁၇-၁၉; မာကု ၁၀.၃၂-၃၄)

31 ယေသျှုသည် တပည့်တော်တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးကို ခေါ် ပြီးလျှင် “နားထောင်ကြလော့၊ ငါရှိသည် ယေရုဆလင် မြို့သို့ လားကြမည်။ လူသားအကြောင်းနှင့်ပတ်သတ်ပြီး လျှင် ပရောဖက်တို့ ရိုးသားထားသောအရာအားလုံး ထိုနီ ရာ၌ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

32 လူသားကို လူမျိုးခြားလက်ထဲသို့ အပ်နှံလိမ့်မည်။ သူ့ကို လှောင်ပြောင်စော်ကားပြီးလျှင် တံထိုးနှင့် ထိုးကြ လိမ့်မည်။

33 လူသားကို ကြာပွတ်နန်းရိုက်၍ အသိသတ် ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သုံးရက်မြောက်သောနိဗ္ဗာန် ရှင် ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

34 သို့ရာတွင် တပည့်တော်ရှိသည် ကိုယ်တော်၏ စကား တော်တစ်ခွန်းကိုမျှ နားမလည်ခဲ့ကြ။ ထိုစကား၏ အနက်

အဓိပ္ပာယ်သည် ကွယ်ဝှက်ထားခြင်း ခံရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ မိန့်တော်မူချက်ကို သူရှိနားမလည်ခဲ့ကြ။

ယေသျှုသည် မျက်မမြင်သူတောင်းစားကို မျက်စိမြင်စီတော်မူခြင်း

(မသံ ၂၀.၂၉-၃၄; မာကု ၁၀.၄၆-၅၂)

³⁵ ယေသျှုသည် ယေရိခေါမြို့နားသို့ ရောက်တော်မူစဉ် မျက်မမြင်တစ်ဦးသည် လမ်းဘေးနားတွင်ထိုင်၍ တောင်းစားလျက် နိန့်၏။

³⁶ သူသည် လူထုပရိသတ်ကြီး လားကြသံကို ကြား၍ အကြောင်းကို စုံစမ်းမိန်းမြန်း၏။

³⁷ လူတိက “နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု ကြွလာတော်မူလျက်ဟိကြောင်း” ကို ပြောကြ၏။

³⁸ ထိုသူက “ဒါဝိဒ၏ သားတော် ယေသျှု၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” ဟု အော်ဟစ်လေ၏။

³⁹ ရှိတွင် ဟိနိန်သည် လူတိက သူ့အား တိတ်တိတ်နီရန် ငေါက်ငန်းပြောဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် “ဒါဝိဒ၏ သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” ဟု ပို၍ပင် ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်လေ၏။

⁴⁰ သို့ဖြစ်၍ ယေသျှုသည် တန့်တော်မူ လျက် မျက်မမြင်အား ခေါ်ခေါ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် အနားသို့ရောက်လျှင်၊ ယေသျှုက၊

⁴¹ “သင်သည် ငါ့အား ဇာတိအမှုကို ပြုစီလိုသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

“သခင်ဘုရား၊ အကျွန် မျက်စိ ပြန်မြင်ချင်ပါ၏” ဟု မျက်မမြင်က လျှောက်လေ၏။

⁴² ယေသျှုကလည်း၊ “သင်၏ မျက်စိ မြင်စီ၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်မျက်စိကို မြင်စီ ဗျာယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴³ ထို ခဏ အတွင်း သူ သည် မျက်စိ မြင်၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ် ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း လျက် ကိုယ်တော်၏နောက်သို့ လိုက် လေ၏။ လူထု ပရိသတ် ရို့သည် ထို အခြင်းအရာ ကို မြင်လျှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

19

ယေသျှုနှင့်ဇနုခဲ

¹ ယေသျှုသည် ယေရိခေါမြို့ကို ဖြတ်၍ ကြွတော်မူ၏။

² ထိုအရပ်တွင် ဇနုခဲဟု နာမည်ဟံသော ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူ အခွန်ခေါင်းတစ်ယောက်ဟံ၏။

³ သူက ယေသျှုသည် ဇနုခဲဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်လို သဖြင့် ကြိုးစား၍ ကြည့်၏။ သို့ရာတွင် အရပ်ပုသူဖြစ် သဖြင့် လူထုပရိသတ်ကြောင့် ကိုယ်တော့်ကို မမြင်နိုင်။

⁴ ထို့ကြောင့် ယေသျှုကို တွေ့မြင်နိုင်ရန် ကြွတော်မူမည့် လမ်းအတိုင်း ရှိသို့ မြီး၍ သဖန်းပင်တစ်ပင်ထက်သို့ တက် လေ၏။

⁵ ယေသွှုသည် ထိုနီရာသို့ ရောက်သောအခါ မော်၍ ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်၊ “ဇကုခဲ၊ အယင် ဆင်းလာ၊ ဤနို့ သင့်အိမ်၌ ငါတည်းခိုမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁶ ဇကုခဲသည် အယင်ဆင်းလာပြီးလျှင် ကိုယ်တော့်ကို ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ကြိုဆိုလေ၏။

⁷ ဤအခြင်းအရာကို လူတိက မြင်သောအခါ “ဤသူ သည် အပြစ်သားတစ်ယောက်၏အိမ်၌ တည်းခိုရန် လား ပါသည်တကား” ဟု စတင်၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

⁸ ဇကုခဲသည်ရပ်လျက် သခင်ဘုရားအား၊ “အသျှင်၊ နားထောင်ပါ၊ အကျွန်၏ဥစ္စာတစ်ဝက်ကို ဆင်းရဲသားရို့ အား ပီးကမ်းပါမည်။ တဦးတစ်ယောက်ပါးက မတရား တောင်းယူထားမှီသော ငွီ ဟိပါလျှင် ထို ငွီ၏ လေးဆကို ပြန်ပီးပါမည်” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁹ ယေသွှုကလည်း၊ “အာဗြဟံ၏ သားဖြစ်ခြင်းကို သူ၏ အပြုအမူအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ကယ်တင်ခြင်း သည် ဤနို့ပင် ဤအိမ်ထက်သို့ သက်ရောက်လီဗျာယ်။

¹⁰ လူသားသည် ပျောက်ဆုံးသူတို့ကို ရှာဖို့နှင့် ကယ်တင် ဖို့ရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်သည်” ဟု ဇကုခဲအား မိန့်တော်မူ၏။

ရွှီဒင်္ဂါး ပုံဥပမာ

(မဿဲ ၂၅.၁၄-၃၀)

¹¹ ကိုယ်တော် သည် ဤ အကြောင်းအရာ တိ ကို နားထောင် နိန် ကြ သော သူ ရို့ အား ပုံ ဥပမာ တစ် ခု ကို

ထပ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ယေရုဆလင်မြို့အနားသို့ ရောက်လာတော်မူသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် ချက်ချင်း ပေါ်ထွန်းမည် ဟု ထင်မှတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

¹² ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်က “အမတ်တစ်ယောက်သည် ဝီးသောတိုင်းပြည်တစ်ခုကို ထွက်လားပြီးလျှင် ဘုရင်အရာကိုခံယူပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို ပြန်လာရန် အကြံဟိ၏။

¹³ ခရီးမထွက်ခင် မိမိ၏အခိုင်းအစီ ဆယ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး ‘ငါပြန်လာသည့်အချိန်ထိ ကုန်သွယ်မှုကို ပြုပြီးနိကြလော့’ ဟု ဆို၍ ရွှံ့ဒင်္ဂါးတစ်ပြားစီ ပီးလိုက်၏။

¹⁴ သို့သော် သူ၏ ပြည်သူပြည်သားရှိသည် သူ့ကို မုန်းကြသဖြင့်၊ ‘ထိုသူသည် ဘုရင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်မှုကို ငါ့ရဲ့ မခံလို’ ဟု တမန်တစ်ယောက်ကို ထိုသူနောက်သို့ စီရင်ပြီးလျှင် လျှောက်ထားစီ၏။

¹⁵ “ထိုအမတ်သည် ဘုရင်အရာကို ခံယူပြီး ပြန်လာ၏။ သူသည် ချက်ချင်းပင် စီးပွားရှာရန် ပီးထားသော ရွှံ့ဒင်္ဂါးဖြင့် ဇာလောက် အမြတ်ရထားသည်ကို သိချင်၍ အခိုင်းအစီတို့ကို ခေါ်စီ၏။

¹⁶ ပထမတစ်ဦးသည် လာ၍ ‘ဆရာ၊ ဆရာပီးသော ရွှံ့ဒင်္ဂါးတစ်ပြားနှင့် အမြတ်ဆယ်ပြားရပါ၏’ ဟု လျှောက်လေ၏။

¹⁷ သခင်က ‘သာဓု၊ သင်သည် ငယ်သားကောင်းဖြစ်၏။ ငယ်သောအမှု၌ သစ္စာဟိသူဖြစ်၍ သင်သည် မြို့ကြီး

ဆယ်မြို့ကို အုပ်ချုပ်လော့' ဟု ဆို၏။

18 ဒုတိယ အခိုင်းအစီကလည်း လာပြီးလျှင် 'အသျှင်၊ အသျှင်ပီးခသော ရွှံ့ဒင်္ဂါးတစ်ပြားနှင့် အမြတ် ငါးပြားရ ပါ၏' ဟု လျှောက်လေ၏။

19 အသျှင်က 'သင်သည်လည်း မြို့ကြီးငါးမြို့ကို အုပ်ချုပ်လော့' ဟု ဆို၏။

20 အခြားသော အခိုင်းအစီသည် လာပြီးလျှင် 'အသျှင်၊ အသျှင်ပီးခသော ရွှံ့ဒင်္ဂါး ဤမှာဟိပါ၏။ ထို ရွှံ့ဒင်္ဂါးကို အကျွန်သည် ပုဝါနှင့်ထုပ်၍ သိမ်းထားပါ၏။

21 အသျှင်သည် ပြတ်သားသောသူ ဖြစ်သောကြောင့် အကျွန်ကြောက်ပါ၏။ အသျှင်သည် မိမိမပိုင်သောအရာ တို့ကို သိမ်းယူတတ်ပြီးလျှင်၊ မိမိမစိုက်မပျိုးသော သီးနှံ တို့ကိုလည်း ရိတ်သိမ်းတတ်ပါ၏' ဟု လျှောက်လေ၏။

22 မင်းကြီးက 'အခိုင်းအစီဆိုး၊ သင်၏ နှုတ်ထွက် စကားအတိုင်း သင့်ကို ငါစီရင်မည်။ ငါသည် ပြတ်သား သောသူ ဖြစ်ပြီး ကိုယ်မပိုင်သောအရာတို့ကို သိမ်းယူ တတ်၍ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော အသီးအနှံ တို့ကို ရိတ်သိမ်းတတ်သည်ကို သိပါလျက်နှင့်၊

23 ငါပီးထားသော ငွေကို ငါပြန်လာသော အချိန်တွင် အတိုးနှင့်တကွ ပြန်ပီးနိုင်ဖို့ အကြောင့် ဘဏ်၌ အပ်ထား သနည်း' ဟု မိန်း၏။

24 ထို့နောက် မင်းကြီးက အနားတွင် ရပ်နိန့်သောသူရှိ အား 'ထိုသူပါးက ရွှံ့ဒင်္ဂါးကိုယူ၍ ရွှံ့ဒင်္ဂါးဆယ်ပြားဟိသူ

ကို ပီးလိုက်လော့’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁵ ယေဒါလည်း လူတိက ‘အသျှင်၊ ထိုသူ၌ ရွှံ့ဒင်္ဂါးဆယ် ပြား ဟိပြီးဖြစ်ပါ၏’ ဟု လျှောက်ကြ၏။

²⁶ မင်းကြီးက ‘သင်ရို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူ သည် ရတတ်၏။ သူအား သာ၍ ပီးဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ၏။ သူ့ပါးမှ ဟိသမျှကိုပင် သိမ်းယူခြင်းခံရ မည်။’

²⁷ ထိုမှတစ်ပါး ဘုရင်အဖြစ် ငါ၏ အုပ်ချုပ်မှုကို မခံ လိုသော ငါ၏ရန်သူတို့ကို ငါ့ရှ်တွင် ယူလာ၍ အသိသတ် လိုက်ကြလော့’ ဟု စီရင်တော်မူသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အောင်မြင်စွာဖြင့် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ဝင်တော်မူခြင်း
(မဿဲ ၂၁.၁-၁၁; မာကု ၁၁.၁-၁၁; ယောဟန် ၁၂.၁၂-
၁၉)

²⁸ ထိုသို့ မိန့်တော် မူ ပြီး နောက် ယေ သျှ သည် တပည့်တော်တို့ရှ်က ကြွတော်မူ၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

²⁹ သံလွင်တောင်၌ဟိသော ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသ နိရွာအနားသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ တပည့်တော်နှစ် ယောက်ကို အယင် ရွတ်လိုက်၍၊

³⁰ “သင်ရို့ရှ်၌ဟိသောရွာသို့ လားကြလော့။ ထိုရွာကို ဝင်သောအခါ တစ်ယောက်လေ့ မစီးဖူးသော မြည်းပေါက်

ချေတစ်ကောင် ချည်ထားသည်ကို တို့လိမ့်မည်။ မြည်း
ကြိုးကိုဖြို၍ ဆွဲလာကြလော့။

³¹ လူတစ်ယောက်က ‘ဇာဖြစ်လို့ ကြိုးကို ဖြီသနည်း’
ဟု သင်ရဲ့အား မိန်းလျှင် ‘အသျှင်* အလိုဟိသည်’ ဟု
ပြန်ပြောကြလော့” ဟူ၍ မှာကြား၍ ရွတ်လိုက်တော်မူ၏။

³² ရွတ်လိုက်ခြင်းခံရသော သူရဲ့သည်လည်း ထွက်လား
ကြသောအခါ ယေသျှု မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း အားလုံး
ကို တို့မြင်ကြ၏။

³³ သူရဲ့သည် မြည်းကြိုးကို ဖြီနိန်စဉ် မြည်းပိုင်သျှင်က
“သင်ရဲ့ဇာကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြီသနည်း” ဟု မိန်း၏။

³⁴ သူရဲ့ကလည်း “အသျှင် အလိုဟိသည်” ဟု ပြန်ပြော
ကြ၏။

³⁵ ထို့နောက် သူရဲ့သည် မြည်းကို ယေသျှုထံ ပါး
သို့ ယူလာကြ၏။ မြည်း၏နောက်ကုန်းထက်တွင် မိမိ
ရဲ့၏အဝတ်များကို တင်ပြီး ကိုယ်တော့်ကို စီးစီကြ၏။

³⁶ ကိုယ်တော် မြည်းစီး၍ ကြွတော်မူစဉ် လူအပေါင်းရဲ့
သည် မိမိရဲ့၏အဝတ်ကို လမ်းထက်၌ ဖြန့်ခင်းကြ၏။

³⁷ ယေရုဆလင်မြို့အနားသို့ ရောက်လာစဉ် သံလွင်
တောင်အဆင်းလမ်းတွင် သူ၏တပည့်တော် လူအပေါင်း
ရဲ့သည် မိမိရဲ့ တို့မြင်ခရသည့် အံ့ဩဖွယ်အမှုအရာများ
အတွက် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းလျက် ဘုရားသခင်အား
ကျယ်သောအသံနှင့် ချီးမွမ်းကြ၏။

* 19:31 အသျှင်၊ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ ပိုင်သျှင်။

38 “ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ကြွလာတော်မူသော ဘုရင်သည် မင်္ဂလာဟိစီသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဟိစီသတည်း။ ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူစီသတည်း” ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

39 ထိုအခါ လူပရိသတ်ထဲမှ ဖာရိယုံတချို့က “ဆရာ၊ ဆရာ၏တပည့်တော်တို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနှိပ်ဖို့ အမိန့်ပီးပါ” ဟု ကိုယ်တော့်ကို လျှောက်ထားကြ၏။

40 ယေသျှုက “သင်ရဲ့အား ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူရို့သည် တိတ်တိတ်နီနီကြလျှင် ကျောက်ခဲတိက ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရုဆလင်မြို့အတွက် ယေသျှု ငိုကြွေးတော်မူခြင်း

41 ကိုယ်တော်သည် ယေရုဆလင်မြို့အနားသို့ ရောက်တော်မူ၍ ကြည့်တော်မူလျှင် ထိုမြို့အတွက် ငိုကြွေးလျက်၊

42 “သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းအတွက် လိုအပ်သည့် အရာကို ဤနို့ သိမြင် စီ ခြင်းငှာ ငါ အလို ဟိ၏။ သို့သော်လည်း သင်သည် ထိုအရာကို မသိမမြင်နိုင်။

43 ရန်သူရို့သည် သင့်ပတ်လည်၌ တပ်ချ၍ အဖက်ဖက်မှ ဝန်းရံပိတ်ဆို့နိုင်သည့် အချိန်ရောက်လာလိမ့်မည်။

44 သူရို့သည် သင်နှင့် သင်၏မြို့ရိုး အတွင်း၌ဟိသော လူတို့ကို ဖျက်ဆီး ကြလိမ့်မည်။ ကျောက်တစ်တုံးအထက်မှာ တစ်တုံး တင်ကျန်ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား သင်ရို့ကို ကယ်တင်ဖို့ ဘုရားသခင်

ကြွလာသော အချိန်ကာလကို မသိမမြင်လို့ ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဗိမာန်တော်သို့ ယေသျှု ကြွတော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၁.၁၂-၁၇; မာကု ၁၁.၁၅-၁၉; ယောဟန် ၂.၁၃-၂၂)

⁴⁵ ထို့နောက် ယေသျှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် ရောင်းဝယ်သောသူရို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီး၊

⁴⁶ ထို သူ ရို့ အား “ဘုရားသခင် က၊ ‘ငါ၏ဗိမာန်တော်သည် ဆုတောင်းရာအိမ် ဖြစ်၏’ ဟု ကျမ်းစာ၌ ရီးထားသည်ဟု မိန့်တော်မူထားသော်လည်း သင်ရို့က ငါ၏ဗိမာန်တော်ကို သူခိုးတွင်း ဖြစ်စီဗျာယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁷ ကိုယ်တော်သည် နို့တိုင်း ဗိမာန်တော်၌ ဟောပြောသွန်သင် တော် မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြီး များ၊ ကျမ်းတတ် ဆရာ များနှင့် လူအကြီးအကဲ ရို့သည် ကိုယ်တော်ကို အသိသတ်ရန် အခွင့်ရှာကြသော်လည်း၊

⁴⁸ လူအပေါင်း ရို့သည် တရား စကား များ ကို အာရုံစိုက်၍ နာယူ နိန် ကြသောကြောင့် သူ ရို့သည် ကိုယ်တော်အား သတ်ရမည့်အခွင့်ကို ရှာ၍ မရနိုင်ကြ။

20

ယေသျှု၏အခွင့်အာဏာကို မိန်းမြန်းခြင်း
(မသံ ၂၁.၂၃-၂၇; မာကု ၁၁.၂၇-၃၃)

¹ တစ်နိဗ္ဗိယံ ယေသျှုသည် ဗိမာန်တော်တွင် လူတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပီး၍ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောလျက်နိဗ္ဗိယံ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲများ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာများနှင့် လူအကြီးအကဲရှိသည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြ၏။

² သူ့ရှိက “ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုအရာများကို ဇာအခွင့်နှင့် ပြုတော်မူသနည်း။ ဤအခွင့်ကို ဇာသူက ပီးတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြပါ” ဟု မိန်းမြန်းကြ၏။

³ ယေသျှုက “ငါလည်း သင်ရှိအား မိန်းခွန်းတစ်ခုကို မိန်းဦးမည်။

⁴ ယောဟန်၏ဗတုတိဇ်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ လာသလော။ သို့မဟုတ် လူတိပါးမှ လာသလော ငါ့ကိုပြောလော” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

⁵ သူ့ရှိသည် “‘ဘုရားသခင်ထံမှ လာသည်’ ဟု ငါ့ရှိဆိုကေ ‘ယောဟန်အား သင်ရှိဇာကြောင့် မယုံကြည်ကြသနည်း’ ဟု မိန်းလာလိမ့်မည်။

⁶ သို့သော်လည်း ‘လူတိပါးမှ လာသည်’ ဟု ဆိုလျှင် လူတိက ယောဟန်အား ပရောဖက်တစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်း

ကို အမှန်ယုံကြည်ကြ၍ ငါရို့ကို ကျောက်ခဲနဲ့ ပစ်ကြလိမ့်မည်” ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြ၏။

⁷ ထို့ကြောင့် သူရို့က၊ “ဇာသုပါးက လာသည်ကို အကျွန်ရို့မသိပါ” ဟု ဖြေကြားကြ၏။

⁸ ထိုအခါ ယေသျှုကလည်း၊ “ငါသည်လည်း ဇာအခွင့်အာဏာနဲ့ ဤအရာများကို ပြုနိုင်သည်ကို သင်ရို့အား ပြောလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

စပျစ်ဥယျာဉ် သီးစားများ ပုံဥပမာ (မသဲ ၂၁.၃၃-၄၆; မာကု ၁၂.၁-၁၂)

⁹ ထို့နောက် ယေသျှုက လူတိအား မိန့်တော်မူသော ပုံဥပမာကား၊ “လူတစ်ယောက်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးပြီး သီးစားချထားကာ အခြားပြည်သို့ လား၍ ကာလအတန်ကြာ နီထိုင်လေ၏။

¹⁰ အသီးပေါ်ချိန် ရောက်သောအခါ ကျွန်တစ်ယောက်ကို ခြံသမား ထံ ပါးသို့ စီစွတ် ပြီးလျှင် သီးစားခ ကို တောင်းစီ၏။ သို့သော်လည်း ခြံသမားတိက ထိုကျွန်ကို သတ်ပုတ်၍ လက်ခစီး ပြန်စွတ်လိုက်ကြ၏။

¹¹ ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်သျှင်သည် အခြားကျွန်တစ်ယောက်ကို စီစွတ် ပြန်၏။ သို့သော်လည်း ခြံသမားရို့သည် သူ့ကိုလည်း သတ်ပုတ်ပြီးလျှင် အရှက်ခွဲ၍ လက်ခစီး ပြန်စွတ်လိုက်ပြန်၏။

12 ထို့နောက် ဥယျာဉ်သျှင်သည် တတိယကျွန်းကို စီရိုက်လိုက်သော်လည်း ခြံသမားတိက ထိုကျွန်းအား ရိုက်ပုတ်လျက် ဒဏ်ရာရစီပြီးလျှင် အပြင်ဖက်သို့ နှင်ထုတ်လိုက်ကြ၏။

13 စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်သျှင်က ‘ငါ့ဇာပိုင် လုပ်ရမည်နည်း၊ ငါ၏ ချစ်သောသားကို ရှုတ်လိုက်လျှင် သူ့ရို့က ရိုသီလေးစားလောက်သည်’ ဟု ဆို၏။

14 သို့သော်လည်း ခြံသမား ရို့သည် ဥယျာဉ်သျှင်၏သားကို မြင်သောခါ ‘ဤသူသည် အမွှိခံဖြစ်၏။ ငါ့ရို့သည် ထိုသူ့အမွှိကိုရအောင် သူ့ကို အသိသတ်ပစ်လိုက်ကြမည်’ ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊

15 စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်သျှင်၏သားကို ဥယျာဉ်၏ အပြင်ကိုထုတ်၍ အသိသတ်ပစ်ကြ၏။

“ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်ပိုင်သျှင်သည် ခြံသမားတိအား ဇာပိုင်လုပ်မည်နည်း” ဟု ယေသျှုက မိန်းတော်မူ၏။

16 ထိုအခါ ယေသျှုက “စပျစ်ဥယျာဉ်သျှင်သည် လာပြီးလျှင် သူ့ရို့ကို အသိသတ်ပြီး ဥယျာဉ်ကို အခြားသောသီးစားခြံသမားတိပါးသို့ အပ်လိမ့်မည်” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ သူ့ရို့က၊ “ထိုသို့ မဖြစ်ပါစီကေ” ဟု ဆိုကြ၏။

17 ယေသျှုက လူတိအား ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင်၊ “သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြသည်ကား မည်သို့နည်း။

“တိုက်ကိုဆောက်သောလူတို့ ပယ်ထားသောကျောက်သည်၊

အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သော တိုက်ထောင့်ကိုချုပ်သော
ကျောက်ဖြစ်လာရ၏။’

¹⁸ ထိုကျောက်ထက်၌ ကျသောသူသည် အပိုင်းပိုင်းကျိုး
လိမ့်မည်။ ထိုကျောက် ကျခြင်းခံရသည့် သူသည်လည်း
အမှုန်ကြိတ်ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခွန်ဆက်သခြင်းအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း
(မသဲ ၂၂.၁၅-၂၂; မာကု ၁၂.၁၃-၁၇)

¹⁹ ကျမ်းတတ် ဆရာ များ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးအကဲရှိသည် မိမိရှိအား ရည်ညွှန်း၍ ဤပုံဥပမာ
ဖြင့် မိန့်တော်မူကြောင်းကို သိကြသဖြင့် ယေသုရှုကို
ဖမ်းဆီးကြရန် ရှာကြံလေ၏။ သို့သော်လည်း လူတို့ကို
ကြောက်ကြ၏။

²⁰ ထို့ကြောင့် အခွင့်ကောင်းကို စောင့်ကြည့်လျက် ယေ
သုရှုစကားတွင် အမှားကိုရှာပြီးလျှင် ကိုယ်တော်အား
ရောမဘုရင်ခံ၏လက်သို့ အပ်နိုင်ရန် လူတချို့ကို အခွင့်
ပီးပြီး သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်စီကာ သူလျှိုအဖြစ်
ကိုယ်တော်ထံသို့ စီရုတ်ကြ၏။

²¹ သူလျှိုတို့က၊ “ဆရာ၊ ဆရာ ဟောပြောသွန်သင်
တော်မူသော အရာအားလုံး မှန်ကန်ကြောင်းကို အကျွန်
ရို့ သိပါ၏။ ဆရာသည် လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ

ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဖြောင့်မတ်စွာ သွန်သင် တတ်ပါ၏။

²² အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်ကို အခွန်ဆက်သခြင်း သည် ပညတ်တံကျမ်းနှင့် ညီပါသလား၊ မညီသလား” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

²³ ယေသျှုသည် သူ့ရို့၏ ပရိယာယ်ကို သိတော်မူ သဖြင့်၊ သူ့ရို့အား

²⁴ “ငွေဒင်္ဂါးတစ်ပြားကို ငါ့အားပြလော၊ ဤ ငွေဒင်္ဂါး၌ ဇာ သူပုံ၊ ဇာသူနာမည် ပါသနည်း” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

သူ့ရို့က “ကဲသာဘုရင်၏ ပုံနှင့် သူ၏ နာမည်ဟိပါ၏” ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

²⁵ ထို့ကြောင့် ယေသျှုက “ကဲသာဘုရင်ပိုင်သည့်အရာ ကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်သကြလော၊ ဘုရားသခင်ပိုင် သည့်အရာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်သကြလော” ဟု မိန်း တော်မူ၏။

²⁶ သူ့ရို့သည် လူတိရို့တွင် ကိုယ်တော်၏စကား၌ အပြစ်မတို့သဖြင့် ကိုယ်တော်၏ ဖြေကြားတော်မူပုံကို အံ့ ဩလျက် တိတ်ဆိတ်နိန့်ကြ၏။

သီခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း

(မသေ ၂၂:၂၃-၃၃; မာကု ၁၂:၁၈-၂၇)

²⁷ ထို့နောက် လူသည် သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း မဟိဟု ယုံကြည်ကြသော ဇဒ္ဒြကဲတချို့သည် ယေသျှု

ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊

28 “ဆရာ၊ ‘မယား ဟိသောသူ တစ်ယောက်သည် သားသမီးမထွန်းကားဘဲ သီဆုံးလားလျှင် ကျန်ခဲ့သည့် မုဆိုးမကို ညီဖြစ်သောသူက လက်ထပ်ယူ၍ အစ်ကို မျိုးဆက်ကို တိုးပွားစီရမည်’ ဟု အကျွန်ရို့ကို မောသျှ စီရင်ခဲ့ပါ၏။

29 တစ်ခါက ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက် ဟိပါ၏။ အစ်ကို ကြီးသည် အိမ်ထောင်ကျ သော်လည်း သားသမီး မထွန်းကားဘဲ သီဆုံးလေ၏။

30 ပြီးလျှင် ဒုတိယညီသည် သူ့မရီးအား လက်ထပ် လိုက်သော်လည်း သားသမီးမထွန်းကားဘဲ သီဆုံးလား ပြန်၏။

31 တတိယညီကလည်း လက်ထပ်ပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်စလုံးသည် သားသမီးမထွန်းကား ဘဲ သီဆုံးလားလေ၏။

32 နောက်ဆုံး၌ မိန်းမကြီးလည်း သီဆုံးလားလေ၏။

33 ထို့ကြောင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်သောနိဗ္ဗာန်၌ ထိုမိန်းမသည် အသူမယား ဖြစ်မည်နည်း။ ထိုသူ ခုနစ်ယောက်စလုံး သည် သူမနှင့် လက်ထပ်ထားသူများ ဖြစ်ကြ၏” ဟု မိန်း လျှောက်ကြ၏။

34 ယေသျှုကလည်း “ဤဘဝ၌ လူသည် အိမ်ထောင်ပြု ကြ၏။

35 သို့သော်လည်း သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီး

နောင်ဘဝကို ဝင်ရသည့် လူတို့မှာကား အိမ်ထောင်ပြုခြင်း မဟိ။

³⁶ ထိုသူရို့သည် သီဆုံးခြင်းမဟိဘဲ ကောင်းကင်တမန် ပိုင် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူရို့သည် သီဆုံးခြင်းမှ ရှင်ပြန် ထမြောက်သောသူများဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်ကြ၏။

³⁷ မီးလောင်နိန်သော ခြုံပုတ်အကြောင်း ဖော်ပြရာ၌ မောသျှေက သခင်ဘုရားသည် ‘အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ကူဇာ က်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားဖြစ်သည်’ ဟုဆိုရာ၌ သီ လွန်သောသူရို့သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ကြောင်းကို ယှင်း လင်းစွာ ဖော်ပြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

³⁸ ထိုသူရို့သည် ဘုရားသခင်၏ရို့၌ အသက်ရှင်သော သူတို့ဖြစ်သည့်အတွက် ဘုရားသခင်သည် သီသောလူတို့ ဘုရား မဟုတ်။ အသက်ရှင်သော သူရို့၏ ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁹ ကျမ်းတတ်ဆရာတချို့က၊ “ဆရာ၊ ဆရာ၏စကား သည် အလွန်လျှောက်ပတ်ပါ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

⁴⁰ သူရို့က နောက်ထပ် မိန်းခွန်းများကို ကိုယ်တော့်အား မမိန်းလျှောက်ဝံ့ကြ။

မေသျှိယအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း

(မသ် ၂၂.၄၁-၄၆၊ မာကု ၁၂.၃၅-၃၇)

⁴¹ ယေသျှုက ထိုသူရို့အား၊ “မေသျှိယသည် ဒါဝိ ဒ်၏သားမြီးဖြစ်သည်ဟု ဇာကြောင့်ပြောကြသနည်း။

- 42 ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင် ဆာလံကျမ်း၌
 “ထာဝရဘုရားက ငါသည် သင်ရိုး၏
 43 ရန်သူတို့ကို သင်သည် ခြံတင်ရန် သင်၏ခြံ အောက်၌
 ငါ မချထားခင်တိုင်အောင်၊
 ငါ၏ လက်ယာဖက်၌ ထိုင်နိန့်လော့၊ ဟု ငါ့အသျှင်
 အား မိန့်တော်မူသည်’ ဟု ဆို၏။
- 44 ဒါဝိဒ်သည် မေသျှိယအား၊ ‘အသျှင်’ ဟုခေါ်လျှင် ဇာ
 ကြောင့် မေသျှိယသည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်နိုင်မည်နည်း”
 ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုက ကျမ်းတတ်ဆရာတို့ကို ယောင်ကြရန် သ
 တိပီးခြင်း

(မသံ ၂၃.၁-၃၆; မာကု ၁၂.၃၈-၄၀)

- 45 လူအပေါင်းရို့သည် နားထောင်လျက် နိန့်ကြစဉ်
 ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရို့အား၊

46 “ကျမ်းတတ်ဆရာတို့ကို သတိနုန့်ယောင်ကြလော့။
 သူရို့သည် ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်၍ လမ်းလျှောက်ခြင်းကို
 နှစ်သက်ကြ၏။ ဈေးနီရာတို့၌ ရိုသီစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းနှင့်
 တရားဇရပ်၊ ပွဲသဘင်များတွင် မြင့်မြတ်သောနီရာ၌ ထိုင်
 ခြင်းငှာ နှစ်သက်ကြ၏။

47 မုဆိုးမအိမ်တို့ကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားကာ သိမ်းယူ
 ပြီးလျှင် လူအထင်ကြီးအောင် အကြာကြီး ဆုတောင်း
 တတ်ကြ၏။ သူရို့သည် မှားယွင်းမှုကြောင့် ပို၍
 ကြီးမားသောအပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

21

မုဆိုးမ၏ အလှူ
(မာကု ၁၂.၄၁-၄၄)

¹ ယေသှုသည် မျှော်ကြည့်သောအခါ ချမ်းသာသော သူများသည် ဗိမာန်တော်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ထည့်ဝင်နံ့ကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

² ဆင်းရဲသော မုဆိုးမတစ်ယောက်သည်လည်း သေးငယ်သော ကြေးဒင်္ဂါးနှစ်ပြား လှူဒါန်းနံ့သည်ကို မြင်တော်မူ၏။

³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ “သင်ရို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော မုဆိုးမသည် အခြားသော လူတို့ထက် ပို၍ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းလေ၏။

⁴ ချမ်းသာသောလူတို့က သူရို့၏ ငွေပိုငွေလျှံထဲက ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြ၏။ ဤဆင်းရဲသော မုဆိုးမသည် ဆင်းရဲသော်လည်း သူမ၌ဟိသော ဝမ်းစာအားလုံးကိုပင် ပီးလှူဖျာယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသှုသည် ဗိမာန်တော် ပြုပျက်မည့်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၄.၁-၂; မာကု ၁၃.၁-၂)

⁵ တပည့်တော်တချို့က ဗိမာန်တော်သည် လှပသော ကျောက်တုံးများ၊ ဘုရားသခင်အား ပူဇော်လှူဒါန်းထားသော ဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့် အလွန်တင့်တယ်လျက် ဟိကြောင်းကို ပြောဆိုကြ၏။

6 ယေသှုက “သင်ရို့ မြင်ရသော အရာများသည် ကျောက်ခဲတစ်တုံးတောင်မှ မူလနီရာ၌ တင်၍ မဟိအောင် ပြိုပျက်သည့်အချိန် ရောက်လာလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်း

(မသဲ ၂၄.၃-၁၄; မာကု ၁၃.၃-၁၃)

7 ထိုသူရို့က “ဆရာ၊ ဤအမှုအရာများသည် ဇာအချိန်၌ ဖြစ်ပျက်ပါမည်နည်း။ ထိုအမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်ချိန်၌ ဇာနိမိတ်လက္ခဏာတိ ပေါ်ထွန်းလာမည်နည်း” ဟု မိန့်လျှောက်ကြ၏။

8 ယေသှုကလည်း၊ “သင်ရို့သည် လှည့်စားခြင်း မခံရစီ ခြင်းငှာ သတိထားကြလော့။ လူတို့က ငါ့အယောင်ဆောင်၍ ‘ငါသည် မေသှိုယ ဖြစ်သည်’ ဟု ဆို၍ လည်းကောင်း၊ ‘အချိန်ရောက်လာဗျာယ်’ ဟု ဆို၍ လည်းကောင်း၊ သင်ရို့ပါးကို ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသူရို့နောက်ကို မလိုက်ကတ်ကော့။

9 သင်ရို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် တော်လှန်ပုန်ကန်ခြင်းအကြောင်း သတင်းကို ကြားကြသောအခါ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခြင်း မဟိကတ်ကော့။ ဤအမှုအရာတို့သည် အယင်ဦးစွာ ဖြစ်ပျက်ရမည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးသော အချိန်ကား မရောက်သိမ့်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

10 ထို့ပြင် ကိုယ်တော်က၊ “လူတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ စစ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

11 နီရာအနံ့တွင် မြီလျင် ပြင်းထန်စွာလှုပ်ခြင်း၊ အစာ ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကပ်ရောဂါ ကျရောက်ခြင်းများ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မှလည်း ကြောက်မက်ဖွယ်သော အရာများနှင့် ပုဗ္ဗနိမိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။

12 ဤအမှုအရာတိ မဖြစ်ခင် ငါ၏နာမကြောင့် သင်ရို့ ကို လူတိက ဖမ်းဆီးညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် တရားဇရပ်များတွင် လည်းကောင်း၊ အကျဉ်းထောင်များတွင် လည်းကောင်း အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သျှင်ဘုရင်၊ အုပ်ချုပ်သူတိပါးသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။

13 ဤသို့အားဖြင့် သင်ရို့သည် သတင်းကောင်းကို ပြော ရသောအခွင့် ရကြလိမ့်မည်။

14 ထို့ကြောင့် သင်ရို့ကိုယ်တိုင် ဇာပိုင် ပြန်ပြောရမည်ကို ကြိုတင်၍ မစိုးရိမ်ကြစီခြင်းငှာ စိတ်ကိုခိုင်ခန့်စီကြလော့။

15 အကြောင်းမူကား သင် ရို့၏ ရန်သူ တစ်ဦး တစ် ယောက်မျှ မငြင်းခုံ၊ မဟန့်တားနိုင်အောင် သင်ရို့အား နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိကို ငါပီးမည်။

16 သင်ရို့ကို မိဖ၊ ညီအစ်ကို၊ ဆွီမျိုးသားချင်း၊ အဆွီ ခင်ပွန်းတိက ရန်သူလက်ကို အပ်နှံကြပြီးလျှင် တချို့ကို အသိသတ်ကြလိမ့်မည်။

17 လူတိုင်းက ငါ၏နာမကြောင့် သင်ရို့ကို မုန်းတီးကြ

လိမ့်မည်။

¹⁸ သို့သော်လည်း သင်ရိုး၏ဂေါင်းမှ ဆံချည်တစ်မျှင် တောင်မျှ ပျက်စီးလိမ့်မည် မဟုတ်။

¹⁹ သင်ရိုးသည် တည်ကြည်သောအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေ သျှု သည် ယေ ရှု ဆလင် မြို့ ပျက်စီး မည့် အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မသေ ၂၄.၁၅-၂၁; မာကု ၁၃.၁၄-၁၉)

²⁰ “ယေရှုဆလင်မြို့ကို စစ်တပ်များ ပတ်လည်ဝိုင်းရံထားသည်ကို သင်ရိုးမြင်သောအချိန်ကား ထိုမြို့သည် မကြာမီ ပျက်စီးလိမ့်မည်ကို သင်ရိုးသိထား၏။

²¹ ထိုအချိန်၌ ယုဒပြည်၌ဟိသော လူတိက တောင်ထက်သို့ မြီးကြစီ။ မြို့ထဲ၌ ဟိနိန်သော လူရိုးသည် မြို့ပြင်ကို ထွက်လားစီ။ တောရှာ၌ ဟိနိန်ကြသောသူသည် မြို့ထဲကို မဝင်စီကတ်ကော့။

²² အကြောင်းမူကား၊ ထို နို့ရက် ကာလ များသည် ကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြထားသော အရာအားလုံး ပြည့်စုံမည့် ‘ပြစ်ဒဏ်စီရင်သော နို့ရက်ကာလ’ ပင် ဖြစ်၏။

²³ ထိုနို့ရက်ကာလ၌ ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားသော မိန်းမတို့နှင့် နို့စို့ချေ ဟိသော မိခင်တို့ အတွက် အလွန်ခက်ခဲလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်သည် အတိဒုက္ခရောက်ပြီးလျှင် တိုင်းသူပြည်သားရိုးသည် အမျက်တော် သင့်ကြလိမ့်မည်။

²⁴ လူတချို့သည် ဒါးဖီးနှင့် သီရဲပြီးလျှင် တချို့က သုံးပန်းအဖြစ် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ ဖမ်းလားခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ တစ်ပါးအမျိုးသားရှိသည် မိမိရှိ အချိန်ကာလ ပြည်စုံသည်အထိ ယေရုဆလင်မြို့ကို နင်းခြံကြလိမ့်မည်။

လူသား ကြွလာတော်မူမည့်အကြောင်း

(မသေ ၂၄.၂၉-၃၁; မာကု ၁၃.၂၄-၂၇)

²⁵ “နီ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်များ၌ ပုဗ္ဗနိမိတ်တိ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြို့ကြီးထက်၌လည်း လူမျိုးအသီးသီးရှိသည် သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုး ကြီးခြင်းကြောင့် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

²⁶ လူတို့က ကမ္ဘာမြို့ကြီး၌ ကျရောက်လတုတံ့သော ကပ်ဖီးများကို မျှော်ကြည့်၍ ကြောက်လန့်ကာ မိုမောကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်တန်ခိုးများ တုန်လှုပ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

²⁷ ထိုအချိန်၌ လူသားသည် တိမ်ကိုစီးပြီး ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးကိုဆောင်၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို သူ့ရှိသည် မြင်ကြလိမ့်မည်။

²⁸ ဤအမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်လာသောအခါ သင်ရှိအား ရှိုးနတ်ကယ်တင်တော်မူခြင်းငှာ အချိန်နီးကပ် နိန်ပြီဖြစ်၍ သင်ရှိ၏ဂေါင်းကို မော့၍ အထက်ကို မျှော်ကြည့်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သင်္ဘောသဖန်းပင်မှ သင်ခန်းစာ

(မသေ ၂၄.၃၂-၃၅; မာကု ၁၃.၂၈-၃၁)

²⁹ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် သူ့ရဲ့ အား ပုံဥပမာ ဆောင်၍၊ “သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် အခြားသော သစ်ပင်တို့ကို မှတ်ကြလော့။

³⁰ ထိုအပင်များ ရွက်နှုတ်သည်ကို သင်ရဲ့ မြင်သောအခါ နို့ကာလ နီးပြီဖြစ်ကြောင်း သိကြ၏။

³¹ ထိုနည်းတူ ဖော်ပြသော အမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်နိုင်သည်ကို မြင်ရလျှင် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန် နီးပြီဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ကြလော့။

³² “ငါအမှန်ကန်ဆိုသည်ကား၊ အဂ္ဂ အသက်ရှင်နိုင်သော လူများမသိဆုံးခင် ဤအကြောင်းအရာအားလုံး ဖြစ်ပျက်ရလိမ့်မည်။

³³ ကောင်းကင်နှင့်မြီကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကား တည်လိမ့်မည်။

သတိနှင့်နီရန် လိုအပ်ခြင်း

³⁴ “သင်ရဲ့ သည် သောက်စားမှုယစ်ခြင်း၊ လောကီမှုအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းများနှင့် အချိန်မကုန်စီရန် သတိနဲ့ နိမ့်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ငါပြန်ကြွလာမည့် ထိုနံ့ရက်သည် ထောင်ချောက်ပိုင် သင်ရဲ့ပါးသို့ ရုတ်တရက် ရောက်လာလိမ့်မည်။

³⁵ အကြောင်းမူကား ထိုနံ့ရက်သည် လောက၌ဟိသော လူသားအားလုံးကို အုပ်မိလိမ့်မည်။

36 နိုးနိုးကြားကြားနီ၍ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ကျ ရောက်လာ မည့် ဖီး နှင့် ကင်းလွတ်ပြီး လူသား၏ရှိုတော်မောက်၌ မတ်မတ်ရပ်နိုင်မည် အကြောင်းတည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

37 ကိုယ်တော်သည် နို့အခါ၌ ဗိမာန်တော်၌ ဟောပြောသွန်သင်တော် မူပြီးလျှင် ညအခါ၌ သံလွင် တောင်သို့ လား၍ ညဉ့်ကို လွန်စီတော်မူ၏။

38 လူအပေါင်း ရို့သည် ဗိမာန်တော်၌ တရားတော် နားထောင်ကြရန် နံနက်စောစောထ၍ ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြ၏။

22

ယေသျှုကို သတ်ရန် ကြံစည်ခြင်း

(မဿဲ ၂၆.၁-၅; မာကု ၁၄.၁-၂; ယောဟန် ၁၁.၄၅-၅၃)

¹ ပသခါပွဲဟု ခေါ်သော တဆီးမဲ့မုန့် ပွဲတော်အချိန် နီးလာလေ၏။

² ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးရို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရို့သည် လူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ကိုယ်တော်ကို လျှို့ဝှက်စွာသတ်ရန် နည်းလမ်း ရှာဖွေလျက်ရှိကြ၏။

ယုဒသည် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံရန် သဘောတူညီခြင်း

(မဿဲ ၂၆.၁၄-၁၆; မာကု ၁၄.၁၀-၁၁)

3 ထိုအခါ စာတန်သည် တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး အပါဝင်ဖြစ်သော ယုဒသူ့ကာရုတ်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။

4 ထို့ကြောင့် ယုဒသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြီး ရှို နှင့် ဗိမာန်တော်မှူးရှိုပါးသို့ လား၍ ကိုယ်တော့်ကို မည်သည့် နည်းဖြင့် အပ်ရန် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြ၏။

5 သူ့ရှိုသည် ဝမ်းမြောက်ကြ၍ ဖဲသာပီးမည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။

6 ယုဒသည် သဘောတူညီလျက် လူများမသိအောင် ယေသူအား သူ့ရှိုလက်သို့ အပ်ရန် အချိန်ကောင်းကို ရှာကြံလျက် နိန်၏။

ပသခါပွဲ ပျင်ဆင်ခြင်း

(မသေ ၂၆.၁၇-၂၅; မာကု ၁၄.၁၂-၂၁; ယောဟန် ၁၃.၂၁-၃၀)

7 တဆီးမဲ့မုန့် ပွဲတော်တွင် ပသခါသိုးသူငယ်ကိုသတ်၍ ပူဇော်ရာနိရက် ကျရောက်လာ၏။

8 ယေသူက ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရှိုအား “ငါ့ရှိုစားရန် ပသခါပွဲညစာကို လားပြီး ပျင်ဆင်ကြလော” ဟု ဆို၍ စီ ရွတ်တော်မူ၏။

9 သူ့ရှိုက “ဇာအရပ်တွင် ပျင်ဆင်ရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

10 ကိုယ်တော်က “သင် ရှိုသည် မြို့တွင်းကို ဝင် သောအခါ ရီအိုးကို ထမ်းလာသော လူတစ်ယောက်က

သင်ရိုးကို ကြိုဆိုလိမ့်မည်။ သူ့နောက်ကိုလိုက်ပြီး သူဝင်လားသော အိမ်ထဲသို့ ဝင်ကြလော့။

11 အိမ်သျှင်အား ‘ငါနန့် ငါ့တပည့်တော်တိ ပသခါပွဲ ညစာကိုစားဖို့ အခန်းကား ဇာမာလဲ၊ ဆရာက မိန်းသည်’ ဟု ပြောပါ။

12 ထိုသူက ပျင်ဆင်ထားသော ကျယ်ဝန်းသော အထက်ခန်းကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ အသင့် ပျင်ဆင်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13 သူရိုးသည် ထွက်လားပြီးနောက် ကိုယ်တော် မိန့်မှာတော်မူသည့်အတိုင်း တွဲရကြသဖြင့် ပသခါပွဲတော်ကို အသင့်ပျင်ဆင်ကြ၏။

သခင်ဘုရား၏ ပွဲတော်မင်္ဂလာ

(မသဲ ၂၆.၂၆-၃၀; မာကု ၁၄.၂၂-၂၆; ၁ ကောရိနုသု ၁၁.၂၃-၂၅)

14 ထိုအချိန် ရောက်လာသောအခါ ယေသျှုသည် တမန်တော်ရိုးနှင့်အတူ စားပွဲတွင် ထိုင်တော်မူ၏။

15 ကိုယ်တော်က၊ “ငါသည် အသီမခံရခင် ဤပသခါပွဲ ညစာကို သင်ရိုးနှင့်အတူစားဖို့ အလွန်အလိုဟိ၏။

16 ငါဆိုသည်ကား၊ ပသခါပွဲ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်ခင် အထိ နောက်တဖန် ငါစားလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 ထို့နောက် ယေ သျှ သည် ခွက် ကို ယူ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတော်မူပြီးလျှင် “ဤခွက်ကိုယူပြီး အချင်းချင်း မျှဝေကြလော့။

18 သင် ရှို့ အား ငါ ဆိုသည် ကား၊ အ ဂု မှ စ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်မတည်မချင်း ဤစပျစ်ရည်ကို နောက်တဖန် ငါသောက်လိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ လျက်၊

19 ကိုယ်တော်သည် မုန့်ကိုယူ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်ရှို့အား ပီး တော်မူပြီးလျှင် “ဤမုန့်ကား သင်ရှို့အတွက်စွန့်သော ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ငါ့ကို အောက်မိဖို့ ဤသို့ပြုကြ လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

20 ထိုနည်းတူ ညစာစားပြီးနောက် ခွက်ကို ယူတော်မူ လျက် “ဤခွက်ကား သင်ရှို့အဖို့ သွန်းသော ငါ၏အသွီး နှင့်ပြုသည့် ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။*

21 “သို့သော်လည်း ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါ့ကို ရန်သူလက် သို့ အပ်မည့်သူသည် ငါနန့်အတူ စားပွဲ၍ ဟိ၏။

22 လူသား သည် ဘုရားသခင် ခန့်ခွဲမှတ်သား တော် မူ သည် အတိုင်း အ သီ ခံ ရန် အမှန် ပင် လား ရ မည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံသူသည် အမင်္ဂလာဟိ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

* 22:20 တချို့သော မူရင်းကျမ်းတွင် အငယ် ၁၉ နှင့် အငယ် ၂၀ အားလုံး၌ ဤအရာသည် ငါ၏ ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏၊ ဟူသော ယေသျှ၏စကားတော် မပါဟိပေ။

²³ တပည့်တော်ရှိသည် မိမိရှိအထဲမှ ဇာသူက ဤအမှုကို ပြုလိမ့်မည်နည်းဟု အချင်းချင်း မိန်းမြန်းကြ၏။

မည်သူ ကြီးမြတ်ကြောင်း အငြင်းပွားခြင်း

²⁴ တပည့်တော်ရှိသည် မိမိရှိထဲတွင် ဇာသူက အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်းဟု ငြင်းခုံကြ၏။

²⁵ ယေသျှုက၊ “လောကီမင်းရှိသည် တိုင်းသူပြည်သားတိအထက်၌ ဩဇာအာဏာဟံကြ၏။ အာဏာပိုင်တိကလည်း မိမိရှိကို ‘ကျေးဇူးသျှင်များ’ ဟု အခေါ်ခံတတ်ကြ၏။”

²⁶ သင်ရှိသည် ထိုသို့ မဖြစ်သင့်။ သင်ရှိထဲ၌ အကြီးမြတ်ဆုံး ဖြစ်သောသူက အငယ်ဆုံးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သောသူက အစီခံကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။

²⁷ စားပွဲ၌ထိုင်နိန့်သူနှင့် လုပ်ကျွေးသောသူထဲက ဇာသူက သာ၍ ကြီးမြတ်သူ ဖြစ်သနည်း။ စားပွဲ၌ ထိုင်သူမဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ငါက သင်ရှိထဲ၌ လုပ်ကျွေးသူပိုင်ဖြစ်၏။

²⁸ “သင်ရှိသည် ငါနိန့်အတူ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်မှုများကို ရင်ဆိုင်ခသူတိ ဖြစ်ကြ၏။

²⁹ ခမည်းတော်က ငါ့အား အုပ်စိုးခွင့်ကို ပီးအပ်တော်မူသကဲ့သို့ ငါသည်လည်း သင်ရှိအား အုပ်စိုးခွင့်ကို ပီး၏။

³⁰ သင်ရို့သည် နိုင်ငံတော်ထဲတွင် ငါးစားပွဲဝိုင်း၌ စားသောက်ကြလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် ပလ္လင်ထက်၌ ထိုင်၍ ဣသရေလလူမျိုး တစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးကို အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။”

ယေသျှုသည် ပေတရုငြင်းဆိုမည်ကို ကြိုတင်ဖော်ပြတော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၆.၃၁-၃၅; မာကု ၁၄.၂၇-၃၁; ယောဟန် ၁၃.၃၆-၃၈)

³¹ ယေသျှုကလည်း၊ “သျှိုမုန်၊ သျှိုမုန်၊ နားထောင်လော့။ လယ်သမားသည် ကောင်းသောဂျုံစပါးမှ မကောင်းသောဂျုံစပါးကို ဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့ သင်ရို့အားလုံးကို စုံစမ်းရန် စာတန်က အခွင့်ရလီဗျာယ်။

³² ယေကေလေ့ သျှိုမုန်၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်း မပျက်စီးစီရန် ငါဆုတောင်းနိန့်၏။ သင်သည် သတိပြန်ရကြသောအခါ သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို ခိုင်ခန့်စီလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³³ ပေတရုက၊ “သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထောင်ထဲ၌ဖြစ်စီ၊ သီရိဖွဲ့ပင်ဖြစ်စီ ကိုယ်တော်နှင့်အတူလိုက်ရန် အသင့်ဟိပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

³⁴ ကိုယ်တော်က၊ “ပေတရု၊ ငါပြောမည်၊ ဤနို့ညကြက်မတွန်ခင် သင်သည် ငါ့ကို မသိဟု ဆိုပြီး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းဆိုလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖဲသာအိတ်၊ လွယ်အိတ်နှင့်ခါး

³⁵ ထို့နောက် ယေသျှုက “ငါသည် သင်ရို့အား ဖဲသာအိတ်၊ လွယ်အိတ်နှင့် ဖိနပ်ကိုမယူဘဲ စီရုတ်ခသောအခါ တခုခုလိုသိမ့်လား” ဟု မိန်းလျှင်၊

“တစ်ခုလေ့ မလိုပါ” ဟု တပည့်တော်ရို့က လျှောက်ကြ၏။

³⁶ ယေသျှုက “အဂုဏ်း ဖဲသာအိတ်၊ လွယ်အိတ်ဟိလျှင် ယူလာလိုက်။ ဒါးမဟိလျှင် အဝတ်ကိုရောင်း၍ ဒါးကိုဝယ်ကတ်။

³⁷ သင်ရို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ ‘ထိုသူသည် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများနှင့် ရီတွက်ခြင်းခံရ၏’ ဟု ကျမ်းစာက ပြောသည်အတိုင်း ငါခံရမည်။ ဇာကြောင့်ဆိုသော် ငါ့အကြောင်းကို ရိုးသားထားသော ကျမ်းစာအတိုင်း ဖြစ်ပျက်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁸ တပည့်တော်ရို့က “သခင်ဘုရား၊ ကြည့်တော်မူပါ၊ ဤမှာ ဒါးနှစ်လက် ဟိပါ၏” ဟု လျှောက်သော်၊

ကိုယ်တော်က “လုံလောက်ပြီ”† ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုသည် သံလွင်တောင်ထက်တွင် ဆုတောင်းတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၂၆.၃၆-၄၆; မာကု ၁၄.၃၂-၄၂)

22:35 မ ၁၀.၉-၁၀; မာ ၆.၈-၉; လု ၉.၃; ၁၀.၄ † **22:38** လုံလောက်ပြီ၊ သို့မဟုတ် ဤအရာ လုံလောက်သည်။

39 ယေ သျှု သည် မြို့မှ ထွက် လာ ပြီး နောက် ပြု
လေ့ဟိသည်အတိုင်း သံလွင်တောင်သို့ ကြွတော်မူ၏။
တပည့်တော်ရှိသည်လည်း နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

40 ထိုအရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ကိုယ်တော်က
“သင်ရှိသည် စုံစမ်းသွီးဆောင်ရာသို့ မကျရောက်စီရန်
ဆုတောင်းကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

41 ထို့နောက် တပည့်တော်ရှိနှင့် ကျောက်ခဲ တစ်ပစ်စာ
လောက် ဝီးသောအရပ်သို့ ကြွတော်မူပြီး ဒူးထောက်
လျက်၊

42 “အိုအဖ၊ အလိုတော်ဟိလျှင် ဤဒုက္ခဝေဒနာခွက်ကို
အကျွန်နှင့် ဝီးစီတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်အလို
တိုင်း မဖြစ်ပါစီကော။ အဖ၏အလိုတော်တိုင်းသာ ဖြစ်စီ
တော်မူပါ” ဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။

43 ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားလာ၍ ကို
ယ်တော်ကို အားပီးလေ၏။

44 ကိုယ်တော်သည် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံစား
ပြီး အထူးကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတော်မူသောကြောင့်
ကိုယ်တော်၏ချွေးပေါက်များသည် မြီကြီးတွင်ကျသော
သွီးစက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။‡

45 ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်းရာမှ ထတော်မူပြီးလျှင်
တပည့်တော်ရှိဟိရာသို့ ပြန်ကြွတော်မူသောအခါ သူ့ရှိ။

‡ 22:44 တချို့သော မူရင်းကျမ်းစာများတွင် အငယ် ၄၃-၄၄ ကို မထွီရပေ။

သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် အိပ်ပျော် နိမ့်ကြသည်ကို မြင်
တော်မူ၏။

⁴⁶ ကိုယ်တော်က၊ “သင်ရို့ဇာကြောင့် အိပ်ပျော် နိမ့်ကြ
သနည်း။ ထကြလော့။ စုံစမ်းသွီးဆောင်ခြင်းသို့ မကျ
ရောက်စီရန် ဆုတောင်းကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုကို ဖမ်းဆီးခြင်း

(မသဲ ၂၆.၄၇-၅၆၊ မာကု ၁၄.၄၃-၅၀၊ ယောဟန်
၁၈.၃-၁၁)

⁴⁷ ထိုသို့ ယေသျှုသည် မိန့်တော်မူစဉ် တပည့်တော်
တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး အပါဝင်ဖြစ်သော ယုဒသူကာရုတ်သည်
လူထုကြီးကို ဦးဆောင်၍ ရောက်လာပြီး၊ ယေသျှုအား
နမ်းခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်လာ၏။

⁴⁸ ယေသျှုက “ယုဒ၊ သင်သည် နမ်းခြင်းကို ပြု၍
လူသားအား ရန်သူလက်သို့ အပ်သလော” ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

⁴⁹ တပည့်တော်ရို့သည် အခြေအနေကို မြင်သောအခါ
ယေသျှုအား “သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ရို့၏နှင့် ခွတ်ရပါ
မည်လော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁵⁰ တပည့်တော်တစ်ယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏ ကျွန်တစ်ယောက်ကို ခွတ်လိုက်လျှင် ထိုသူ၏ ညာ
ဖက်နားရွက် ပြတ်လေ၏။

51 ထိုအခါ ယေသုရှုက “တန်ဖီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ၏နားရွက်ကို လက်တော်နှင့် တို့တော်မူ၍ အနာကို ပျောက်စီတော်မူ၏။

52 ထို့နောက် ယေသုရှုက မိမိအား ဖမ်းဆီးရန် ရောက်လာကြသည့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲတို့၊ ဗိမာန်တော်စောင့်တပ်မှူးတို့၊ လူအကြီးအကဲတို့အား “သင်ရို့သည် ဒါးပြကို ဖမ်းစွာပိုင် ငါ့ကိုဖမ်းဖို့ ဒါးတံ၊ တုတ်တံနှင့် လာကြသလော။

53 ငါသည် ဗိမာန်တော်ထဲ၌ နိတိုင်းဟိသောအခါ သင်ရို့သည် ငါ့ကို မဖမ်းဆီးကတ်။ ယေဒါလည်း ဤအချိန်ကား သင်ရို့၏ အချိန်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုး ကြီးစိုးရာ အချိန်လည်းဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပေတရုက ယေသုရှုကို ငြင်းဆိုခြင်း

(မသဲ ၂၆.၅၇-၅၈, ၆၉-၇၅; မာကု ၁၄.၅၃-၅၄, ၆၆-၇၂; ယောဟန် ၁၈.၁၂-၁၈, ၂၅-၂၇)

54 ထိုသူရို့သည် ယေသုရှုကို ဖမ်းဆီးပြီး လျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏အိမ်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ ပေတရုသည် မနီးမဝီးမှန်၍ လိုက်လာ၏။

55 အိမ်တော်ဝင်းအလယ်၌ လူအပေါင်းရို့သည် မီးဖို၍ ထိုင်နိန့်ကြ၍ ပေတရုကလည်း သူရို့အထဲ၌ ထိုင်နိန့်၏။

56 ထိုသို့ ပေတရုထိုင်နိန်သည်ကို မြင်သော အစီခံမိန်းမ တစ်ယောက်သည် စုံစုံကြည့်၍ “ဤသူသည် ယေသျှု၏ အပေါင်းအပါဖြစ်သည်” ဟု ဆို၏။

57 သို့ရာတွင် ပေတရုက “အချင်းမိန်းမ ထိုသူကိုငါမ သိ” ဟု ငြင်းဆို၏။

58 ထို့နောက် တအောင့်ကြာပြီးမှ လူတစ်ယောက်သည် ပေတရုကိုမြင်သဖြင့် “သင်လည်း ထိုသူရဲ့ထဲက တစ် ယောက်ဖြစ်၏” ဟု ဆိုသော်၊

ပေတရုက၊ “အချင်းလူ၊ ငါသည် သူရဲ့ထဲက မဟုတ်” ဟု ဆို၏။

59 ထို့နောက် တစ် နာရီလောက် ကြာ ပြီး သောအခါ အခြားသော လူတစ်ယောက်က “ဤသူသည် ဂါလိလဲလူ ဖြစ်ပြီး ယေသျှု၏ အပေါင်းအပါဖြစ်သည်ကို ယုံမှားစရာ မဟိ” ဟု အခိုင်အမာဆို၏။

60 သို့သော်လည်း ပေတရုက “အချင်းလူ၊ သင်ပြော သည့်အကြောင်းကို ငါမသိ” ဟု ဆို၏။ ဤသို့ ပေတရု ပြောနိန်စဉ် ကြက်တွန်လေ၏။

61 သခင်ဘုရားသည်လည်း လှည့်၍ ပေတရုကို စုံစုံ ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ပေတရုသည် “ဤနိည ကြက်မ တွန်ခင် သင်သည် ငါ့ကိုမသိဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆို လိမ့်မည်” ဟူသော သခင်ဘုရား ပြောခသည်ကို ပြန်၍ သတိရသဖြင့်၊

62 ပေတရုသည် ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေးလေ၏။

ယေသျှုကို လှောင်ပြောင်ရိုက်ပုတ်ခြင်း
(မသံ ၂၆.၆၇-၆၈; မာကု ၁၄.၆၅)

⁶³ ယေသျှုကို စောင့်ကြပ်နိဗ္ဗာန်သုရို့က လှောင်ပြောင်၍
ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

⁶⁴ သုရို့သည် ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီး
လျှင် “သင့်အား အသူ ရိုက်ပုတ်ကြောင်းကို ပြောပါ” ဟု
ဆိုကြ၏။

⁶⁵ သုရို့သည် ကိုယ်တော်ကို အခြားသော စကားများ
ဖြင့်လည်း စော်ကားကြ၏။

တရားလွှတ်တော်၌ ယေသျှု
(မသံ ၂၆.၅၉-၆၆; မာကု ၁၄.၅၅-၆၄; ယောဟန်
၁၈.၁၉-၂၄)

⁶⁶ မိုးလင်း သောအခါ ယုဒ ခေါင်းဆောင် တို့၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြီး တို့နှင့် ကျမ်းတတ် ဆရာ ရို့ သည်
စုဝေးကြ၍ ကိုယ်တော်ကို တရားလွှတ်တော်သို့ ခေါ်
ဆောင်လာကြ၏။

⁶⁷ သုရို့က “သင်သည် မေသျှိယဖြစ်သလော၊ ငါရို့ကို
ပြောပါ” ဟု ဆိုကြ၏။

ကိုယ်တော်က “ငါပြောလျှင် သင်ရို့ ယုံကြမည် မဟုတ်။

⁶⁸ သင်ရို့အား ငါ မိန်းသော်လည်း သင်ရို့ ဖြေမည်
မဟုတ်။

69 အဂုကစပြီး လူသားသည် အနန္တတန်ခိုးသျှင် ဘုရားသခင်၏ လက်ယာဖက်၌ ထိုင်တော်မူလတ္တံ့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

70 ထိုသူရို့ကလည်း “ထိုသို့ဆိုသော် သင်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ပါသလော” ဟု မိန်းကြလျှင်၊

ကိုယ်တော်ကလည်း၊ “သင်ရို့ ပြောသည့် အတိုင်း မှန်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

71 ထိုအခါ သူရို့က၊ “ဇာသက်သီ လိုသိမ့်လဲ၊ ငါရို့ ကိုယ်တိုင် သူ၏စကားကို ကြားရဗျာယ်” ဟု ဆိုကြ၏။

23

ယေသျှုကို ပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ကြခြင်း

(မဿဲ ၂၇:၁-၂, ၁၁-၁၄; မာကု ၁၅:၁-၅; ယောဟန် ၁၈:၁၈-၃၈)

1 တရားလွှတ်တော်၌ စုဝေးသောသူအပေါင်းရို့သည် ထ၍ ယေသျှုကို ပိလတ်ထံသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။

2 ထို့နောက် ထိုသူရို့က “ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သား တို့ကို လှည့်ဖြား၍ ကဲသာဘုရင်အား အခွန်တော်မဆက်ကေ့ဟု တားမြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိသည် မေသျှိယဆိုသော ဘုရင်တပါးဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း အကျွန်ရို့ တို့ရပါ၏” ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်ကို စတင်၍ စွပ်စွဲကြ၏။

3 ထိုအခါ ပိလတ်ကလည်း “သင်သည် ယုဒသျှင်ဘုရင် မှန်သလော” ဟု ယေသျှုအား မိန်းတော်မူလျှင်၊

ယေသျှုက “သင် ပြောသည့်အတိုင်း ဖြစ်၏” ဟု ဖြေတော်မူ၏။

4 ထို့နောက် ပိလတ်က “ဤသူကို စွဲချက်တင်ရန် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ငါမတွေ့” ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးများနှင့် လူအပေါင်းရို့အားဆို၏။

5 သို့သော် ထိုသူရို့က “သူသည် ဂါလိလဲပြည်မှ စ၍ ဤအရပ်ဒေသထိတိုင်အောင် ယုဒပြည်အနှံ့အပြား၌ ဟောပြောပြီးလျှင် ပြည်သူတို့ကို ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော် နိန်ပါ၏” ဟု ပို၍ ကျယ်သောအသံဖြင့် တိုက်တွန်းပြောဆိုကြ၏။

ယေသျှုကို ဟေရုဒ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ကြခြင်း

6 ပိလတ်သည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ “ဤသူကား ဂါလိလဲပြည်သားလော” ဟု မိန်း၏။

7 ယေသျှုသည် ဟေရုဒ်အုပ်ချုပ်သော ဂါလိလဲပြည်သားဖြစ်ကြောင်းကို သိလျှင် ကိုယ်တော့်ကို ဟေရုဒ်ထံသို့ ပို့လေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဟေရုဒ်သည် ယေရုဆလင်မြို့၌ ရောက်နိန်ချိန်ဖြစ်၏။

8 ဟေရုဒ်သည် ယေသျှုကို မြင်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟိ၏။ ကိုယ်တော်၏သတင်းတော်ကို များစွာ ကြားခရသဖြင့် ကိုယ်တော့်ကို တို့မြင်လိုသည်မှာ

ကြာဗျာယ်။ ကိုယ်တော်ပြုသည့် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုခု
ကို မြင်ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နိုင်၏။

⁹ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်က ယေသျှုကို မိန်းခွန်းများစွာ မိန်း
သော်လည်း ယေသျှုက ဖြေကြားတော်မူခြင်းမဟုတ်။

¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးရိုးနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရိုးသည်
ရှိသို့လာ၍ ယေသျှုကို ပြင်းထန်စွာ စွပ်စွဲပြောဆိုကြ၏။

¹¹ ဟေရုဒ်နှင့် သူ၏စစ်သားရိုးသည် ယေသျှုအား
မထီလေးစားပြု၍ သရော်ကြ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်
အား တင့်တယ်သောဝတ်ရုံကို ဝတ်ပီးပြီးလျှင် ကိုယ်တော်
ကို ပိလတ်ထံသို့ ပြန်ပို့စီ၏။

¹² အယင်က ရန်သူဖြစ်သော ပိလတ်နှင့် ဟေရုဒ်ရိုး
သည် ထိုနံ့တွင် သင့်မြတ်လားကြ၏။

ယေသျှုကို သီဒဏ်စီရင်ခြင်း

(မဿဲ ၂၇.၁၅-၂၆၊ မာကု ၁၅.၆-၁၅၊ ယောဟန်
၁၈.၃၉-၁၉.၁၆)

¹³ ပိလတ်က ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီး တိ၊ ယုဒ
ခေါင်းဆောင်တို့နှင့် လူတို့ကိုခေါ်၍၊

¹⁴ ထိုသူရိုးအား “ဤသူသည် ပုန်ကန်ဖို့
တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို လှုံ့ဆော်သူဖြစ်သည်ဆို၍ သင်ရိုး
က ဤသူ့ကို ငါ့အပါးသို့ ခေါ်လာကြ၏။ သင်ရိုးရှိ၍ ငါ
စစ်ဆေးခဲ့ဗျာယ်။ ယေကေလေ သင်ရိုးဆိုသည်အတိုင်း
ထိုသူ့ကို စွပ်စွဲနိုင်ရန် အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုမျှ ငါမတွေ့။

15 ဟေရုဒ်လည်း အပြစ်မတို့၍ ငါရို့ပါးသို့ ပြန်ပို့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသူသည် သီဒဏ်ထိုက်သည့်အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုကိုတောင် မကျူးလွန်ခ။

16 ယေဇူးနုန် ဤသူ့ကို ကြိမ်ဒဏ်ပီးပြီးကေ လွှတ်လိုက်မည်” ဟု ဆို၏။

17 *

18 လူထုပရိသတ်အားလုံးက “သူ့ကို သီဒဏ်ပီးပါ။ အကျွန်ရို့အတွက် ဗာရဗုဗကို လွှတ်ပီးပါ” ဟု တညီတညွတ်တည်း အော်ဟစ်ကြ၏။

19 (ဗာရဗုဗကား မြို့၌ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူသတ်ခြင်းအပြစ်များကြောင့် ထောင်ကျခံနိုင်ရသူ ဖြစ်၏။)

20 ပိလတ်သည် ယေသုအား လွှတ်စီချင်သောကြောင့် လူတိအား တဖန် ပြောဆိုလေ၏။

21 သို့သော် လူတိက “သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ တင်၍ အသိသတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ တင်၍ အသိသတ်ပါ” ဟု ပြန်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

22 ပိလတ်က “သူသည် ဇာအပြစ်ကို ကျူးလွန်ထားလဲ။ ဤသူ့ကို သီဒဏ်ပီးသင့်သည့်အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ငါမတို့။ ယင်းအတွက်ကြောင့် သူ့ကို ကြိမ်ဒဏ်ပီးပြီးကေ လွှတ်လိုက်မည်” ဟု ထိုသူရို့အား တတိယအကြိမ် ဆို၏။

* 23:17 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် အငယ် ၁၇ ကို၊ ပိလတ်သည် ပယခါပွဲ ကျင်းပချိန်တိုင်း၌ သူရို့အတွက် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပီးရစမြဲဖြစ်သည်၊ ဟု ပေါင်းထားသည် (ရှု မာ ၁၅.၆)။

23 ယေ ဒါ လည်း လူ တိ က ယေ သျှူ ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ တင်သတ်ရန် အသံကုန် အော်ဟစ်တောင်း ဆို ကြ သဖြင့် နောက်ဆုံး၌ တောင်းဆိုချက် အနိုင်ရလေ၏။

24 ပိလတ်သည် သူရို့ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ယေသျှူ အား စီရင်ချက် ချမှတ်လိုက်၏။

25 ပုန်ကန်ထကြွမှုနှင့် လူသတ်မှုတိအတွက် ထောင်ကျသူအား သူရို့ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပီးလိုက်ပြီး ယေသျှူကိုကား သူရို့အလိုအတိုင်း လက်ထဲသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

ယေသျှူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ တင်သတ်ခြင်း

(မဿဲ ၂၇.၃၂-၄၄; မာကု ၁၅.၂၁-၃၂; ယောဟန် ၁၉.၁၇-၂၇)

26 စစ်သားရို့သည် ယေ သျှူ ကို ခေါ်ထုတ်လား ကြစဉ် သျှိုမုန်နာမည်ဟံသော ကုရေနေမြို့သားတစ်ယောက်သည် တောရွာမှလာသည်ကို သူရို့တို့ကြသော် ဖမ်းဆီး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းစီပြီး ယေသျှူနောက်တော်သို့ လိုက်စီ၏။

27 နောက် တော်၌ လိုက် ကြ သော လူ အုပ် ထဲ တွင် ကိုယ်တော်အတွက် ငိုကြွေးမြီတမ်းနိန်သော မိန်းမတချို့လည်းပါ၏။

28 ယေသျှုက ထိုမိန်းမတို့ဖက်သို့လှည့်၍ “ယေရုဆလင်မြို့သူရို့ ငါ့အတွက် မငိုကြီးကတ်ကေ။ သင်နှင့် သင်ရို့သားသမီးတို့အတွက် ငိုကြီးကြလော့။

29 ‘မြို့သောမိန်းမ၊ ပဋိသန္ဓေ မယူဖူးသော ဝမ်းနှင့် အချေ နှိမစို့ဖူးခသော သားမြတ်များသည် မင်္ဂလာဟို၏’ ဟု ဆိုရသောနို့ရက် ရောက်လာလိမ့်မည်။

30 ထိုအချိန်၌ လူတို့က တောင်များအား ‘အကျွန်ရို့ အထက်၌ ပြိုကျပါ’ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တောင်ကုန်းများအား ‘အကျွန်ရို့ကို ဖုံးလိုက်ပါ’ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။

31 အကြောင်းမူကား စိမ်းသောသစ်ပင်ကို ဤသို့ပြုလျှင် ခြောက်သောအပင်ကိုကား ဇာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

32 သူရို့သည် လူဆိုးနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်နှင့်အတူသတ်ရန် ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။

33 “ဦးဂေါင်းခွံအရပ်” ဟု နာမည်ဟိသော အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လူဆိုးနှစ်ဦးကို လက်ယာဖက်တစ်ယောက် လက်ဝဲဖက်တစ်ယောက် ထား၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ရိုက်ထားကြ၏။

34 ယေသျှုက “အိုအဖ၊ သူရို့၏ အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်တော်မူပါ။ သူရို့သည် ကိုယ်ပြုနိုင်သောအမှုကို မသိကတ်

ပါ” ဟု မြက်ဆိုတော်မူ၏။[†]

ထိုသူရို့သည် ကိုယ်တော်၏အဝတ်တော်ကို မဲချ၍ ဝီယူကြ၏။

³⁵ လူအပေါင်းရို့သည် ရပ်လျက် ကြည့်နိန်ကြစဉ်၊ ယုဒခေါင်းဆောင်ရို့က “ဤသူသည် အခြားသူတို့ကို ကယ်တင်၏။ အကယ်၍ ဘုရားသခင် ရှိုးချယ်တော်မူသော မေသျှိယ ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ကိုယ့်ကို ကိုယ်ကယ်တင်ပါစီ” ဟု ဆို၍ လှောင်ပြောင်ကြ၏။

³⁶ စစ်သားတိကလည်း ကိုယ်တော့်ကို လှောင်ပြောင်ကြပြီး ပုံးရည်ကို တိုက်လျက်၊

³⁷ “သင်သည် ယုဒသျှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် သင့်ကိုသင် ကယ်တင်ပါ” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်၏ ဦးဂေါင်းထက်တွင် “ဤသူကား ယုဒသျှင်ဘုရင်ပေတည်း” ဟု ကမ္မည်း ရိုးထိုးထား၏။

³⁹ လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ရိုက်ဆွဲထားသော လူဆိုးနှစ်ဦးထဲက တစ်ယောက်က “သင်သည် မေသျှိယမှန်လျှင် မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အကျွန်ရို့ကိုလည်းကောင်း ကယ်တင်ပါ” ဟု ကိုယ်တော့်ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆို၏။

⁴⁰ အခြားလူဆိုးတစ်ယောက်က ထိုသူအား “သင်သည် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်သလော၊ အကြောင်းမူကား သင်သည် ဤသူနည်းတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။

[†] **23:34** တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် ယေသျှုက “အိုအဖ၊ သူရို့၏ အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်တော်မူပါ။ သူရို့သည် ကိုယ်ပြုနိန်သောအမှုကို မသိကတ်ပါ” ဟု မြက်ဆိုတော်မူ၏။ ဟူ၍ မတို့ရပေ။

41 ငါရိုက်ကား မိမိအပြစ်အလျှောက် ထိုက်သင့်သည့် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤအသျှင်ကား ဇာ အပြစ်ကိုလည်း မကျူးလွန်ခဲ့” ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။

42 ထို့နောက် ယေသျှုအား၊ “အသျှင်သည် သျှင်ဘုရင် အဖြစ် ကြွလာသောအခါ အကျွန်ုပ်ကို သတိရတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

43 ယေသျှုက “ဤနိပင် သင်သည် ငါနန်းအတူ ပရဒိသု ဘုံ၌ ဟိလိမ့်မည်ဟု ငါ ကတိပီး၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှု အသက်ချုပ်တော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၇.၄၅-၅၆; မာကု ၁၅.၃၃-၄၁; ယောဟန် ၁၉.၂၈-၃၀)

44-45 ထို အချိန် သည် မွန်းတည့် အချိန် ဖြစ်၍ သုံး ချက် တီး အချိန် တိုင်အောင် မြီတ ပြင်လုံး၌ အလင်း ကွယ်ပျောက်၍ မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ ဗိမာန်တော် ကန်လန်ကာသည်လည်း နှစ်ခြမ်းကွဲလေ၏။

46 ယေသျှုသည် “အိုအဖ၊ အကျွန်၏ ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်၏ လက်တော်သို့ အပ်ပါ၏” ဟု ကြီးသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်ချုပ်လေ၏။

47 တပ်မှူးသည် ဤအဖြစ်အပျက်ကို မြင်သောအခါ “အမှန်စင်စစ် ဤသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၏” ဟု ဆို၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

48 ထိုအမှုကို ကြည့်ရှုရန် စုရုံးလာကြသော လူအပေါင်း
ရို့သည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လျှင် ဝမ်းနည်းစွာ ဖြင့်
ရင်ဘတ်ကိုတီးလျက် အိမ်သို့ပြန်ကြ၏။

49 ဂါလိလဲ ပြည်မှ ကိုယ်တော်၏ နောက်သို့လိုက်
ကြသော မိန်းမတိအပါအဝင် ယေသျှုကို သိကျွမ်းသူ
အပေါင်းရို့သည် အဝီးကရပ်ပြီး ကြည့်ရှုနိုင်ကြ၏။

ယေသျှုကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း

(မဿဲ ၂၇:၅၇-၆၁: မာကု ၁၅:၄၂-၄၇: ယောဟန်
၁၉:၃၈-၄၂)

50-51 ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ ယောသပ်အမည်ဟံသော
အရိမဿ မြို့သား ဖြစ်၍ လူကောင်း လူဖြောင့် တစ်
ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်
တည်လာမည့်အချိန်ကို စောင့်မျှော်နိုင်သူဖြစ်၏။ သူ
သည် လွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း
တရားလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် လုပ်ဆောင်ချက်
ကို သဘောမတူခဲ့ပေ။

52 သူသည် ပိလတ် ထံသို့ ဝင်၍ ယေ
သျှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။

53 အလောင်းတော်ကို အောက်သို့ချပြီး ပိတ်ချောဖြင့်
ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် တစ်ခါမှ မသင်္ဂြိုဟ်ဖူးသော သင်္ချိုင်း
ကျောက်ဂူ၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

⁵⁴ ထိုနိကား သောကြာနံဖြစ်၍ ဥပုသ်နံကိုကူးရန် အချိန် နီးပေ၏။

⁵⁵ ဂါလိလဲပြည်မှ ယေသျှုနှင့်အတူလာသော မိန်းမရို့ သည် ယောသပ်နှင့်အတူ သင်္ချိုင်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အလောင်းတော်ကို မည်သို့ထားသည်ကိုလည်းကောင်း တို့ မြင်ခြင်းငှာ လာကြ၏။

⁵⁶ ထို့နောက် သူရို့သည် အိမ်သို့ပြန်၍ အလောင်းတော် အတွက် ဆီမွီးနန် အမွီးနံသာကို အသင့်ပျင်ထား၏။

သူရို့သည် ပညတ်တော်ဟိသည့်အတိုင်း ဥပုသ်နံ၌ အနားယူကြ၏။

24

သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း

(မသဲ ၂၈.၁-၁၀; မာကု ၁၆.၁-၈; ယောဟန် ၂၀.၁-၁၀)

¹ တလင်းဂနီနို့ မိုးထက်စောစောအချိန်၌ မိန်းမရို့သည် အသင့်ပျင်ဆင်ထားသော ဆီမွီးကိုယူ၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ လာကြ၏။

² သင်္ချိုင်းဂူဝမှ ကျောက်တုံးအား လှိမ့်ဖယ်ထားသည် ကို တွေ့မြင်သဖြင့်၊

³ သူရို့သည် အတွင်းသို့ ဝင်ကြသောအခါ အသျှင်ယေ သျှု၏ အလောင်းတော်ကို မတွေ့ရပေ။

4 ထို အခြင်းအရာ တိ ကို တွေး မ ရ ဖြစ် နိန် ကြ စဉ် တောက်ပသည့်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားသော လူနှစ်ယောက် သည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာ သူရို့အနား၌ ရပ်နိန်၏။

5 မိန်းမရို့သည် ကြောက်လန့်၍ ပျပ်ဝပ်နိန်ကြစဉ် ထို လူနှစ်ယောက်က “သင်ရို့သည် ဇာအတွက်ကြောင့် အသိ ကောင်ဟိသောအရပ်၌ အသက်ရှင်သူကို ရှာကြသနည်း။

6 ကိုယ်တော်သည် ဤအရပ်၌ မဟိဗျာယ်၊ ရှင်ပြန် ထမြောက်တော်မူလားခဗျာယ်။ ကိုယ်တော်က ဂါလိလဲ ပြည်၌ ဟိတော်မူစဉ်က၊

7 ‘လူသားသည် အပြစ်သားတိလက်သို့ အပ်နှံခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အသိသတ်ခြင်းကို ခံရ ပြီးလျှင် သုံးရက် မြောက်သောနံ့၌ သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်’ ဟု ပြောခသောစကားကို အောက်မီကြပါ” ဟုဆို၏။

8 ထိုအခါ မိန်းမရို့သည် ကိုယ်တော်ပြောခသောစကား ကို ပြန်သတိရ၍၊

9 သင်္ချိုင်းတော်မှ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လာကြပြီးလျှင် တစ် ကျပ်တစ်ပါးသောသူမှ စ၍ တပည့်တော် အပေါင်းအား အကြောင်းစုံကို ပြောပြကြ၏။

10 ထိုအကြောင်းအရာကို တမန်တော်တိအား ပြောပြသူ ရို့မှာ မာဂဒလရွာသူ မာရို၊ ယောဟနနု၊ ယာကုပ်၏အမိ မာရိုမှစသော အခြားသော မိန်းမတိ ဖြစ်ကြ၏။

11 သို့ရာတွင် သူရို့ ပြောသောစကားများသည် တမန်

တော်တိအတွက် ယုတ္တိမဟိသောကြောင့် သူရို့သည် မယုံကြပေ။

¹² သို့သော်လည်း ပေတရုသည် သင်္ချိုင်းတော်သို့ပြီးလား၍ ရောက်သောအခါ ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ ပိတ်စကိုသာ တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်းအရာကို အံ့သြလျက် မိမိအိမ်သို့ ပြန်လေ၏။*

ဧမောက်ရွာသို့ ခရီးလားခြင်း

(မာကု ၁၆.၁၂-၁၃)

¹³ ထိုနိဗ္ဗာန်ပင် တပည့်တော်နှစ်ယောက်သည် ယေရုဆလင်မြို့မှ ခုနစ်မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော ဧမောက်ရွာသို့ ခရီးလားကြ၏။

¹⁴ ထိုသူနှစ်ဦးသည် ဖြစ်ပျက်ခသော အကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို ပြောဆိုနိုင်ကြ၏။

¹⁵ ထိုသို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုနိုင်ကြစဉ် ယေသျှုကိုယ်တိုင် အနားသို့ကပ်လာပြီး သူရို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။

¹⁶ သို့သော်လည်း သူရို့သည် အကြောင်းတစ်စုံတခုကြောင့် မျက်စိမှောက်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို မမှတ်မိကြ။

¹⁷ ယေသျှုက သူရို့အား “သင်ရို့ ခရီးလားယင်းနန့် ဇာအကြောင်းကို ပြောနိုင်ကြသနည်း” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

သူရို့သည် မျက်နှာညှိုးငယ်လျက် ထိုနီရာတွင် ရပ်နိုင်ကြ၏။

* 24:12 တချို့ မူရင်းကျမ်းများတွင် အငယ် ၁၂ ကို မတွဲရပေ။

18 သူရို့ထဲမှ ကလေးဖဆို့သူက “ဤနို့အတောအတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ကို ယေရှု ဆလင် မြို့၌ လာလည်သော အာဂန္တုထဲက သင် တစ်ယောက်တည်းသာ မသိဘဲနိန်သလော” ဟု ဆို၏။

19 ကိုယ်တော်က “ဇာအမှုအရာတိလဲ” ဟု မိန်းတော်မူ လျှင်၊

သူရို့က “နာဇရက်မြို့သား ယေသျှုနှင့် ပတ်သတ်သော အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုသူစွာ ဘုရားသခင် ရှိ၊ လူအပေါင်းရို့ရှိ၌ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်၏။

20 ငါရို့၏ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတိနန့် အာဏာပိုင်တို့က ထိုသူကို သီဒဏ်စီရင်ဖို့ အပ်နှံပြီး ကေလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ တင်သတ်လိုက်ကတ်ဗျာယ်။

21 ထိုအသျှင်က ဣသရေလလူမျိုးတို့ကို လွတ်မြောက်စီနိုင်သောအသျှင် ဖြစ်သည်ဟု ငါရို့ မျှော်လင့်ခဲ့ပါ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့စွာကား သုံးရက်ဟိပါဗျာယ်။

22 ငါရို့အပေါင်းအဖော်ထဲက မိန်းမတချို့သည် မိုးထက်စောစော သင်္ချိုင်းတော်သို့ လားကြသောအခါ ငါရို့ကို အံ့သြစီပါ၏။

23 အကြောင်းမှာ ကိုယ်တော်၏ အလောင်းတော်ကို မတို့ခသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယေသျှုက အသက်ရှင်လျက် ဟိတော်မူကြောင်း ပြောပြသော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရူပါရုံ၌ မြင်တို့ခဲ့သည်ကို သူရို့ ပြန်လာပြီး အကျွန်ရို့အား

ပြောပြကြ၏။

24 ငါရို့ထဲက လူတချို့ကလည်း သင်္ချိုင်းတော်သို့ လားကြသောအခါ ထိုမိန်းမတို့ပြောသည့်အတိုင်း ကိုယ်တော့်ကို မတွဲခဲ့ပါ” ဟု ဆိုကြ၏။

25 ထိုအခါ ယေသျှုက သူရို့အား၊ “ပရောဖက်တိဟောကြားသမျှကို ယုံကြည်ရန် အားနည်းနိန်သော အို... လူမိုက်တိ၊

26 မေသျှိုယသည် ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကို မခံယူခင် ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခဝေဒနာတိကို ခံစားရန် လိုအပ်သည် မဟုတ်လော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

27 ထို့နောက် ယေသျှုသည် မောသျှေ ကျမ်းမှစ၍ ပရောဖက်ကျမ်းအားလုံးတွင် မိမိအားရည်မှတ်၍ ရိုးထားသမျှသော ကျမ်းချက် အနက်အဓိပ္ပာယ်တိကို ထိုသူရို့အား ယင်းလင်းဖော်ပြတော်မူ၏။

28 ထိုသူရို့လားသည့် ရွာအနီးသို့ရောက်ကြလျှင် ယေသျှုသည် ရှို့သို့ ဆက်လားမည့်ဟန်ပြု၏။

29 သို့သော် သူရို့က “တစ်နိတာကုန်၍ မှောင်စပြုနိုင်လို့ အကျွန်ရို့နှင့်အတူ လာတည်းပါ” ဟု ကိုယ်တော့်ကို မရမက ဖိတ်ခေါ်၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သူရို့နှင့်အတူ တည်းခိုရန် လိုက်လားတော်မူ၏။

30 စားပွဲတွင် သူရို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူလျက် မုန့်ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့ပြီးလျှင် သူရို့အား ပီးတော်မူ၏။

³¹ ထိုအခါ သူရို့၏မျက်စိအမြင်သည် ပွင့်လာပြီးလျှင် ကိုယ်တော်မှန်းသိကြသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် သူရို့ ရှိမှ ကွယ်ပျောက်လေ၏။

³² သူ ရို့ က လည်း “ကိုယ်တော် သည် လမ်း၌ ငါ ရို့ ကို စကားပြော သည့် အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ကျမ်းစာ၏အနက် ကို ဖွင့် ပြ တော် မူ သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ငါရို့၏ စိတ်နှလုံးထဲတွင် မီးထတောက် သကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

³³ သူရို့သည် ချက်ချင်းထ၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန် ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ တစ်ကျိပ်တစ်ပါးသော တပည့်တော်ရို့ နှင့် အခြားသောတပည့်တော်ရို့ အတူတကွ စုဝေးနိန့်ကြ သည်ကို တွေ့ရကြ၏။

³⁴ ထိုသူရို့ကလည်း “အမှန်ပင် သခင်ဘုရား ထမြောက် ဗျာယ်။ ကိုယ်တော်သည် သျှိုမှန်အား ကိုယ်ထင်ပြဗျာယ်” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁵ ထို့နောက် ထိုသူနှစ်ယောက်သည် လမ်းတွင် ဖြစ် ပျက်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့ ချိန်ကျမှ ကိုယ်တော်ဖြစ်မှန်း သိလာခြင်းကိုလည်းကောင်း ယှင်းပြကြ၏။

ယေသျှုသည် တပည့်တော် တိပါးသို့ ကိုယ်ထင်ပြ တော်မူခြင်း

(မဿဲ ၂၈.၁၆-၂၀; မာကု ၁၆.၁၄-၁၈; ယောဟန်

၂၀.၁၉-၂၃; တမန်တော် ၁.၆-၈)

³⁶ ထိုအကြောင်းအရာကို တပည့်တော်နှစ်ယောက်ရို့သည် ပြောပြနိုင်စဉ် ယေသုသည် သူရို့အလယ်၌ ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး ရပ်လျက် “သင်ရို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဟိစီသတည်း”[†] ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁷ သူရို့သည် စစုဆီခြောက်သည်ဟု ထင်မှတ်သဖြင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နိမ့်ကြ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း “ဇာကြောင့် ကြောက်လန့် နိမ့်ကြသနည်း၊ ဇာကြောင့် ယုံမှားသံသယ ဟိကြသနည်း။

³⁹ ငါ့လက်တံ၊ ခြံတံကိုကြည့်ပါ။ သင်ရို့မြင်ရသည့် အတိုင်း ငါပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို စမ်းသပ်ကြည့်ကြလော့။ သင်ရို့မြင်ရသည်အတိုင်း ငါ့၌အရိုးအသားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စစုဆီ၌ကား အရိုးအသားမဟိ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁰ ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မိမိ၏လက်တော်၊ ခြံတော်တို့ကို တပည့်တော်ရို့အား ပြတော်မူ၏။[‡]

⁴¹ သူရို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက်အံ့ဩလျက် ဟိကြသော်လည်း မယုံနိုင်ကြသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်က “သင်ရို့၌ စားစရာတစ်ခုခု ဟိသလော” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

⁴² သူရို့က ငါးကင်တစ်ပိုင်းကို ပီးကြ၏။

⁴³ ကိုယ်တော်သည် ယူ၍ သူရို့ရို့တွင် သုံးဆောင်တော်မူ၏။

[†] 24:36 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် သင်ရို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ဟိစီသတည်း၊ ဟူ၍ မထွေရပေ။ [‡] 24:40 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် အငယ် ၄၀ ကို မထွေရပေ။

44 ထို့နောက် ကိုယ်တော်ကလည်း သူရို့အား “မောသျှာ ပညတုတိကျမ်း၊ ပရောဖက်ကျမ်းနှင့် ဆာလံကျမ်းတွင် ငါ့ အကြောင်းကို ရိုးသားထားသော အမှုအရာအားလုံးသည် ဖြစ်ပျက်ရမည်ဟု သင်ရို့နှင့်အတူ ဟိသောအခါက ငါ ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အခု ဖြစ်ပျက်လျက်ဟိ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

45 ထို့နောက် တပည့်တော်ရို့သည် ကျမ်းစာကို နားလည်ကြစီရန် သူရို့၏ အသိဉာဏ်ကို ဖွင့်ပီးတော်မူ၏။

46 ကိုယ်တော်ကလည်း တပည့်တော်ရို့အား၊ “ကျမ်းစာတော်မြတ်၌ မေသျှိယသည် ဒုက္ခခံ၍ အသိခံတော်မူပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သောနိ၌ ထမြောက်တော်မူရမည်။

47 နာမတော် ကို အမှီပြု၍ နောင်တရခြင်း တရားနှင့် အပြစ်လွတ်ခြင်း တရားတို့ကို ယေရုဆလင် မြို့မှစ၍ လူမျိုးတကာရို့ကို ဟောပြောရမည်။

48 သင်ရို့သည် ဤအကြောင်းအရာများ၏ သက်သီများ ဖြစ်ကြ၏။

49 ငါ့ခမည်းတော် ကတိထားတော်မူသည့်အတိုင်း သင်ရို့အထက်သို့ ငါ စီစဉ်လိုက်မည်။ သို့သော်လည်း သင်ရို့အထက်သို့ ကောင်းကင်ကတန်ခိုး ရောက်လာသည်အထိ ယေရုဆလင်မြို့၌ စောင့်နိန်ကြလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွတော်မူခြင်း
(မာကု ၁၆:၁၉-၂၀; တမန်တော် ၁.၉-၁၁)

50 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကို ဗေသနိရှာသို့ ခေါ်ဆောင်လားတော်မူပြီးလျှင် လက်တော်ကို ဆန့်၍ ကောင်းကြီးပီးတော်မူ၏။

51 ဤသို့ ကောင်းကြီးပီးတော်မူစဉ် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရို့ပါးမှ ခွာလျက် ကောင်းကင်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။

52 တပည့်တော်ရို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြပြီးလျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ လန်းစွာဖြင့် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန်လာ၍၊

53 ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ အမြဲမပြတ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်နိန်ကြ၏။

24:50 တ ၁၉-၁၁ § 24:51 တချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် ကောင်းကင်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏၊ ဟူ၍ မပါဟံပေ။

ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား

Rakhine: ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား (Bible)

copyright © 2025 The Word for the World International

Language: ရခိုင် (Rakhine)

Contributor: The Word for the World International

ရခိုင် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

The New Testament in Rakhine Language

The Word for the World

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-06-27

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jun 2025 from source files dated 27 Jun 2025

51b0ff5f-817a-5607-b453-b9df7b3155f2